

**ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ
Ο ΔΙΚΑΙΟΣ
ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ;**

*Σήκωσε ο «Αμνός του Θεού»
την αμαρτία του κόσμου;*

Κωνσταντίνος Δ. Λένης

Για το εξώφυλλο

Το παρόν θέμα είναι βασισμένο επάνω σε ένα κεντρικό σημείο: Σήκωσε ο «Αμνός του Θεού» την αμαρτία του κόσμου;

***

All Rights Reserved

Worldwide Copyright ©

By Constantine D. Lenis

Παρακαλώ σημειώστε:

1. Το παραπάνω **Copyright** υπάρχει για να προστατευθεί η ακεραιότητα του κειμένου και για να αφαιρέσει από κάποιον το δικαίωμα να στρέψει το παρόν κείμενο σε βιβλία για κερδοσκοπία. Όμως, **σας δίνω το δικαίωμα να στείλετε το παρόν κείμενο σε άλλους και να κάνετε αντίτυπα με όποιο τρόπο θέλετε: αρκεί να διανέμονται δωρεάν.**

2. Εάν είστε μέλος του σώματος του Χριστού, και εάν μπορείτε να μεταφράσετε τούτο το βιβλίο σε κάποια άλλη γλώσσα, θα είναι χαρά μου! Όμως, παρακαλώ, σημειώστε ότι όλα μου τα βιβλία τα έγραφα για την δόξα του Κυρίου Ιησού, για την εποικοδόμηση του σώματός Του και για την σωτηρία των ανθρώπων. Το έργο αυτό το κάνω **δωρεάν** και όποιος ή όποια θελήσει να το μεταφράσει, δακτυλογραφήσει, και να το επεξεργασθεί, θα πρέπει να κάνει το ίδιο. Θα λάβουμε την πληρωμή μας στον ουρανό! Το παρόν βιβλίο το έγραφα και στην Αγγλική γλώσσα.

Αφιέρωση:

Για τη δόξα σου, Κύριε Ιησού!

Σημείωση από τον συγγραφέα

Το ευαγγέλιο του Θεού.

Το ευαγγέλιο του Θεού (Ρωμαίους 1:1), περιέχει το **Πρόσωπο** και το **έργο** του Σωτήρα Θεού, και το τι πρέπει να κάνει ο άνθρωπος για να σωθεί. Έχω γράψει τρία βιβλία πάνω σ' αυτό το θέμα:

1. **Ιησούς --- ο Φύσει Ων Θεός.** Σ' αυτό το βιβλίο έχω παρουσιάσει το **Πρόσωπο** του Σωτήρα. Ποιος είναι ο Ιησούς; Είναι από τη φύση Του ο άκτιστος Θεός, ο Δημιουργός των πάντων, των ορατών και των αοράτων, ο οποίος έκτισε τα πάντα για τον Ε-αυτόν Του (Κολοσσαείς 1[α']:16); Ή μήπως είναι ένα κτίσμα όπως τον παρουσιάζουν μερικά θρησκευτικά ιδρύματα; Τι λέει γι' Αυτόν ο γραπτός λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή;
2. **Το Ευαγγέλιο της Σωτηρίας.** Πολλοί έχουν εγερθεί και κηρύττουν ότι δεν είναι αναγκαίο για κάποιον να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί. Λένε ότι δεν είναι αναγκαίο για κάποιον ούτε να γνωρίζει καν εάν ο Ιησούς υπήρχε για να σωθεί. Αυτή η διδασκαλία χτυπάει το ευαγγέλιο επάνω στο θεμέλιό του. Σύμφωνα με το ευαγγέλιο που κήρυξαν ο Ιησούς και οι απόστολοι, η σωτηρία είναι δώρο του Θεού μόνο προς εκείνους που **πιστεύ-**

ουν και ομολογούν με το στόμα τους ότι ο Ιησούς είναι ο Μονογενής Υιός του Θεού, δηλαδή, ότι είναι ο μόνος Υιός της φύσης του Θεού (Εφεσίους 2[β΄]:8,9· Ιωάννης 3[γ΄]:16· Ρωμαίους 10:9).

- 3. Μπορεί ο Δίκαιος να χάσει τη Σωτηρία του;**
Πολλοί κηρύττουν ότι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί, μπορεί να χάσουν την σωτηρία τους. Κινδυνεύει ο πραγματικά αναγεννημένος Χριστιανός να χάσει τη σωτηρία του εάν αμαρτάνει; Ποια είναι η υπόσχεση του ευαγγελίου του Θεού; Στο παρόν βιβλίο παρουσιάζω τις υποσχέσεις του βιβλικού ευαγγελίου για **αιώνια ζωή**, όπως τις έδωσε ο Ιησούς, και όπως τις κατέγραψαν οι απόστολοι.

Επειδή τα παραπάνω τρία βιβλία αναφέρονται στο **Πρόσωπο** και στο **έργο** του Μεσσία, αποκαλύπτουν και αναιρούν τις ψευδοδιδασκαλίες που κυκλοφορούν πάνω σ' αυτό το θέμα, είναι κατανοητό ότι θα συναντήσετε επαναλήψεις. Οι επαναλήψεις αυτές είναι αναγκαίες και αναπόφευκτες.

Χάνει ο δίκαιος τη σωτηρία του;

*Σήκωσε ο «Αμνός του Θεού» την αμαρτία
του κόσμου;*

**ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΘΕ-
ΜΑ;**

Είναι αναγκαίο επειδή μερικές «Χριστιανικές» λεγόμενες θρησκείες, έχουν ενσταλάξει **φόβο** στις καρδιές των αναγεννημένων αδελφών μας, και έχουν δημιουργήσει **αμφιβολίες** για τις υποσχέσεις του βιβλικού ευαγγελίου, με κηρύγματα που λένε ότι μπορούν να χάσουν τη σωτηρία τους.

Η Αγία Γραφή είναι ο γραπτός λόγος του Θεού, **και δεν είναι δυνατόν να αντιφάσκει με τον εαυτόν της**. Δεν μπορεί να μας προμηθεύει με εδάφια μέσω των οποίων μας διαβεβαιώνει ότι εκείνοι που θα πιστέψουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής **δεν θα χαθούν**, ότι **έχουν αιώνια ζωή** (Ιωάννης 3[γ']:16), και συγχρόνως, να μας προμηθεύει με άλλα εδάφια, τα οποία λένε ότι **είναι δυνατόν να χαθούν!** Είναι αδύνατον για τη βιβλική αλήθεια να έχει διαφορετικά πρόσωπα ή, όπως λένε μερικοί, να έχει διαφορετικά επίπεδα, τα οποία αντιφάσκουν με τον εαυτόν τους και γεννούν αιρέσεις! Η αλήθεια της Αγίας Γραφής είναι **Μία** καθώς και ο Συγγραφέας της είναι **Ένας**. Και Εκείνος, δεν είναι Θεός ακαταστασίας (Α' Κορινθίους 14[ιδ']:33). Ο απόστολος Πέτρος μας προειδοποίησε ότι θα

υπάρξουν ψευδοδιδάσκαλοι μέσα στη Χριστιανική κοινότητα, οι οποίοι θα εισαγάγουν, με πλάγιο τρόπο, **αιρέσεις απώλειας** (Β΄ Πέτρου 2[β΄]:1,2).

Το κύριο χαρακτηριστικό μιας ψευδοδιδασκαλίας, είναι ότι **αντιλογεί** στις διδασκαλίες του γραπτού λόγου του Θεού, και ιδιαιτέρως, προσπαθεί να αλλάξει το βιβλικό ευαγγέλιο. Το αληθινό ευαγγέλιο της Γραφής, παρουσιάζει τέσσερα ζωτικά και **αναγκαία για τη σωτηρία θέματα:**

- 1. Το Πρόσωπο του Σωτήρα.**
- 2. Το έργο του Σωτήρα.**
- 3. Τις υποσχέσεις του Σωτήρα.**
- 4. Τι πρέπει να κάνει κάποιος για να σωθεί.**

1. Το Πρόσωπο του Σωτήρα.

Το αληθινό βιβλικό ευαγγέλιο παρουσιάζει τον αληθινό Σωτήρα, ο Οποίος είναι ο Παντοκράτορας Θεός, ο Οποίος έκτισε τα πάντα για τον Εαυτόν Του (Κολοσσαείς 1[α΄]:16,17). Στη συνέχεια, θα αναπτύξουμε αυτό το θέμα με περισσότερες λεπτομέρειες, και θα τις στηρίξουμε επάνω στην Αγία Γραφή. Ένα λεγόμενο ‘ευαγγέλιο’ που **μειώνει** το Πρόσωπο του Σωτήρα, και που δεν Τον παρουσιάζει ως 100% Θεό (Ιωάννης 1[α΄]:1), είναι ένα ‘**άλλο ευαγγέλιο**’ (Γαλάτας 1[α΄]:8,9).

2. Το έργο του Σωτήρα.

Το αληθινό βιβλικό ευαγγέλιο παρουσιάζει το έργο του Σωτήρα, δηλαδή, το γεγονός ότι έχυσε το αίμα Του για όλες τις αμαρτίες μας επάνω στον σταυρό σύμφωνα με τις Γραφές, ότι θάφτηκε, και ότι την τρίτη ημέρα, σύμφωνα με τις Γραφές, αναστήθηκε **σωματικώς** από τους νεκρούς (Α΄

Κορινθίους 15[ιε΄]:1-4· Ρωμαίους 10[ι΄]:9,10· Πράξεις 2[β΄]:27,31). Οι απόστολοι αποκάλυψαν τον τρόπο με τον οποίον ο Σωτήρας κρατάει εκείνους που πίστεψαν σ' Αυτόν **στον αιώνα**, διαμέσου της **μεσιτείας Του**, και διαμέσου της **αιώνιας και μη μεταθέσιμης ιεροσύνης Του** (παρακαλώ μελέτησε Εβραίους κεφάλαια 7,8). Ένα λεγόμενο 'ευαγγέλιο' που **μειώνει την πλήρη αποτελεσματικότητα του έργου του Σωτήρα**, και απαιτεί επιπρόσθετα έργα, επιπρόσθετη μεσιτεία και επιπρόσθετη ιεροσύνη **για να συμβάλλουν στην αιώνια σωτηρία** των πιστών, είναι ένα **'άλλο ευαγγέλιο'** (Γαλάτας 1[α΄]:8,9).

3. Οι υποσχέσεις του Σωτήρα.

Ποιες είναι οι **υποσχέσεις για σωτηρία** που δίνει ο Σωτήρας Θεός προς εκείνους που ακούν το ευαγγέλιό Του; Μπορούνε να είναι βέβαιοι ότι Εκείνος είναι **αξιόπιστος και ικανός** να τις εκπληρώσει; Ένα λεγόμενο 'ευαγγέλιο' που σπέρνει αμφιβολίες και μειώνει την αξιοπιστία του Δημιουργού, είναι ένα **'άλλο ευαγγέλιο'** (Γαλάτας 1[α΄]:8,9).

4. Τι πρέπει να κάνει κάποιος για να σωθεί;

Σ' αυτό το βιβλίο, θα δούμε με ένα καθαρό τρόπο **τις απαιτήσεις του Θεού** για σωτηρία. Ένα λεγόμενο «ευαγγέλιο» που υποδουλώνει, που απαιτεί την πλήρη υποταγή του πιστού σε κάποιο θρησκευτικό ίδρυμα, ή σε κάποιον κτιστό άνθρωπο προκειμένου να σωθεί, είναι ένα **«άλλο ευαγγέλιο»**. Ένα λεγόμενο «ευαγγέλιο» που **μειώνει «τον υπερβολικό πλούτο της χάρις του Θεού με την αγαθότητά του σε εμάς εν Χριστώ Ιησού»**, και απαιτεί **τήρηση έργων** προκειμένου να σωθεί ο πιστός, ή και για να διατηρήσει την σωτηρία του, είναι ένα **«άλλο ευαγγέλιο»** (Εφεσίους 2[β΄]:7-9).

Στα εδάφια Γαλάτας 1[α΄]:8,9, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι εκείνοι που κηρύττουν, και εκείνοι που πιστεύουν σε ένα «**άλλο ευαγγέλιο**», λαμβάνουν την κατάρα του Θεού. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

*«Αλλά, και αν εμείς ή άγγελος από τον ουρανό κηρύττει σε σας [ένα άλλο] ευαγγέλιο, παρά εκείνο που σας κηρύξαμε, ας είναι **ανάθεμα** (δηλαδή, κατάρα). Όπως είχαμε πει πρωτότερα, λέω και τώρα ξανά: Αν κάποιος κηρύττει σε σας [ένα άλλο] ευαγγέλιο, παρά εκείνο που παραλάβατε, ας είναι **ανάθεμα**.» (Η παρένθεση δική μου.)*

ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

Όταν μια διδασκαλία, που μας έχει παρουσιάσει κάποιο θρησκευτικό ίδρυμα,

- α) **διαταράσσει την αρμονία** που υπάρχει μέσα στον γραπτό λόγο του Θεού,
- β) **πηγαίνει ενάντια** σε άλλες βιβλικές διδασκαλίες,
- γ) **αντιλογεί**, και
- δ) **προσπαθεί να αλλοιώσει το αληθινό βιβλικό ευαγγέλιο, και τις υποσχέσεις του,**

τότε, η διδασκαλία αυτή θα πρέπει να εξετασθεί προσεκτικά κάτω από το φως της Γραφής, **να συγκριθεί με άλλες ατράνταχτες διδασκαλίες της Γραφής**, και εάν διαταράσσει την αρμονία που υπάρχει μεταξύ τους, να εκτεθεί ως ψευδοδιδασκαλία!

Σκοπός τούτης της μελέτης είναι να εξετάσει την διδασκαλία που λέει ότι είναι δυνατόν για τους **ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ** **αναγεννημένους Χριστιανούς**, να χάσουν τη σωτηρία τους.

Διευκρίνηση:

ΓΙΑΤΙ ΕΓΓΡΑΨΑ ΤΗ ΛΕΞΗ «ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ» ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΠΡΟΤΑΣΗ;

Την έγγραφα επειδή μέσα στην Χριστιανική κοινότητα, υπάρχουν δύο είδη «Χριστιανών»:

α) Εκείνοι που είναι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί, και

β) εκείνοι που αποκαλούνται ‘Χριστιανοί’, που πηγαίνουν στην εκκλησία, αλλά, που δεν έχουν καμιά προσωπική σχέση με τον αναστημένο Θεό και Κύριο Ιησού Χριστό (Ιωάννης 20[κ’]:28)!

Τέτοια άτομα που απλώς αποκαλούνται ‘Χριστιανοί’, που έχουν γνωρίσει στο πλήρες την Χριστιανική πίστη, που έχουν δει ή και γευθεί τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, αλλά, που δεν έχουν ανοίξει την πόρτα της καρδιάς τους για να εισέλθει και να κατοικήσει μέσα τους ο Χριστός, όπως ήταν μερικοί «Χριστιανοί» στην εκκλησία της Λαοδικείας (Αποκάλυψις 3[γ’]:20), είναι απλώς ‘**θρησκευόμενα**’. Μπορεί να αποκαλούνται ‘**αναγεννημένοι**’, αλλά, δεν είναι αναγεννημένα παιδιά του Θεού!

Ο απόστολος Ιωάννης, συμφωνεί με την παραπάνω κατανόηση, ότι υπάρχουν δύο ομάδες «Χριστιανών» μέσα στη Χριστιανική κοινότητα. Στην επιστολή του, στο εδάφιο Α΄ Ιωάννου 2[β’]19, τον ακούμε να λέει:

«Βγήκαν από ανάμεσά μας, αλλά δεν ήσαν από μας· επειδή, αν ήσαν από μας, θα έμεναν μαζί μας. Αλλά [βγή-

καν από ανάμεσά μας], για να φανερωθούν ότι όλοι δεν είναι από μας.»

Η Αγία Γραφή, μας παρουσιάζει τις παραπάνω δύο ομάδες Χριστιανών μέσα από τις παραβολές του Κυρίου Ιησού. Μας παρουσιάζει τα «**πρόβατα**» και τα «**ερίφια**» (Ματθαίος 25[κε΄]:31-46), τα «**καλά ψάρια**» και τα «**άχρηστα**» (Ματθαίος 13[ιγ΄]:48), τον «**σίτο**» και τα «**ζιζάνια**» (Ματθαίος 13[ιγ΄]:25), και τα «**καλά δένδρα**» και τα «**σαπρά**» (Ματθαίος 7[ζ΄]:17)!

Είναι δυνατόν το «**πρόβατο**» να αλλάξει τη φύση του και να γίνει «**ερίφιο**»; Είναι δυνατόν τα «**καλά ψάρια**» να αλλάξουν τη φύση τους και να γίνουν «**άχρηστα**»; Είναι δυνατόν ο «**σίτος**» να αλλάξει τη φύση του και να γίνει «**ζιζάνιο**»; Είναι πρέπον να αποδίδουμε τα χαρακτηριστικά των «**εριφίων**» στα «**πρόβατα**», των «**άχρηστων ψαριών**» στα «**καλά**», των «**ζιζανίων**» στον «**σίτο**», και των «**σαπρών δέντρων**» στα «**καλά δέντρα**»; Είναι λογικό, Γραφικό, και δίκαιο, να κηρύττουμε στον «**σίτο**» ότι κινδυνεύει να ριχθεί από τον Θεό στην φωτιά μαζί με τα «**ζιζάνια**»; Εάν έτσι είχαν τα πράγματα, δεν θα υπήρχε αδικία στον Θεό; Είναι λογικό, Γραφικό, και δίκαιο, να κηρύττουμε στα «**πρόβατα**» ότι κινδυνεύουν να ριχθούν από τον Θεό στην αιώνια φωτιά μαζί με τα «**ερίφια**»; Πρέπει λοιπόν, να γίνουμε νηφάλιοι, να αποφεύγουμε τις γενικότητες, και να διακρίνουμε τις δύο διαφορετικές ομάδες. Αλλιώς, υπάρχει κίνδυνος να κάνουμε ένα μεγάλο λάθος, και να παρουσιάσουμε ένα «**άλλο ευαγγέλιο**» (Γαλάτας 1[α΄]:8,9).

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΤΙΛΟΓΙΑ

Είναι η διδασκαλία που λέει ότι είναι δυνατόν για τους πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς να χάσουν την σωτηρία τους, βιβλική; Βρίσκεται σε αρμονία με το ευαγγέλιο που κήρυξε ο Ιησούς; Ή μήπως **υψώνεται με αντιλογία** εναντίον των υποσχέσεών Του (Β΄ Κορινθίους 10 [ι΄]:5); Μήπως βρίσκεται σε εναντίωση και με άλλες διδασκαλίες της Βίβλου;

Για να μπορέσουμε να απαντήσουμε στις παραπάνω ερωτήσεις, πρέπει να γνωρίζουμε με ακρίβεια, τι λέει η Αγία Γραφή περί σωτηρίας. Θα πρέπει να γνωρίζουμε με ακρίβεια Ποιος είναι ο Σωτήρας, τι περιλαμβάνει το ευαγγέλιο που κήρυξε, ποιες είναι οι υποσχέσεις Του, ποιες είναι οι απαιτήσεις του Θεού για σωτηρία, και **αν εκείνοι που τις παρουσίασαν, όπως ο Ιησούς, ο Παύλος και ο Ιωάννης, ήταν αξιόπιστοι.**

Επιπλέον, αφού θα μιλήσουμε για ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ αναγεννημένους Χριστιανούς, οι οποίοι είναι **δημιούργημα Θεού** (Εφεσίους 2[β΄]:10), θα πρέπει να αναφερθούμε στον «**Ναό του Θεού**», στο «**Σώμα του Χριστού**», στη «**Νέα Κτίση**», στη «**Νύφη του Αρνίου**». Επίσης, θα πρέπει να μάθουμε το **πότε** ο Χριστιανός γίνεται μέρος από αυτά. Επίσης, είναι απαραίτητο να ερευνήσουμε τις Γραφές για το **αν ο Θεός γνωρίζει το μέλλον ή όχι!**

Στο εδάφιο Β΄ Πέτρου 1[α΄]:2, ο απόστολος Πέτρος έγραψε:

«Ας πληθύνει σε σας χάρη και ειρήνη διαμέσου τής επίγνωσης του Θεού, και του Ιησού τού Κυρίου μας.»

Γι' αυτό το λόγο, ας εξετάσουμε τις Γραφές για να **συνειδητοποιήσουμε το μέγεθος της χάρις που μας έχει δώσει ο Θεός**, ώστε να έχουμε ειρήνη μ' Αυτόν.

ΑΠΟ ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΣΩΘΟΥΜΕ;

Στην αρχή, έκτισε ο Θεός τον ουρανό και τη γη και όλα όσα βρίσκονται μέσα σ' αυτά, τα ορατά και τα αόρατα. Όταν δημιούργησε ο Θεός τον Αδάμ και την Εύα, τους έφτιαξε σύμφωνα με την εικόνα Του και σύμφωνα με την ομοίωσή Του. Τους έφτιαξε με την ικανότητα **να ζουν για πάντα** και τους έβαλε μέσα σε ένα όμορφο κήπο όπου απολάμβαναν **μια στενή προσωπική σχέση μαζί Του**. Συγχρόνως, ο Θεός τους έδωσε μια εντολή την οποία έπρεπε να τηρούν και τους είπε ότι την ημέρα που θα παρακούσουν την εντολή Του, **θα πεθάνουν**.

Δυστυχώς όμως, ένα πνευματικό ον που είχε δημιουργήσει ο Θεός (Ιεζεκιήλ 28[κη']:15), επαναστάτησε εναντίον του Δημιουργού του. **Η υπερηφάνειά του** τον έκανε να υπερυψώσει τον εαυτό του, και να θέλει να γίνει όμοιος του Υψίστου (Ησαΐας 14[ιδ']:14). Η Βίβλος δεν μας αποκαλύπτει το αρχικό του όνομα, αλλά, εμείς τον γνωρίζουμε με διάφορα ονόματα-τίτλους όπως Εωσφόρος (Ησαΐας 14[ιδ']:12), Σατανάς, Διάβολος, Δράκος, ο Όφις ο Αρχαίος, ο Πλανών (Αποκάλυψη 12[ιβ']:9· 20[κ']:2), Ανθρωποκτόνος, και Ψεύτης (Ιωάννης 8[η']:44).

Αυτός ο Όφις ο Αρχαίος, ο Πλανών, πλάνησε την Εύα και έγινε η αιτία που την έκανε να παρακούσει την εντολή του Θεού. Αργότερα, ο σύζυγός της Αδάμ ενώθηκε μαζί της στην **αμαρτία της ανυπακοής** και έτσι, γέρασαν και **πέθαναν**. Η αμαρτία του Αδάμ και της Εύας, πέρασε στους απογόνους τους διαμέσου της κληρονομικότητας, και έτσι όλοι οι άνθρωποι, από τότε, γεύονται τον θάνατο, επειδή όλοι αμάρτησαν.

Στην επιστολή του προς τους Ρωμαίους Χριστιανούς, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι

«Διά τούτο καθώς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον και δια της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας τούς ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον» (Ρωμαίους 5[ε΄]:12).

Και στην πρώτη του επιστολή προς τους Κορινθίους, κεφάλαιο 15[ιε΄], και εδάφιο 22, ο Παύλος έγραψε ότι *«εν τω Αδάμ πάντες αποθνήσκουσιν»*. Η λέξη *«πάντες»* δεν εξαιρεί κανέναν διότι η αμαρτία εισέρχεται στο ανθρώπινο γένος την στιγμή της συλλήψεώς των. Συμπεριλαμβάνει άνδρες και γυναίκες όλων των ηλικιών και όλων των φυλών. Συμπεριλαμβάνει όλα τα νεογέννητα και όλους τους διανοητικώς ανάπηρους. Συμπεριλαμβάνει **εσένα και εμένα**.

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Από τα παραπάνω, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι όλοι οι άνθρωποι έχασαν την ευκαιρία να ζουν για πάντα, και πεθαίνουν, **επειδή όλοι είναι ένοχοι αμαρτίας**. Και καθώς λέει η Γραφή, **ο μισθός της αμαρτίας είναι ο θάνατος** (Ρωμαίους 6[στ΄]:23).

Καθώς κανένας από τους απογόνους του Αδάμ και της Εύας δεν μπόρεσε να αποφύγει την αμαρτία, όλο το ανθρώπινο γένος αποξενώθηκε από τον Άγιο Θεό. Συγχρόνως, το ανθρώπινο γένος υποδουλώθηκε κάτω από τη δύναμη του Σατανά, ο οποίος εισήγαγε την αμαρτία στο ανθρώπινο γένος. Επίσης, το ανθρώπινο γένος, υποδουλώθηκε κάτω από τη δύναμη της αμαρτίας, η οποία κυβέρνησε το ανθρώπινο γένος δια του θανάτου (Ρωμαίους 6[στ΄]:20· 5[ε΄]:21).

Τι άσχημη κατάσταση χωρίς να υπάρχει ελπίδα για το ανθρώπινο γένος! Λόγω της αμαρτίας της ανυπακοής του Αδάμ και της Εύας, αυτοί, και **όλοι οι απόγονοι τους**, έχασαν δύο θησαυρούς:

α) Την προσωπική συγγένεια που θα μπορούσαν να έχουν με τον Δημιουργό τους, και

β) Την δυνατότητα να έχουν αιώνια ζωή.

Όταν αυτό συνέβη, ήταν αδύνατο για το ανθρώπινο γένος να αλλάξει αυτή την κατάσταση, να συμφιλιωθεί με τον Θεό και να έχει αιώνια ζωή. Γιατί; Ποιο ήταν το εμπόδιο; Το εμπόδιο ήταν: **Η ΑΜΑΡΤΙΑ**. Και καθώς όλοι είχαν αμαρτήσει **εναντίον του Θεού**, μόνο ο Θεός ήταν Εκείνος που είχε **το δικαίωμα να τους σώσει** από αυτή την απελπιστική κατάσταση! Κανένας άλλος!

Έτσι, ο Θεός, μέσα στην απέραντη αγάπη Του για το ανθρώπινο γένος, **μας έδωσε μια υπόσχεση ελπίδας!** Ας είναι δοξασμένο το Όνομά Του! Είπε ότι «**το σπέρμα της γυναικός**» θα συντρίψει την κεφαλή του όφεως (του Σατανά --- Γένεσις 3[γ']:15). Από τότε, όλοι οι άνθρωποι που είχαν διορατικότητα, οι προφήτες, και όλοι εκείνοι που αγαπούσαν τον Θεό, απέβλεπαν στον ερχομό εκείνου του «**Σπέρματος**» που θα νικούσε τον Σατανά, τον διαφθορέα του ανθρωπίνου γένους, και την αιτία της άνευ ελπίδας καταστάσεώς των. Αυτό το «**Σπέρμα**» θα είχε τη δύναμη να τους συμφιλιώσει με τον Θεό.

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ «ΣΠΕΡΜΑ»;

Σε παρακαλώ δώσε προσοχή στα επόμενα:

α) Καθώς κανένας από τους αμαρτωλούς απογόνους του Αδάμ και της Εύας δεν είχε την δύναμη να σώσει το ανθρώπινο γένος, το «**Σπέρμα**» θα έπρεπε να ήταν κάποιος

του οποίου η προέλευση θα ήταν **έξω** από την οικογενειακή γραμμή του Αδάμ --- κάποιος του οποίου ο πατέρας **δεν** θα ήταν ένας φθαρτός, αμαρτωλός άνθρωπος.

β) Καθώς το έργο του Σωτήρα θα ήταν η απολύτρωση (η απελευθέρωση δια λύτρων) από τις αμαρτίες, τότε, ο Σωτήρας, ο Λυτρωτής, θα έπρεπε να ήταν ο ίδιος ο Άγιος Θεός.

Η παραπάνω λογική κατάληξη υποστηρίζεται από τις Γραφές, επειδή τα εδάφια Ησαΐας 43[μγ']:16-25 λένε ότι μόνο ο Θεός μπορεί να σώσει τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους, και τα εδάφια Ησαΐας 59[νθ']:15-20 και 60 [ξ']:16, λένε ότι **μόνο ο Θεός ΓΧΒΧ (Γιαχβέ) είναι ο Λυτρωτής.** Ειδικά, στο εδάφιο Ησαΐας 43[μγ']:11, ακούμε τον Θεό να λέει, **«Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος (ΓΧΒΧ), και εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει.»**

ΠΩΣ ΘΑ ΕΣΩΝΕ Ο ΘΕΟΣ ΓΙΑΧΒΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΟΥΣ;

Ήταν θέλημα Θεού να σώσει το ανθρώπινο γένος από τις αμαρτίες τους **δια του «Λόγου» Του.** Ο Λόγος Του θα γινόταν σάρκα (Ιωάννης 1[α']:1,14), για να πεθάνει για τις αμαρτίες μας (Ματθαίος 1[α']:21), και για να αναστηθεί από τους νεκρούς για την δικαίωσή μας (Ρωμαίους 4[δ']:25).

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «Ο ΛΟΓΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

«Ο Λόγος» του Θεού είναι το Δεύτερο Πρόσωπο της Αληθινής Θεότητας Γιαχβέ. Η Βίβλος φανερώνει ότι **«ο Λόγος» του Θεού είναι ο αιώνιος Υιός του Θεού** ο Οποίος, πριν από περίπου δύο χιλιάδες χρόνια, έγινε σάρκα και περπάτησε επάνω σ' αυτόν τον πλανήτη ως ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός (Ιωάννης 1[α']:1,14).

Τώρα, ας εξετάσουμε περαιτέρω **το Πρόσωπο που είναι γνωστό ως «ο Λόγος»** και την σχέση Του με τον Πατέρα Θεό:

«Λόγος» είναι η προφορική έκφραση μιας σκέψης (η οποία περιλαμβάνει την σκέψη). Επίσης, ο «λόγος» αναφέρεται στη «λογική» (στη διανοητική ικανότητα). Για να μπορεί ένας/μία να είναι νοήμων, για να μπορεί να σκέφτεται και να εκφράζει τις σκέψεις του/της, πρέπει να έχει μέσα του ή μέσα της, **«τον λόγο»**.

Ο Αιώνιος Θεός της Βίβλου είναι **νοήμων --- είναι Λογικός**. Η **σοφία** Του είναι ακαταμέτρητη (Ρωμαίους 11[ια΄]: 33,34). Άρα, είναι ευκόλως εννοούμενο ότι **ο Θεός πάντοτε είχε «τον Λόγο» μέσα Του διότι ο Θεός δεν υπήρχε ποτέ χωρίς τον Λόγο**, δηλαδή, χωρίς να έχει την ικανότητα να σκεφθεί, να εκφράσει τον Εαυτό Του, και να δημιουργήσει. Ας διαβάσουμε μερικά από τα γραφόμενα του Αθηναγόρα, ο οποίος έγραψε το 177 μ.Χ. υπερασπιζόμενος τη Χριστιανική πίστη σε μια εποχή που η Χριστιανική Εκκλησία υφίστατο μεγάλο διωγμό. Στην εξήγηση που έδωσε για το Ποιος είναι ο Λόγος, έγραψε τα ακόλουθα:

«(αλλά καθ' ημάς) ο Υιός του Θεού είναι Λόγος εν ιδέα και ενεργεία διότι όλα έγιναν υπ' αυτού και δι' αυτού, καθώς ο Πατήρ και ο Υιός είναι είς. Αφού δε ο Υιός είναι εις τον Πατέρα (:εν Πατρί) και ο Πατήρ εις τον Υιόν (:εν τω Υιώ) δια της ενότητος (:ενότητι) και της δυνάμεως του Πνεύματος, ο Υιός του Θεού είναι νους και λόγος του Πατρός. Εάν δε λόγω υπερβολικής συνέσεως επιθυμείτε να ερευνησετε τι θέλει ο παίς του Θεού (δηλαδή, τι σημαίνει η έκφραση 'Υιός του Θεού'), θα είπω συντόμως.

*Είναι το γέννημα του Πατρός όχι ως δημιουργούμενον (διότι ο Θεός, **ων εξ αρχής νους αΐδιος, είχεν αυτός εντός εαυτού τον Λόγον, **ων αΐδίως**** (δηλαδή, αιωνίως) **λογικός**,*

*αλλά ως προελθόν δια να είναι ιδέα και ενέργεια όλων των υλικών ... Ποίος λοιπόν δεν θα ηπόρει ακούων να καλούνται άθεοι εκείνοι οι οποίοι δέχονται **Θεόν Πατέρα και Υιόν Θεόν και Πνεύμα άγιον**, δεικνύουν δε και την εν ενώσει δύναμιν αυτού και την εν τη τάξει διαίρεσιν;» (Αθηναγόρου / Πρεσβεία περί Χριστιανών, κεφ. 10. Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας. Πατερικαί Εκδόσεις – Γρηγόριος ο Παλαμάς. Εξήγηση του ‘αϊδίως’ και έμφαση του συγγραφέα.)*

Από τα παραπάνω λόγια του Αθηναγόρα, μαθαίνουμε ότι ο **Λόγος του Θεού**, ο Οποίος είναι πάντοτε μέσα στον Θεό (διότι ο Θεός δεν υπήρχε ποτέ χωρίς τον Λόγο), **ήταν ο Υιός ο Οποίος εξήλθε από τον Πατέρα για να είναι ιδέα και ενέργεια όλων των υλικών πραγμάτων.**

Έτσι, από την ομολογία του Αθηναγόρα ότι ο Θεός είναι Αιώνιος και ότι ο Θεός είναι Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι **ο Υιός είναι Αιώνιος επειδή ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα είναι Αιώνιοι!**

Ο διαχωρισμός μεταξύ Θεού και του Λόγου Του, δηλαδή, μεταξύ Θεού και του Υιού Του ο Οποίος εξήλθε από τον Πατέρα για να είναι η δημιουργική δύναμη που δημιούργησε τα πάντα, είναι ακατόρθωτος, όπως ακατόρθωτος είναι και ο διαχωρισμός μεταξύ ενός νου και της δικής του σκέψης!

Στην αρχή, όταν ο Θεός σκέφτηκε να δημιουργήσει το σύμπαν, το **μίλησε** σε ύπαρξη. Παραδείγματος χάριν, όταν ο Θεός **σκέφτηκε** να δημιουργήσει τα ζώα στον πλανήτη Γη, εξέφρασε την **σκέψη** Του όταν **ΕΠΗΕ**,

«... Ας γεννήσει η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη, και ερπετά, και ζώα της γης κατά το είδος αυτών.»

Και μόλις μίλησε ο Θεός τον Λόγο Του, ο Παντοδύναμος Λόγος του Θεού που εξήλθε από τον Πατέρα (ο Υιός), δημιούργησε όλα τα ζώα (Γένεσις 1[α']:24)!

Οτιδήποτε υπάρχει, τα ορατά και τα αόρατα ήλθαν σε ύπαρξη από τον Λόγο του Θεού (Ιωάννης 1[α']:1-3· Κολοσσαείς 1[α']:15-18). Επομένως, ο Παντοδύναμος Λόγος του Θεού, δεν είναι μόνο Αιώνιος αλλά είναι και **ο Δημιουργός των πάντων καθώς και ο Πατέρας είναι ο Δημιουργός των πάντων**. Γι' αυτό το λόγο, όταν η Βίβλος αναφέρεται **σ' Εκείνον που έκτισε τα πάντα**, χρησιμοποιεί τα ίδια λόγια για τον Υιό με τα λόγια που χρησιμοποιεί για τον Θεό. Ας επιβεβαιώσουμε αυτή μας την δήλωση από τις Γραφές:

α) Το Κολοσσαείς 1[α']:16 λέει **για τον Υιό** ότι, **«τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν εκτίσθησαν»**.

β) Το Ρωμαίους 11[ια']:36 λέει **για τον Θεό** ότι, **«δι' αυτού και εις αυτόν τα πάντα»**.

Τα παραπάνω δύο χωρία έχουνε τον ίδιο στόχο: **Δείχνουν το Δημιουργό Θεό, ο οποίος έκτισε τα πάντα για τον Εαυτόν Του!**

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ;

Ο Αληθινός Θεός της Γραφής δεν είναι σαν τους ψευδείς θεούς οι οποίοι δεν είναι ζωντανοί επειδή δεν έχουν πνεύμα μέσα τους! Ο Αληθινός Θεός της Γραφής είναι **Ζωντανός**, και έχει μέσα Του το Πνεύμα!

Η Αγία Γραφή μας λέει ότι τόσο ο Λόγος του Θεού, όσο και το Πνεύμα του Θεού, είναι Ζώντες και ενεργοί με την πλήρη προσωπικότητα του Ενός Θεού, **του Δημιουργού**. Παραδείγματος χάριν, όταν διαβάζουμε το εδάφιο Γένεσις 1[α']:1, βλέπουμε ότι **ο Δημιουργός είναι ο Θεός**. Εκεί λέει,

«Εν αρχή εποίησεν Ο ΘΕΟΣ τον ουρανόν και την γην.»

Και στο εδάφιο Ησαΐας 44[μδ']:24, διαβάζουμε,

«Εγώ είμαι ο Κύριος (ΓΧΒΧ) ο ποιήσας τα πάντα· Ο ΜΟΝΟΣ εκτείνας τους ουραμούς, ο στερεώσας την γην απ' εμαυτού.»

Όμως, όταν διαβάζουμε τα εδάφια Εβραίους 1[α']:7-12 και Κολοσσαείς 1[α']:16, βλέπουμε ότι **Ο ΥΙΟΣ δημιούργησε τον ουρανό και τη γη!** Ας διαβάσουμε αυτά τα δύο εδάφια:

Εβραίους 1[α']:7-12

«Περί δε του Υιού, (λέγει) ... Συ κατ' αρχάς, Κύριε, (ΓΧΒΧ) την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί ....»

Κολοσσαείς 1[α]:16

«επειδή δι' αυτού (του Ιησού) εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε αρχαί είτε εξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν εκτίσθησαν.»

Τώρα, όσον αφορά τον **Δημιουργό**, ας δώσουμε προσοχή για να δούμε τι λέει η Γραφή και για το Πνεύμα το Άγιο:

Στο παραπάνω εδάφιο, στο Κολοσσαείς 1[α]:16, διαβάσαμε ότι ο **Υιός** δημιούργησε **«τα πάντα»**. Ασφαλώς, μέσα στα **«πάντα»** που δημιούργησε ο Υιός, περιλαμβάνεται και η δημιουργία του ανθρώπου. Παρόλα ταύτα, παρόλο που το εδάφιο Γένεσις 2[β']:7 μας λέει ότι Εκείνος που έπλασε τον άνθρωπο ήταν ο Κύριος ο Θεός, το εδάφιο Ιώβ 33[λγ']:4, μας λέει ότι **Εκείνος που έκαμε τον άνθρωπο, ήτανε το Πνεύμα του Θεού!** Ας διαβάσουμε αυτά τα δύο εδάφια:

Γένεσις 2[β']:7

«Και έπλασε Κύριος (ΓΧΒΧ) ο Θεός τον άνθρωπον από χόματος εκ της γης.»

Ιώβ 33[λγ']:4

«Το Πνεύμα του Θεού με έκαμε, και η πνοή του Παντοδυνάμου με εξωοοίησεν.»

Από τα παραπάνω εδάφια, λοιπόν, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός δημιούργησε, ότι ο Υιός δημιούργησε, και ότι **το Πνεύμα** δημιούργησε! Και όμως, δεν έχουμε τρεις δημιουργούς, αλλά Έναν! Άρα, **ο Δημιουργός των πάντων, είναι ο Κύριος ο Θεός, ο οποίος έκτισε τα πάντα με τον Λόγο Του και με το Πνεύμα Του!** Με αυτή την κατανόηση συμφωνεί και ο Ψαλμωδός, ο οποίος, στο εδάφιο Ψαλμοί 33[λγ']:6), έγραψε:

«Με τον λόγον του Κυρίου (ΓΧΒΧ) έγειναν οι ουρανοί. Και δια της πνοής του στόματος αυτού πάσα η στρατιά αυτών.»

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ;

Η Αγία Γραφή μας ενημερώνει ότι το Πνεύμα του Θεού, έχει Υπόσταση, ότι είναι Πρόσωπο, ότι είναι ο Θεός. Στα

εδάφια Πράξεις 5[ε΄]:3,4, ακούμε τον απόστολο Πέτρο να λέει:

«... Ανανία, γιατί γέμισε ο σατανάς την καρδιά σου, ώστε ΝΑ ΠΕΙΣ ΨΕΜΑΤΑ ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, και να κρατήσεις από την τιμή τού χωραφιού; Ενώ έμενε [απούλητο], δεν ήταν δικό σου; Και όταν πουλήθηκε, δεν ήταν στην εξουσία σου; Γιατί έβαλες μέσα στην καρδιά σου αυτό το πράγμα; ΔΕΝ ΕΙΠΕΣ ΨΕΜΑΤΑ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΣΤΟΝ ΘΕΟ.»

Πολλοί άνθρωποι που δεν γνωρίζουν το Άγιο Πνεύμα, λένε ότι 'αυτό' είναι απλώς η «ενεργός δύναμη» του Θεού, κάτι σαν την ηλεκτρική ενέργεια ή τα ραδιοφωνικά κύματα, τα οποία είναι απρόσωπα, χωρίς θέληση και λογική. Απορώ πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν σε κάποιο δήθεν «θεό» που το πνεύμα του είναι μια **απρόσωπη, χωρίς θέληση και λογική «ενέργεια»!** Διερωτώμαι, πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι το Πνεύμα του Θεού δεν έχει προσωπικότητα, όταν διαβάζουν τα λόγια που ακολουθούν:

«και ενώ υπηρέτουν εις τον Κύριον και ενήστευον είπε το Πνεύμα το Άγιον χωρήσατε ΕΙΣ ΕΜΕ τον Βαρνάβαν και τον Σαύλον δια το έργον εις το οποίον ΠΡΟΣΕΚΑΛΕΣΑ αυτούς» (Πράξεις 13[ιγ΄]:2)

Τα λόγια «εις εμέ» και «προσεκάλεσα» δείχνουν ότι το Άγιο Πνεύμα έχει προσωπικότητα --- ότι είναι ένα Πρόσωπο.

Απορώ, πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι το Άγιο Πνεύμα δεν έχει θέληση, όταν διαβάζουν, από την Α΄ Κορινθίους 12[ιβ΄]:11, ότι **«πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον ιδία εις έκαστον ΚΑΘΩΣ ΘΕΛΕΙ.»**

Οι λέξεις «καθώς θέλει» φανερώνουν ότι το Άγιο Πνεύμα έχει θέληση!

Απορώ πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι το Άγιο Πνεύμα είναι απλώς μια «ενεργός δύναμη», χωρίς λογική, όταν διαβάζουν από τη Βίβλο τα επόμενα εδάφια:

«Διότι ΕΦΑΝΗ ΕΥΛΟΓΟΝ εις το Άγιον Πνεύμα και εις ημάς...» (Πράξεις 15[ιε´]:28).

«Ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον ... ΕΚΕΙΝΟΣ ΘΕΛΕΙ ΣΑΣ ΔΙΔΑΞΕΙ πάντα, και ΘΕΛΕΙ ΣΑΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΕΙ πάντα όσα είπον προς εσάς.» (Ιωάννης 14[ιδ´]:26).

«Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, ΘΕΛΕΙ ΣΑΣ ΟΔΗΓΗΣΕΙ εις πάσαν την αλήθειαν» (Ιωάννης 16[ιστ´]:13).

«... εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας ... ΘΕΛΕΙ ΣΑΣ ΑΝΑΓΓΕΙΛΕΙ ΤΑ ΜΕΛΛΟΝΤΑ. Εκείνος ΘΕΛΕΙ ΔΟΞΑΣΕΙ ΕΜΕ ...» (Ιωάννης 16[ιστ´]:13,14).

«Όσαύτως δε και το Πνεύμα ΣΥΜΒΟΗΘΕΙ εις τας ασθενείας ημών. Επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει, δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ΙΚΕΤΕΥΕΙ υπέρ ημών δια στεναγμών αλαλήτων. Ο δε ερευνών τας καρδιάς εξεύρει τι είναι ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ότι κατά Θεόν ΙΚΕΤΕΥΕΙ υπέρ των αγίων» (Ρωμαίους 8[η´]:26,27).

«επειδή το Πνεύμα ΕΡΕΥΝΑ τα πάντα, και τα βάθη του Θεού ... ούτω και τα του Θεού ουδείς ΓΙΓΝΩΣΚΕΙ ειμή το Πνεύμα του Θεού» (Α' Κορινθίους 2[β´]:10,11).

«Επειδή, με μία προσφορά τελειοποίησε για πάντα αυτούς που αγιάζονται. Μάλιστα, ΜΑΣ ΔΙΝΕΙ ΤΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ· ΕΠΕΙΔΗ, ΑΦΟΥ ΕΙΠΕ ΠΡΩΤΥΤΕΡΑ: «Αυτή είναι η διαθήκη ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΝΩ σ' αυτούς ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος: Θα δώσω ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΜΟΥ στις καρδιές τους, και ΘΑ ΤΟΥΣ ΓΡΑΨΩ ΕΠΙΝΩ ΣΤΙΣ ΔΙΑΝΟΙΕΣ ΤΟΥΣ», προσθέτει: «Και τις αμαρτίες τους και τις ανομίες τους ΔΕΝ ΘΑ ΤΙΣ ΘΥΜΑΜΑΙ ΠΛΕΟΝ». Και όπου υπάρχει άφεση τούτων, δεν υπάρχει πλέον προσφορά για αμαρτία.» (Εβραίους 10[ι']:14-18).

Από τα παραπάνω εδάφια, είναι φανερό ότι αφού το Πνεύμα μπορεί να «διδάξει», να «υπενθυμίσει», να «οδηγήσει», να «αναγγείλει», να «δοξάσει», να «βοηθήσει», να «ικετεύσει» υπέρ των αγίων, να «ερευνά» τα πάντα, και να «γιγνώσκει» τα του Θεού, έχει όχι μόνο Προσωπικότητα, αλλά και λογική! Και αφού έχει τη εξουσία να συγχωράει αμαρτίες, είναι φανερό ότι το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός Αληθινός (Λουκάς 5[ε']:21)!

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ Η ΒΙΒΛΟΣ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΟΤΙ «Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟ ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣ;

Βεβαίως! Ο Λόγος του Θεού δεν είναι ένας νεκρός ήχος όπως είναι του ανθρώπου! Ο «Λόγος» του Θεού έχει Υπόσταση. Στα εδάφια Εβραίους 4[δ']:12,13, ο συγγραφέας κάνει τέσσερις δηλώσεις με τις οποίες αποδεικνύει ότι ο Λόγος του Θεού είναι Πρόσωπο και ότι είναι Θεός. Ας διαβάσουμε αυτά τα δύο εδάφια:

«Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζων, και ενεργός, και κοπτερότερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν, και διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά τους διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδιάς. Και δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές

ενώπιον αυτού, αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραχηλισμένα εις τους οφθαλμούς αυτού, προς ον έχομεν να δώσωμεν λόγον.»

Τώρα, ας αναλύσουμε τα παραπάνω λόγια, για να δούμε τις τέσσερις δηλώσεις οι οποίες αποδεικνύουν ότι ο Λόγος του Θεού είναι Πρόσωπο και ότι είναι Θεός:

- 1) **«είναι ζων και ενεργός»** (συμπαράβαλε με το Ιωάννης 5[ε΄]:17· 1[α΄]:1-3,14· Αποκάλυψις 1[α΄]:18· 19[ιθ΄]:13· Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:1,2).
- 2) **Έχει την δύναμη να διερευνά τους «διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδιάς» των ανθρώπων** (συμπαράβαλε με το Αποκάλυψις 2[β΄]:18,23 και Λουκάς 9[θ΄]:47).
- 3) **«ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού»**, δηλαδή, κανένας δεν μπορεί να κρυφθεί από Αυτόν (Ιερεμίας 23[κγ΄]:24· Ιωάννης 1[α΄]:49).
- 4) **«προς ον (προς τον Οποίον) έχομεν να δώσωμεν λόγον»**, δηλαδή, όλοι μας θα δώσουμε λόγο για τις πράξεις μας σ' Αυτόν. (Σε παρακαλώ σημείωσε ότι στο εδάφιο Ρωμαίους 14[ιδ΄]:12, ο απόστολος Παύλος λέει ότι «... *έκαστος ημών περί εαυτού θέλει δώσει λόγον ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ.*»)

ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΠΡΟ-ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΙΗΣΟΥ;

Ο Ζωντανός Λόγος του Θεού που έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:1,14), είναι επίσης ο **μονογενής Υιός** του Θεού (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Η λέξη «**μονογενής**» ξεχωρίζει τον Ιησού από όλους τους άλλους υιούς του Θεού, επειδή όλοι τους, είτε βρίσκονται στον ουρανό είτε βρίσκονται γη, είναι υιοί της δημιουργικής Του δύναμης! Γι' αυτό το λόγο, αφού ο

προ-ανθρώπινος Ιησούς ήταν ο **Μόνος** που βγήκε από τη φύση του Θεού, **ήταν από τη φύση Του Θεός**, επειδή πάντοτε, ο κάθε υιός, έχει τη φύση του πατέρα του! Αφού λοιπόν είναι ο **Μόνος που γεννήθηκε**, δηλαδή, που βγήκε από τη φύση του Θεού, είναι ο **Μονογενής Υιός** του Θεού! Πραγματικά, είναι Μοναδικός σε όλο το σύμπαν! Κανένας άλλος δεν είναι σαν Αυτόν! Και αφού βγήκε έξω από την ουσία του Θεού, είναι και **ομοούσιος** με τον Πατέρα, όπως είναι και το Πνεύμα το Άγιο που πάντοτε υπήρχε και θα υπάρχει μέσα στον Ζωντανό Θεό. Επομένως, αντιλαμβανόμαστε ότι όλο το πλήρωμα της Θεότητας, δηλαδή, ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, είναι της αυτής ουσίας, την Οποίαν αποκαλούμε Θεό!

Αφού λοιπόν ο Λόγος ήταν **από την φύση Του Θεός** (Ιωάννης 1[α΄]:1), τότε είχε και **την μορφή του Θεού**. Τα εδάφια Φιλιππησίους 2[β΄]:6-8, υποστηρίζουν αυτή μας τη δήλωση. Εκεί διαβάζουμε:

«ο οποίος (ο προ-ανθρώπινος Ιησούς) ενώ υπήρχε σε μορφή Θεού, δεν νόμισε αρπαγή το να είναι ίσα με τον Θεό· αλλά, κένωσε τον εαυτό του, παίρνοντας μορφή δούλου, αφού έγινε όμοιος με τους ανθρώπους· και, καθώς βρέθηκε κατά το σχήμα ως άνθρωπος, ταπείνωσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού.»

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Από τα παραπάνω εδάφια, γίνεται αντιληπτό, ότι ένας κτιστός άνθρωπος, έχει τη φύση και τη μορφή των κτιστών ανθρώπων, και ότι ένας κτιστός άγγελος, έχει τη φύση και τη μορφή των κτιστών αγγέλων! Γι' αυτό τον λόγο, **είναι αδύνατον** για έναν κτιστό άνθρωπο, ή για έναν κτιστό άγγελο, να έχει τη φύση και τη μορφή του άκτιστου Θεού! Ο

Λόγος όμως, δηλαδή ο προ-ανθρώπινος Ιησούς, είχε και τα δύο! Και όταν κένωσε τον Εαυτόν Του, δεν πήρε την φύση των αγγέλων, αλλά την προσπέρασε, και **ανέλαβε την φύση και την μορφή των ανθρώπων, η οποία είναι κατώτερη από την φύση των αγγέλων** (Εβραίους 2[β΄]: 7, 9).

Τώρα λοιπόν, που καταλάβαμε από τις Ιερές Γραφές ότι ο Λόγος του Θεού είναι ένα ζωντανό Πρόσωπο, Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ, όπως είναι ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα, **θα πρέπει να δεχτούμε το γεγονός ότι είναι αξιόπιστος και ότι το ευαγγέλιο που κήρυξε, και οι υποσχέσεις που έδωσε, είναι αξιόπιστες!** Γι' αυτό το λόγο, ας προσέξουμε ώστε να μη βρεθούμε ένοχοι **αντιλογίας**, η οποία θα μας αναγκάσει να κηρύξουμε ένα «**άλλο ευαγγέλιο**» (Γαλάτας 1[α΄]:6-9). Πρέπει να προσέξουμε, επειδή θα έλθει η ημέρα που θα σταθούμε ενώπιον του βήματος Αυτού για να δώσουμε λόγο για τις πράξεις μας και για τα λόγια μας (Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:10 και Ματθαίος 12[ιβ΄]: 36,37).

ΜΕ ΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΕΝΟΧΟΙ ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΣ;

Στο εδάφιο Ιωάννης 3[γ΄]:16, ακούμε **την υπόσχεση του ευαγγελίου** που κήρυξε ο Κύριος Ιησούς. Εκεί, είπε:

«Επειδή, με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.»

Στο παραπάνω εδάφιο, η υπόσχεση του Κυρίου Ιησού είναι ότι εκείνοι που πιστεύουν ότι Αυτός είναι ο μονογενής Υιός του Θεού, **ΔΕΝ ΘΑ ΧΑΘΟΥΝ**, αλλά, έχουν αιώνια ζωή!!!

«Αιώνια» σημαίνει «Ατελεύτητη» --- δεν σημαίνει «προσωρινή»! Όμως, εκείνοι που πιστεύουν ότι είναι δυνατόν για τους ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ αναγεννημένους Χριστιανούς να χάσουν την σωτηρία τους, πρώτα αντιδρούν με τα λόγια, «**Ναι, αλλά**», για να δείξουν ότι τάχα συμφωνούν με την υπόσχεση του Ιησού, και μετά παρουσιάζουν διάφορες άλλες απαιτήσεις, που αν κάποιος δεν εκπληρώσει, θα χάσει τη σωτηρία του! Μερικές από τις άλλες απαιτήσεις είναι:

1. Εάν σταματήσουν να πιστεύουν,
2. εάν δεν καθαρισθούν από τις αμαρτίες τους,
3. εάν δεν μετανοήσουν,
4. εάν δεν ζουν μια ζωή αγιότητας,
5. εάν δεν ανήκουν στο δικό τους θρησκευτικό ίδρυμα,
6. εάν δεν υποτάσσονται στους αρχηγούς του δικού τους θρησκευτικού ιδρύματος,
7. εάν δεν πιστεύουν όλα τα πράγματα που διδάσκει το δικό τους θρησκευτικό ίδρυμα,
8. εάν δεν τηρούν όλα τα πράγματα που απαιτεί το δικό τους θρησκευτικό ίδρυμα,
9. εάν δεν νικήσουν όλες τις αντιξοότητες που στέλνει εναντίον τους ο Σατανάς,

θα χάσουν τη σωτηρία τους!

Ο Ιησούς δεν ανέφερε ούτε μία από τις παραπάνω απαιτήσεις που παρουσιάζουν **οι αντιλέγοντες!** Στο παραπάνω εδάφιο, ο Ιησούς ανέφερε **μόνο ΜΙΑ απαίτηση για να μη χαθούν αλλά να έχουν αιώνια (ατελεύτητη) ζωή: Να πιστεύουν και να ομολογούν ότι Εκείνος είναι ο μονογενής Υιός του Θεού! Τελεία και παύλα!**

Από τα παραπάνω, λοιπόν, βλέπουμε ότι παρόλο που ο Δημιουργός Θεός Λόγος που έγινε σάρκα είπε ότι **ο καθένας που πιστεύει ότι Εκείνος είναι ο μονογενής Υιός του Θεού δεν θα χαθεί αλλά έχει αιώνια ζωή**, εκείνοι, χρησιμοποιούν την τακτική του «**Ναι, αλλά...**» και προσθέτουν διάφορες άλλες απαιτήσεις για παντοτινή σωτηρία. Με αυτόν τον τρόπο, πρώτον, **δημιουργούν αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία των λόγων Του**, και δεύτερον, **γίνονται ένοχοι αντιλογίας!**

Οι απαιτήσεις του Κυρίου Ιησού για σωτηρία και αιώνια ζωή από το εδάφιο Ιωάννης 3[γ']:16, συμφωνούν με τα λόγια που εκφώνησε στο εδάφιο Ιωάννης 6[στ']:40. Εκεί, ο Ιησούς **αποκάλυψε ποιο είναι το θέλημα του Πατέρα Του** όσον αφορά την σωτηρία και την αιώνια ζωή. Είπε,

«Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν να έχη ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα.»

Πάλι, στο παραπάνω εδάφιο, βλέπουμε ότι οι απαιτήσεις του Θεού για να λάβει κάποιος την αιώνια ζωή είναι,

1. Να «**δει**», με άλλα λόγια, να «**βλέπει**» τον Υιό, και
2. Να **πιστεύει σ' Αυτόν!**

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΕΚΦΡΑΣΗ «ΒΛΕΠΕΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ»;

Μήπως το «**βλέπει**», στο παραπάνω εδάφιο, αναφέρεται στη φυσική λειτουργία των οφθαλμών; Η λογική απάντηση είναι «**Όχι!**» Ο Ιησούς δεν έχει παρουσιασθεί σε όλους τους πιστούς. Σ' αυτή τη περίπτωση, το «**βλέπει**» αναφέρεται στη **κατανόηση** ενός, όπως π.χ., όταν συζητάμε με κάποιον, και του λέμε, «**βλέπω** το σημείο σου». Αυτή η έκφραση δεν σημαίνει ότι βλέπουμε το σημείο του με τα μάτια μας, αλλά, ότι **κατανοούμε** το σημείο του με τον νου μας. Έτσι, σύμφωνα με το Ιωάννης 6[στ']:40, ένας πρέπει:

1) Να κατανοήσει ότι ο (προ-ανθρώπινος) Ιησούς ήταν ο **μονογενής Υιός** του μόνου αληθινού Θεού, και ότι λόγω αυτού του γεγονότος, **είναι από τη φύση Του**, δηλαδή, **από την ουσία Του, Θεός**, και,

2) Να πιστέψει σ' Αυτόν, για να σωθεί.

Η απαίτηση του να βλέπεις τον Υιό, μας θυμίζει μια πολύ σοβαρή υπόθεση που το Ισραήλ γεύθηκε στην έρημο. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Αριθμοί 21[κα']:5-9:

«Και ο λαός μίλησε ενάντια στον Θεό, και ενάντια στον Μωυσή, λέγοντας: Γιατί μας ανέβασες από την Αίγυπτο για να πεθάνουμε στην έρημο; Επειδή, ψωμί δεν υπάρχει, και νερό δεν υπάρχει· και η ψυχή μας αηδίασε [τουτο] το ελαφρύ ψωμί. Και ο Κύριος έστειλε προς τον λαό τα φίδια, τα φλογερά φίδια, και δάγκωναν τον λαό, και πολύς λαός από τον Ισραήλ πέθανε. Και αφού ο λαός ήρθε στον Μωυσή, είπαν: Αμαρτήσαμε, επειδή μιλήσαμε ενάντια στον Κύριο και ενάντια σε σένα· παρακάλεσε τον Κύριο να σηκώσει τα φίδια από μας. Και ο Μωυσής δεήθηκε για τον λαό. Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Φτιάξε για τον εαυτό σου ένα φλογερό (κοκκινωπό) φίδι, και βάλ' το επάνω σε ένα ξύλο· και καθένας που θα δαγκω-

θεί, και κοιτάζει σ' αυτό, θα ζήσει. Και ο Μωσής έκανε ένα φίδι γάλκινο, και το έβαλε επάνω σε ένα ξύλο· και αν ένα φίδι δάγκωνε κάποιον, αυτός, κοιτάζοντας το γάλκινο φίδι, ζούσε.»

Για σκέψου: Πολλοί γύρω σου πεθαίνουν από το δάγκωμα των φιδιών, και το μόνο που έχεις να κάνεις για να αποφύγεις τον θάνατο, είναι **να κοιτάξεις** επάνω στο γάλκινο φίδι που ο Μωσής τοποθέτησε επάνω σε ένα ξύλο! Αυτή η υπόθεση ήταν μια σκιά της σταύρωσης του Ίδιου του Ιησού Χριστού. Αυτό το γνωρίζουμε από τα λόγια του Ίδιου του Ιησού, όταν είπε στον Νικόδημο τα εξής:

«Και όπως ο Μωσής ύψωσε το φίδι μέσα στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός τού ανθρώπου· για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.» (Ιωάννης 3[γ']:14,15).

Από τα παραπάνω, βλέπουμε ότι **η κατανόηση** του Ποιος είναι ο Ιησούς προηγείται της πίστεως και ότι **η πίστη --- όχι τα έργα --- προηγείται της σωτηρίας.**

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Μέχρι εδώ, είδαμε από τις Γραφές, ότι ο προ-ανθρώπινος Ιησούς ήταν **από τη φύση Του Θεός**, και επομένως, είναι **αξιόπιστος**. Γι' αυτό τον λόγο, μπορούμε να εμπιστευθούμε τους λόγους Του και τις υποσχέσεις Του, να τις σεβαστούμε, και να τις δεχτούμε **χωρίς καμία αντιλογία**. Η υπόσχεση που έδωσε ήταν ότι εκείνοι που **ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ** το γεγονός ότι Αυτός είναι ο Μονογενής Υιός του Θεού, και **ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ** σ' Αυτόν, έχουν **αιώνια ζωή!** Δεν ανέφερε ότι θα υπάρξει κίνδυνος να την χάσουν, ή και ότι θα υπάρχουν επιπρόσθετες απαιτήσεις για να την διατηρήσουν!

Για να μην υπάρξει παρεξήγηση στο γεγονός ότι η σωτηρία λαμβάνεται **μόνο διαμέσου της πίστης σ' Αυτόν**, στο εδάφιο Ιωάννης 8[η']:24, ο Ιησούς παρουσίασε **την ίδια απαίτηση για σωτηρία**, με έναν αντίστροφο τρόπο. Εκεί, είπε στους **άπιστους** σ' Αυτόν Ιουδαίους, τα εξής:

«... ΑΝ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΨΕΤΕ ΟΤΙ ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ, θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας.»

Έτσι, βλέπουμε ξανά ότι ο Ιησούς **δεν αναφέρθηκε σε έργα** για να λάβει κάποιος τη σωτηρία, αλλά, **ΣΕ ΠΙΣΤΗ!** Άρα, εφόσον η σωτηρία δεν λαμβάνεται διαμέσου έργων, κανένας σωσμένος δεν μπορεί να την χάσει από έργα, παρόλο που όλοι μας θα εμφανιστούμε μπροστά στο βήμα του Χριστού, ώστε ο κάθε ένας από εμάς να **ΑΝΤΑΜΕΙΦΘΕΙ** σύμφωνα με εκείνα που έπραξε διαμέσου του σώματος, είτε καλό, είτε κακό (Β' Κορινθίους 5[ε']:10).

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Ο απόστολος Παύλος ήταν διώκτης της Εκκλησίας του Ιησού! Όταν ο Θεός ευδόκησε να του ανοίξει τα μάτια, και τον έστειλε να φανερώσει τον Χριστό και τις υποσχέσεις Του στον κόσμο, αφιέρωσε όλη τη ζωή του για το ευαγγέλιο (Γαλάτας 1[α']:15-23). Ο Παύλος, δεν έμαθε το ευαγγέλιο από ανθρώπους, αλλά **απευθείας από τον Θεό** (Γαλάτας 1[α']:16). Δεν έγινε απόστολος από τους ανθρώπους, ούτε διαμέσου ανθρώπων, **«αλλά διαμέσου τού Ιησού Χριστού και του Θεού Πατέρα»** (Γαλάτας 1[α']:1). Επομένως, είναι και αυτός **αξιόπιστος!** Έτσι, μπορούμε να εμπιστευθούμε τα λόγια του, να τα σεβαστούμε, και να τα δεχτούμε **χωρίς καμία αντιλογία.**

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΠΟΥ ΚΗΡΥΞΕ Ο ΠΑΥΛΟΣ;

Παρακαλώ, μελετήστε τα εδάφια Ρωμαίους 10[ι']:1-15. Εκεί, ο απόστολος Παύλος κήρυξε το ευαγγέλιο της σωτηρίας με αρκετές λεπτομέρειες. Εκεί, μίλησε για τους Ισραηλίτες (εδάφιο 1), οι οποίοι **δεν είχαν σωθεί επειδή δεν είχαν αναγνωρίσει το γεγονός ότι ο Ιησούς ήταν Θεός.** Έτσι, στο εδάφιο 9, ο Παύλος φανέρωσε τις απαιτήσεις του Θεού για σωτηρία. Έγραψε,

«... εάν ομολογήσης (εάν παραδεχθείς) διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν (:αιτιατική πτώση – δηλαδή ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος), και πιστεύσης εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή».

Στο παραπάνω εδάφιο, παρατηρούμε ότι τα τρία ρήματα, δηλαδή, 1) **ομολογήσης**, 2) **πιστεύσης**, και 3) **σωθή(ς)**, βρίσκονται στον μέλλοντα χρόνο και ότι τα πρώτα δύο αναφέρονται σε **όρους**, σε **απαιτήσεις**, ενώ το τρίτο στην **υπόσχεση** σωτηρίας:

1. **«εάν ομολογήσης»**,
2. **«(εάν) πιστεύσης»**,
3. **«θέλεις σωθή»**.

Έτσι, είναι φανερό ότι **«ο λόγος της πίστης»**, που αναφέρεται ο Παύλος στο εδάφιο Ρωμαίους 10[ι']:8, δεν κηρύττονταν σε ήδη σωσμένα άτομα, αλλά σ' εκείνους τους Ισραηλίτες (εδάφιο 1), οι οποίοι λάτρευαν τον Θεό ΓΧΒΧ, οι οποίοι είχαν ζήλο Θεού (εδάφιο 2), αλλά, **οι οποίοι**

1. **δεν είχαν αναγνωρίσει** ότι ο Ιησούς, ήταν ο **«ΚΥΡΙΟΣ»** (δηλαδή, ο **Θεός**, ο Γιαχβέ του εδαφίου 13 [Ιωήλ 2[β']:32]) **και**

2. **δεν είχαν πιστέψει** ότι ο Θεός, ο Πατέρας, είχε αναστήσει Αυτόν από τους νεκρούς.

Έτσι, **λόγω αυτής της απιστίας, δεν είχαν σωθεί.**

«Μα,» θα πει κάποιος, «στο παραπάνω εδάφιο, ο Παύλος δεν είπε ‘εάν ομολογήσεις με το στόμα σου **ότι ο Ιησούς είναι Θεός** θα σωθείς’, αλλά είπε ότι ‘αν ομολογήσεις **ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος** θα σωθείς. Το ‘ΚΥΡΙΟΣ’, δεν σημαίνει ‘ΘΕΟΣ’. Μήπως αλλάζουμε αυτή την απαίτηση του Θεού για σωτηρία;»

Ας εξηγήσουμε αυτή την τόσο σημαντική περίπτωση, γιατί **είναι ζήτημα αιώνιας ζωής και θανάτου**, και πρέπει να απασχολήσει όλους εκείνους που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός:

Όταν ο Παύλος είπε ότι ένας πρέπει να ομολογήσει, δηλαδή, να παραδεχθεί το γεγονός ότι **ο Ιησούς είναι ο «Κύριος»** για να σωθεί, στην πραγματικότητα εννοούσε ότι ένας πρέπει να ομολογήσει, ότι **ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί**. Ας υποστηρίξουμε αυτή μας τη δήλωση:

Στις Γραφές, το όνομα «ΚΥΡΙΟΣ» είναι η αντικατάσταση του ονόματος «ΓΧΒΧ» (Γιαχβέ). Όταν οι Εβραίοι το θεώρησαν αναγκαίο να μεταφράσουν την Παλαιά Διαθήκη από την αρχαία Εβραϊκή γλώσσα στην Ελληνική (για όφελος των Ισραηλιτών που μιλούσαν Ελληνικά), αποφάσισαν (για βάσιμους και σοβαρούς λόγους), να αντικαταστήσουν το Εβραϊκό όνομα του Θεού, το Τετραγράμματο «ΓΧΒΧ», με την Ελληνική λέξη «Κύριος». Έτσι, σ’ αυτή τη μετάφραση που είναι γνωστή ως «Των Εβδομήκοντα», ο Θεός των Εβραίων έγινε γνωστός ως «Κύριος». Όταν οι Εβραίοι του πρώτου αιώνα μιλούσαν για τον «Κύριο», αναφερόντουσαν στον Θεό τους ΓΧΒΧ (Γιαχβέ). Επομένως, το όνο-

μα «**Κύριος**» έφθασε να γίνει συνώνυμο με το όνομα «ΓΧΒΧ».

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης συνέχισαν να χρησιμοποιούν το όνομα «**Κύριος**» στα συγγράμματά τους και, το χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού. Τον ονόμασαν «**Κύριον Ιησού**» (Πράξεις 8[η΄]:16), «**Κύριον Χριστόν**» (Κολοσσαείς 3[γ΄]:24), και «**Κύριον Ιησούν Χριστόν**» (Πράξεις 11[ια΄]:17).

Ένα σπουδαίο σημείο που θα πρέπει να θυμόμαστε είναι το γεγονός ότι οι Παγανιστές χρησιμοποιούσαν τη λέξη «**Κύριος**» μπροστά από τα ονόματα των θεών τους και μπροστά από τα ονόματα των αυτοκρατόρων τους οποίους λάτρευαν ως θεούς, (π.χ., Κύριος Σέραπις, Κύριος Νέρων, κλπ.). Γι' αυτό το λόγο, **οι πρώτοι Χριστιανοί προτιμούσαν να πεθάνουν μάλλον παρά να πουν, «Κύριος Καίσαρ»!**

(Οι παραπάνω δύο παράγραφοι, αντιλαλούν τα γραφόμενα του αξιέπαινου βιβλίου «**Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑΧΒΕ**» --- ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ).

Στο εδάφιο Ρωμαίους 10[ι΄]:9 που εξετάζουμε, η αιτιατική πτώση «**τον Κύριον Ιησούν**» θέτει τη λέξη «**Κύριον**» στο ανώτατο επίπεδο της σημασίας της. Η πρόταση που εξετάζουμε εδώ, δεν παρουσιάζει τον Ιησού απλώς σαν «κάποιον κύριο» ή σαν «κάποιον άρχοντα». Καθώς υπάρχουν πολλοί κύριοι και πολλοί άρχοντες, δεν θα ήταν δύσκολο για έναν Ισραηλίτη να ομολογήσει με το στόμα του ότι ο Ιησούς είναι «κάποιος κύριος» επειδή έχει ακολούθους ή υπηρέτες. **Ακόμα και οι σημερινοί ψευδοπροφήτες και ψευδοδιδάσκαλοι** δεν έχουν πρόβλημα να αποκαλέσουν τον Ιησού «κύριο» με την ιδέα ότι το «κύριος» σημαίνει απλώς «άρχοντας» ή «αφεντικό». Έτσι λοιπόν, ποια ήταν η

κατανόηση που είχαν οι απόστολοι και οι πρώτοι Χριστιανοί, και με ποια έννοια χρησιμοποιούσαν την λέξη «**Κύριος**» όσο αφορά τον Ιησού; Ας εξετάσουμε την μαρτυρία του Ειρηναίου.

Ο Ειρηναίος έζησε από το 130-200 μ.Χ. Ήταν μαθητής του Πολύκαρπου, ο οποίος ήταν μαθητής του αποστόλου Ιωάννη και ο οποίος έζησε από το 65-155/6 μ.Χ. Ο Ειρηναίος έγινε επίσκοπος της Λυών. Τα γραφόμενά του ήταν εναντίον των αιρέσεων. Όσον αφορά το όνομα «**Κύριος**», έγραψε τα ακόλουθα:

«Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται μόνο σ' Αυτόν ο οποίος είναι Θεός και Κύριος πάντων, ο οποίος είπε στον Μωϋσή «Εγώ είμαι ο Ων και ούτω θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ, ο Ων με απέστειλε προς εσάς». Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται επίσης στον Υιόν Του, Ιησού Χριστό τον Κύριό μας ... Και ο Υιός είπε στον Μωϋσή «και κατέβην δια να ελευθερώσω αυτόν τον λαόν». Διότι ο Υιός είναι Αυτός που κατέβηκε και ανέβηκε για τη σωτηρία των ανθρώπων. Έτσι, μέσω του Υιού, ο οποίος είναι εν τω Πατρί, και ο οποίος έχει μέσα Του τον Πατέρα, ο Ων αποκαλύφθηκε.» (Against Heresies, III, vi:2 --- Μετάφραση του συγγραφέα).

Από την παραπάνω διδαχή του Ειρηναίου, κατανοούμε ότι το όνομα «**Κύριος**», όταν αναφέρεται σ' Εκείνον που είναι Θεός και Κύριος πάντων, **είναι ένας σαφής τίτλος Θεότητας και παίρνει τη θέση του «ΓΧΒΧ»!** Και όπως είπαμε προηγουμένως, οι απόστολοι τον χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού διότι είχαν πιστέψει ότι **ο Ιησούς είναι «ο Κύριος πάντων»** (Πράξεις 10[1]:36).

Από τις παραπάνω πληροφορίες, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι όταν ο Παύλος είπε ότι ένας πρέπει να ομολογήσει ή να αναγνωρίσει το γεγονός ότι **ο Ιησούς είναι ο Κύριος** για να σωθεί, εννοούσε ότι ένας πρέπει να αναγνωρίσει και να ομολογήσει με το στόμα του, ότι **ο Ιησούς είναι Θεός (ΓΧΒΧ) για να σωθεί.**

Η κατανόηση ότι η λέξη «**Κύριος**» στο **εδάφιο 9** σημαίνει «**ΓΧΒΧ**», αποδεικνύεται περαιτέρω από το γεγονός ότι όλα τα επόμενα εδάφια που συνδέουν το εδάφιο 9 με το εδάφιο 13, αρχίζουν με τη λέξη «γάρ» (διότι). Γιατί είναι η σύνδεση μεταξύ των εδαφίων 9 και 13 αναγκαία; Διότι στο εδάφιο 13, ο απόστολος Παύλος παρουσιάζει τον κανόνα που έχει θέσει ο Θεός για σωτηρία όπως τον αποκάλυψε ο προφήτης Ιωήλ. Στο αρχαίο Εβραϊκό κείμενο, ο προφήτης Ιωήλ τον παρουσίασε ως εξής:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του ΓΧΒΧ, θέλει σωθή»,

ενώ ο Παύλος, εφαρμόζοντας τα παραπάνω λόγια του Ιωήλ στον Ιησού, τα αντιγράφει από την Ελληνική μετάφραση, από τη των Εβδομήκοντα, και τα παρουσιάζει ως:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή.»

Επομένως, «**ο λόγος της πίστης**» (εδάφιο 8) που κήρυτταν ο Παύλος και οι λοιποί απόστολοι, είναι σαφής:

Ένα άτομο πρέπει να πιστέψει ότι **ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ** του εδαφίου 13, το όνομα του οποίου αυτός/αυτή πρέπει να επικαλεστεί (στον Οποίον πρέπει να προσευχηθεί), **προκειμένου να σωθεί!**

Γι' αυτό, στα **εδάφια 14 και 15**, ο Παύλος ρωτά με απορία:

«*Πως λοιπόν θέλουν (οι Ισραηλίτες και οι Έλληνες --- εδάφια 12,13), επικαλεσθή [προσευχηθεί (εις)] εκείνον (στον Ιησού) εις τον οποίον δεν πίστευσαν; και πως θέλουν πιστεύσει εις εκείνον (στον Ιησού) περί του οποίου δεν ήκουσαν; Και πως θέλουν ακούσει (για το Ποιος είναι ο Ιησούς) χωρίς να υπάρχει ο κηρύττων; Και πως θέλουν κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον, 'Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά (δηλαδή, το ευαγγέλιο)!'*» (Παρενθέσεις του συγγραφέα).

Βασισμένοι στις παραπάνω ερωτήσεις του Παύλου, ας αναλογιστούμε τα επόμενα:

Ε. Είχαν ακούσει οι Ισραηλίτες περί του Θεού Γιαχβέ;

Α. Φυσικά και είχαν ακούσει περί Αυτού!

Ε. Πίστευαν οι Ισραηλίτες στον Γιαχβέ ως Θεό τους;

Α. Φυσικά και πίστευαν σ' Αυτόν!

Ε. Επικαλούντο οι Ισραηλίτες το όνομα του ΓΧΒΧ; Δηλαδή, προσευχόντουσαν στον Θεό Γιαχβέ;

Α. Αφού ο Γιαχβέ ήταν ο Θεός τους, φυσικά και προσευχόντουσαν σ' Αυτόν!

Ε. Στις ημέρες του Παύλου, θα το εύρισκε ο Θεός αναγκαίο να στείλει κήρυκες στους Ισραηλίτες για να τους κηρύξουν το Ποιος είναι ο Θεός τους;

Α. Φυσικά όχι!

Τότε, χωρίς καμία αμφιβολία, στο εδάφιο 14, το Υποκείμενο του Παύλου, η λέξη «*εκείνον*», δεν είναι ο Γιαχβέ ο Πατήρ, αλλά ο Γιαχβέ ο Υιός, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο «*Κύριος*», δηλαδή, ο Γιαχβέ των εδαφίων 9 και 13!

Από τα παραπάνω εδάφια (14,15), αντιλαμβανόμαστε ότι «ο λόγος της πίστης» τον οποίον κήρυξε ο Παύλος, ήταν ότι ο Θεός έστειλε κήρυκες στους Ισραηλίτες που δεν είχαν πιστέψει στον Ιησού, ώστε να ακούσουν εκείνοι για τον Ιησού, **για να τους βοηθήσει να αναγνωρίσουν ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος** (ΓΧΒΧ ο Υιός), και **να πιστέψουν με την καρδιά τους** ότι ο Θεός (ο Πατέρας), ανέστησε Αυτόν από τους νεκρούς, ώστε **να επικαλεστούν το όνομά Του** (δηλαδή, να προσευχηθούν στον Ιησού), **προκειμένου να λάβουν τη σωτηρία!**

Από την παραπάνω παρουσίαση του ευαγγελίου της σωτηρίας του Παύλου, παρατηρούμε ότι οι απαιτήσεις του Θεού για σωτηρία, είναι:

1. **Αναγνώρισε** τον Ιησού ως Θεό.
2. **Πίστεψε** ότι ο Θεός Τον ανέστησε (σωματικώς - Πράξεις 2[β΄]:27,31) από τους νεκρούς.
3. **Προσευχήσου σ' Αυτόν** (στον Ιησού)!

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΟΥΝ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΛΑΒΟΥΝ ΣΩΤΗΡΙΑ;

Η προσευχή είναι λατρεία. Η λατρεία ανήκει μόνο στον Θεό (Έξοδος 20[κ΄]:1-5). Εκείνοι που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι ο Αληθινός Θεός (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:20· Ρωμαίους 9[θ΄]:5), **δεν προσεύχονται σ' Αυτόν** επειδή δεν θέλουν να λατρέψουν κάποιον που, κατ' εκείνους, δεν είναι Θεός! Όταν λοιπόν κάποιος έρχεται **στον Αληθινό Ιησού της Γραφής** για να σωθεί, πρέπει να επικαλεσθεί το Όνομά Του, δηλαδή, **πρέπει να προσευχηθεί σ' Αυτόν**, για να δείξει ότι τώρα έχει πιστέψει ότι Εκείνος είναι ο **Μονογενής Υιός του Θεού**, και ότι γι' αυτόν τον λόγο,

είναι από τη φύση Του Αληθινός Θεός, και ότι **η λατρεία, δηλαδή η προσευχή, του ανήκει** (Αποκάλυψις 5[ε΄]:8,9)!

Οι πρώτοι Χριστιανοί, οι οποίοι είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός, **προσευχόντουσαν σ' Αυτόν** (Πράξεις 9[θ΄]:14· 22[κβ΄]:16· 7[ζ΄]:59· Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:2). Άρα, όλοι εκείνοι που δεν πιστεύουν σήμερα ότι ο Ιησούς είναι Θεός, **θα κάνουν καλά να σκεφτούν σοβαρά αυτό το τόσο σπουδαίο σημείο, επειδή αφορά την αιώνια σωτηρία τους**. Εάν δεν μπορούν να προσευχηθούν στον Ιησού όπως έκαναν οι πρώτοι Χριστιανοί, τότε, δεν πιστεύουν στον Ιησού της Γραφής. Πιστεύουν σε έναν «*άλλον Ιησού*» (Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:4). Ένας ψευδής Ιησούς δεν έχει τη δύναμη να σώσει κανέναν!

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Μέχρι εδώ, είδαμε από τις Γραφές, ότι όπως ο Ιησούς, έτσι και ο απόστολος Παύλος ήταν **αξιόπιστος**. Γι' αυτό το λόγο, μπορούμε να εμπιστευθούμε τους θεόπνευστους λόγους του, να τους σεβαστούμε, και να τους δεχτούμε **χωρίς καμία αντιλογία**.

Το κύριο σημείο του ευαγγελίου που κήρυξε ο Παύλος, είναι όμοιο με το ευαγγέλιο που κήρυξε ο Ιησούς: Ο άνθρωπος που θέλει να σωθεί από τις αμαρτίες του, πρέπει να **αναγνωρίσει τον Αληθινό Ιησού της Γραφής, και να πιστέψει σ' Αυτόν!** Ούτε ο Ιησούς, ούτε και ο Παύλος ανέφεραν ότι οι άνθρωποι θα πρέπει να προσθέσουν στην πίστη τους έργα προκειμένου να σωθούν! Και οι δυο τους, έδειξαν ότι η σωτηρία λαμβάνεται **μέσω πίστεως στον Μονογενή Υιό του Θεού**, με άλλα λόγια, **μέσω πίστεως στον Θεό Ιησού!**

Στα εδάφια Εφεσίους 2[β']:8,9, ο απόστολος Παύλος το είπε ξεκάθαρα ότι η σωτηρία είναι **δώρο** του Θεού προς εκείνους που **πιστεύουν**. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Επειδή, κατά χάρη είστε σωσμένοι, διαμέσου τής πίστεως· κι αυτό δεν [είναι] από σας· [είναι] δώρο του Θεού· όχι από έργα, ώστε να μη καυχηθεί κάποιος.»

Ούτε ο Ιησούς, ούτε ο Παύλος έδειξαν ότι θα υπάρχει κίνδυνος για εκείνους που θα σωθούν να χάσουν τη σωτηρία τους. Ούτε ανέφεραν ότι θα υπάρχουν **επιπρόσθετες απαιτήσεις για να την διατηρήσουν!** Μάλιστα, στα εδάφια Ρωμαίους 10[ι']:2-7, ο Παύλος **κατακρίνει** τους Ισραηλίτες του εδαφίου 1, επειδή εκείνοι, παρόλο που είχαν ζήλο Θεού (εδάφιο 2), **στερούντο της επίγνωσης ότι η δικαιοση δεν λαμβάνεται από έργα, αλλά από την πίστη και την υποταγή σ' Εκείνον που είναι το ΤΕΛΟΣ του Νόμου**, δηλαδή στον Χριστό, επειδή τώρα, **Αυτός είναι η δικαιοσύνη για όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν** (εδάφιο 4).

ΜΗΠΩΣ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΠΟΥ ΚΗΡΥΞΕ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΤΑΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΠΟΥ ΚΗΡΥΞΑΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΥΛΟΣ;

Όχι βέβαια! Τόσο στο ευαγγέλιό του, όσο και στις επιστολές του, ο Ιωάννης παρουσίασε **το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα** με έναν δυναμικό τρόπο. Επίσης, παρουσίασε **τις απαιτήσεις του Θεού για σωτηρία.**

Από τις πρώτες λέξεις του ευαγγελίου του, ο Ιωάννης παρουσιάζει την αλήθεια για το Ποιος είναι ο Ιησούς. Έγραψε, ότι ο προ-ανθρώπινος Ιησούς ήταν **ο Λόγος**, ο οποίος υπήρχε πριν γίνει κάποια αρχή δημιουργίας, ότι **ο Λόγος ήταν Θεός, ότι Αυτός ήταν ο Δημιουργός που δημιούρ-**

γησε τα πάντα, και ότι ο Λόγος έγινε σάρκα. Ας διαβάσουμε τα λόγια του από τα εδάφια Ιωάννης 1[α']:1-3,14:

«Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. Πάντα δι' αυτού έγειναν, και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν, το οποίον έγεινεν .... Και ο Λόγος έγεινε σαρξ και κατώκησε μεταξύ ημών, και είδομεν την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενούς παρά του Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας.»

Στα παραπάνω εδάφια, ο Ιωάννης συμφωνεί απόλυτα με τον Παύλο, ο οποίος, στα εδάφια Κολοσσαείς 1[α']:16,17, παρουσίασε και αυτός τον Ιησού ως τον Δημιουργό Θεό. Εκεί έγραψε,

«επειδή δι' αυτού (απ' Αυτόν) εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης, τα ορατά και τα άορατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε αρχαί είτε εξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού (απ' Αυτόν) και εις αυτόν (γι' Αυτόν) εκτίσθησαν· και αυτός είναι προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι' αυτού (απ' Αυτόν)». (Παρενθέσεις του συγγραφέα).

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ

Ο λόγος για τον οποίον παρουσίασα τις λέξεις «*δι' αυτού*» στο παραπάνω εδάφιο ως «*απ' αυτόν*», είναι βασισμένος στα ακόλουθα:

Η λέξη «*διά*» είναι πρόθεση. Η σημασία της εξαρτάται από τη χρησιμοποίησή της. (Αν χρησιμοποιείται στα Μαθηματικά, για το χρόνο, για την κατεύθυνση, για τον τρόπο, κλπ.).

Επί ενεργείας προσώπου, συντασσόμενη μετά Γενικής πτώσεως, τόσο στην Αρχαία Ελληνική όσο και στη Νέα, κάνει το πρόσωπο της προτάσεως να είναι Η ΑΙΤΙΑ της ενεργείας --- όχι απλώς ο μεσίτης ή ο διάμεσος!

Εξέτασε το **Εκσυγχρονισμένον «1970» Νέον Λεξικόν Δημητράκου**, σελίδα 397, κάτω από τη λέξη «διά», αριθμός 7).

Όταν η λέξη «διά» ακολουθείται από τη λέξη «μέσω», τότε υποδηλώνει ότι το πρόσωπο είναι ο «μεσίτης» ή το «μέσο» της ενέργειας. Τότε το πρόσωπο γίνεται ο «διάμεσος»! (Εξέτασε τη λέξη «διάμεσος» από το παραπάνω Λεξικό, στη σελίδα 409).

Στο Κολοσσαείς 1[α']:16, δεν βλέπουμε τη λέξη «διά» να ακολουθείται από τη λέξη «μέσω». Δεν λέει «... **τα πάντα δια μέσω αυτού ... έκτισται**»! Αντιθέτως, βλέπουμε ότι η λέξη «διά» ακολουθείται από τη λέξη «αυτού», **η οποία βρίσκεται στη Γενική πτώση!!** Το γεγονός αυτό κάνει το «αυτού», το πρόσωπο της προτάσεως, να είναι η αιτία της ενέργειας, στην προκειμένη περίπτωση, **η Αιτία της δημιουργίας!!**

«Εν αυτό εκτίσθη τα πάντα ... τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν έκτισται» (κείμενο), τονίζει το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι Εκείνος ο οποίος συνέλαβε **μέσα στη σοφία Του** (Εν αυτό) **το σχήμα** όλων των πραγμάτων τα οποία κτισθήκανε από Αυτόν (δι' αυτού) και γι' Αυτόν (εις αυτόν)!

Τα λόγια του παραπάνω εδαφίου, δείχνουν ότι ο Κύριος Ιησούς είναι ο **ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ** και ο **ΚΤΙΣΤΗΣ ο οποίος έκτισε τα πάντα για τον Εαυτόν Του!** (Για περισσότερες λεπτομέρειες πάνω σ' αυτό το θέμα, παρακαλώ διαβάστε

τις σελίδες 13-16 του παρόντος βιβλίου. Επίσης, διαβάστε το βιβλίο μου, «Ιησούς --- Ο Φύσει Ων Θεός». Μπορείτε να το διαβάσετε ή και να το κατεβάσετε δωρεάν από την ιστοσελίδα μου, www.thebiblestudy.ca)

ΟΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ

Τόσο στο ευαγγέλιό του, όσο και στις επιστολές του, ο Ιωάννης μίλησε για την θυσία του Υιού του Θεού, και παρουσίασε το ευαγγέλιο, τα καλά νέα, ότι το αίμα του Ιησού καθαρίζει από τις αμαρτίες όλους εκείνους **που πιστεύουν σ' Αυτόν** (Α' Ιωάννου 1[α']:7). Στο εδάφιο Α' Ιωάννου 2[β']:25, παρουσίασε **την υπόσχεση που έδωσε ο Ιησούς σ' εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν**. Έγραψε,

«Και αυτή είναι Η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ, την οποίαν αυτός υπεσχέθη προς ημάς, Η ΖΩΗ Η ΑΙΩΝΙΟΣ.»

Όπως ο Ιησούς και ο Παύλος, έτσι και ο Ιωάννης στο εδάφιο Α' Ιωάννου 4[δ']:15, δείχνει **την σπουδαιότητα της ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού!** Έγραψε,

«Όστις ΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο Θεός μένει εν αυτώ και αυτός εν τω Θεώ.»

Όπως ο Παύλος, έτσι και ο Ιωάννης στο εδάφιο Α' Ιωάννου 5[ε']:13, δείχνει την σπουδαιότητα **ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ** στο όνομα του **Υιού του Θεού**. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Ταύτα έγγραμα προς εσάς ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ εις το όνομα του Υιού του Θεού, διά να γνωρίζητε ότι ΕΧΕΤΕ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ, και διά να ΠΙΣΤΕΥΗΤΕ εις το όνομα του Υιού του Θεού.»

Μήπως αυτό δεν είναι και το ευαγγέλιο που κήρυξε και ο Ιησούς στα εδάφια Ιωάννης 3[γ']:16,18; Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«Επειδή, με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον ΜΟΝΟΓΕΝΗ, για να μη χαθεί καθένας ο οποίος ΠΙΣΤΕΥΕΙ σ' αυτόν, αλλά ΝΑ ΕΧΕΙ ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ ... Όστις ΠΙΣΤΕΥΕΙ εις αυτόν δεν κρίνεται, όστις όμως ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ είναι ήδη κεκριμένος, διότι ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΝ εις το όνομα του ΜΟΝΟΓΕΝΟΥΣ υιού του Θεού.»

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Στα παραπάνω εδάφια, ο τίτλος 'μονογενής Υιός', μας βεβαιώνει ότι ο προ-ανθρώπινος Ιησούς ήταν **ο μόνος Υιός της φύσεως του Θεού**. Επομένως, το να πιστεύει κάποιος στον **μονογενή Υιό του Θεού**, σημαίνει ότι πιστεύει στο γεγονός ότι ο Ιησούς είναι, **αμέσως**, από τη φύση Του Θεός και σύμφωνα με το Ιωάννης 3[γ']:16, **αυτή η πίστη είναι αναγκαία και προαπαιτούμενη για να λάβει ένας σωτηρία**.

Από τα παραπάνω, βλέπουμε ότι ο απόστολος Ιωάννης, ο αγαπημένος μαθητής του Ιησού (Ιωάννης 13[ιγ']:23· 21 [κα']:7,20,24), **κήρυξε ακριβώς το ίδιο ευαγγέλιο της σωτηρίας που κήρυξαν ο Ιησούς και ο Παύλος**. Επομένως, είναι τόσο **αξιόπιστος**, όσο είναι κι αυτοί! Έτσι λοιπόν, θα πρέπει να εμπιστευθούμε τα λόγια του, να τα σεβαστούμε, και να τα δεχτούμε **χωρίς καμία αντιλογία!** Όπως εκείνοι, έτσι και αυτός **δεν είπε** ότι θα υπάρχει κίνδυνος για εκείνους που θα πιστέψουν στον Ιησού να χάσουν την σωτηρία τους! Αντιθέτως, όπως είδαμε προηγουμένως, τους ξαναθύμισε την **ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ**:

«Και αυτή είναι Η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ, την οποίαν αυτός (ο Ιησούς) υπεσχέθη προς ημάς, Η ΖΩΗ Η ΑΙΩΝΙΟΣ.» (Α΄ Ιωάννου 2[β΄]:25), και,

«Όστις ΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο Θεός μένει εν αυτό και αυτός εν τω Θεώ.» (Α΄ Ιωάννου 4[δ΄]:15).

ΕΧΟΥΜΕ ΑΛΛΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΟΤΙ ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΗΡΥΞΑΝ ΕΝΑ ΤΟΣΟ ΑΠΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΜΕ ΜΙΑ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ;

Βεβαίως! Μία εξαιρετικά σημαντική περίπτωση, βρίσκεται στα εδάφια Πράξεις 16[ιστ΄]:29-31. Εκεί, διαβάζουμε:

«Ζητήσας δε φώτα εισεπήδησε, και έντρομος γενόμενος έπεσεν έμπροσθεν του Παύλου και του Σίλα, και εκβαλών αυτούς έξω, είπε· Κύριοι, τι πρέπει να κάμω διά να σωθώ; Οι δε είπον· ΠΙΣΤΕΥΣΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, ΚΑΙ ΘΕΛΕΙΣ ΣΩΘΗ, ΣΥ ΚΑΙ Ο ΟΙΚΟΣ ΣΟΥ.»

Σ' αυτή την περίπτωση, η αγγελία είναι ξεκάθαρη: **Πίστεψε στον Ιησού και θα σωθείς! Όχι μόνο εσύ, αλλά και όλη σου η οικογένεια!!!**

Για σκεφτείτε τη χάρη του Θεού! Αν πιστέψεις στον Ιησού, θα σώσει εσένα και όλη σου την οικογένεια!!! Δηλαδή, όμοια περίπτωση με την οικογένεια του Νώε! Ο Νώε ήταν πιστός στον Θεό, και ο Θεός έσωσε εκείνον και όλη του την οικογένεια --- ακόμη και τις γυναίκες των παιδιών του! Ας είναι δοξασμένο το Όνομά σου Κύριε!

Στη περίπτωση του φύλακα, δεν ακούσαμε τον Παύλο και τον Σίλα να του λένε ότι υπάρχουν και άλλες απαιτήσεις τις οποίες θα πρέπει να εκπληρώσει προκειμένου να σωθεί,

ή και για να διατηρήσει τη σωτηρία του! Η διδασκαλία που κηρύττει ότι εκείνοι που σώζονται από τον Κύριο κινδυνεύουν να χάσουν τη σωτηρία τους, **αλλάζει την υπόσχεση του ευαγγελίου** που κήρυξαν ο Παύλος και ο Σίλας.

Μια άλλη, παρόμοια περίπτωση, βρίσκεται στο εδάφιο Πράξεις 11[ια']:14. Εκεί, διαβάζουμε τα λόγια του αποστόλου Πέτρου, που δίνει τη μαρτυρία του για το τι συνέβη όταν κήρυξε για τον Ιησού στον εκατόνταρχο Κορνήλιο (δες Πράξεις κεφάλαιο 10). Ο Πέτρος αναφέρει, ότι ο άγγελος του Θεού, είπε στον Κορνήλιο:

«... Απόστειλον ανθρώπους εις Ιόππην και προσκάλεσον τον Σίμωνα τον επονομαζόμενον Πέτρον, όστις θέλει λαλήσει προς σε λόγους, ΔΙ' ΩΝ ΘΕΛΕΙΣ ΣΩΘΗ ΣΥ ΚΑΙ ΠΑΣ Ο ΟΙΚΟΣ ΣΟΥ.»

Ο απόστολος Πέτρος δεν είπε στον Κορνήλιο ότι αφού τον σώσει ο Θεός, ίσως να υπάρξει περίπτωση που θα τον φέρει στο σημείο να χάσει τη σωτηρία του! Ούτε ο Παύλος, ούτε ο Σίλας, ούτε ο Ιωάννης, ούτε και ο Πέτρος έσπειραν **αμφιβολίες για την αιώνια σωτηρία** που ο Θεός **χάρισε** σ' εκείνους που ΠΙΣΤΕΨΑΝ στον Μονογενή Του Υιό!

Εδώ, θα είναι καλό να θυμηθούμε τα λόγια του Παύλου, από τα εδάφια Εφεσίους 2[β']:1-9. Εκεί, ο απόστολος απευθύνεται σε σωσμένους Χριστιανούς και λέει,

«¹Κι εσάς, που ήσασταν νεκροί, εξαιτίας των παραβάσεων και των αμαρτιών, [σας ζωοποίησε]. ²μέσα στις οποίες κάποτε περπατήσατε, σύμφωνα με το πλιίτευμα του κόσμου τούτου, σύμφωνα με τον άρχοντα της εξουσίας τού αέρα, του πνεύματος, που σήμερα ενεργεί στους γιους τής απείθειας· ³ανάμεσα στους οποίους και όλοι εμείς συναναστραφήκαμε κάποτε, σύμφωνα με τις επιθυ-

μίες τής σάρκας μας, κάνοντας τα θελήματα της σάρκας και των συλλογισμών· και ήμαστε από τη φύση μας τέκνα οργής, όπως και οι υπόλοιποι. ⁴Ο Θεός, όμως, επειδή είναι πλούσιος σε έλεος, εξαιτίας τής πολλής του αγάπης, με την οποία μάς αγάπησε, ⁵και ενώ ήμασταν νεκροί εξαιτίας των αμαρτημάτων, μας ζωοποίησε μαζί με τον Χριστό· (κατά χάρη είστε σωσμένοι)· ⁶και μας ανέστησε μαζί [του], και μας κάθισε μαζί [του] στα επουράνια, διαμέσου τού Ιησού Χριστού· ⁷για να δείξει στους επερχόμενους αιώνες τον υπερβολικό πλούτο τής χάρης του με την αγαθότητά [του] σε μας εν Χριστώ Ιησού. ⁸Επειδή, κατά χάρη είστε σωσμένοι, διαμέσου τής πίστεως· κι αυτό δεν [είναι] από σας· [είναι] δώρο τού Θεού· ⁹όχι από έργα, ώστε να μη καυχηθεί κάποιος.»

Από τα παραπάνω εδάφια, βλέπουμε, με ένα πολύ καθαρό τρόπο, ότι κάποτε, πριν πιστέψουνε στον Μονογενή Υίο του Θεού, ήταν νεκροί στα μάτια του Θεού εξαιτίας των αμαρτιών τους. Τώρα όμως που πίστεψαν στον Χριστό, επειδή ο Θεός είναι πλούσιος σε έλεος, και λόγω της πολλής αγάπης που έχει για εκείνους που πιστεύουν στον Χριστό, τους ζωοποίησε, τους ανέστησε μαζί Του, και τους κάθισε μαζί Του στα επουράνια, διαμέσου του Χριστού, για να δείξει στους επερχόμενους αιώνες τον υπερβολικό πλούτο της χάρης Του σ' αυτούς που πιστέψανε, διαμέσου του Χριστού. Ο Θεός τους έδωσε την παραπάνω δόξα κατά χάρη --- όχι από έργα, ούτε από την καλή τους διαγωγή! Θα πρέπει όλοι να γνωρίζουν ότι τη σωτηρία τη λάβανε ΑΠΟ ΧΑΡΗ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ, ακριβώς όπως υπόσχεται το βιβλικό ευαγγέλιο! Η διδασκαλία που κηρύττει ότι εκείνοι που έλαβαν τη σωτήρια χάρη του Θεού κινδυνεύουν να τη χάσουν λόγω παραβάσεων και αμαρτιών, χτυπάει το βιβλικό ευαγγέ-

λιο ακριβώς επάνω στο θεμέλιό του, επάνω στην υπό-
σχεσή του.

**«ΝΕΚΡΟΙ ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΜΑΡ-
ΤΙΩΝ»**

Στα παραπάνω εδάφια, Εφεσίους 2[β']:1-9, συναντήσαμε την έκφραση, *«ήσασταν νεκροί, εξαιτίας των παραβάσεων και των αμαρτιών»*. Κάποιος μπορεί να πει, «Είδατε; Εάν οι σωσμένοι πιστοί αποφασίσουν να ξαναγυρίσουν σε μια ζωή *παραβάσεων και αμαρτιών*, θα χάσουν τη σωτηρία τους!» Η λογική αυτή δεν στέκει σύμφωνα με τις Γραφές για δύο λόγους:

1. Οι Χριστιανοί δεν είναι κοινωνοί της παλαιάς διαθήκης, που έκανε ο Θεός με τους περιτετμημένους Ισραηλίτες επάνω στο όρος Σινά! Οι Χριστιανοί είναι κοινωνοί της καινής διαθήκης, που ο Ιησούς ίδρυσε με το αίμα Του!
2. **Ο Ιησούς έφερε τέλος στις παραβάσεις και στις αμαρτίες!** Ούτε οι παραβάσεις ούτε και οι αμαρτίες επηρεάζουν τη σωτηρία των πραγματικά αναγεννημένων Χριστιανών!

Ας εξετάσουμε αυτό το ζήτημα από τις Γραφές:

Ο προφήτης Δανιήλ, έδωσε τρομερές προφητείες που έχουν να κάνουν με το Πρόσωπο και το έργο του Χριστού. Ας δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στο εδάφιο Δανιήλ 9[θ']:24. Εκεί, ο Δανιήλ έγραψε,

«Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας και να εισαχθή δικαιοσύνη

αιώνιος και να σφραγισθή όρασις και προφητεία και να χρισθή ο Άγιος των αγίων.»

Από το παραπάνω εδάφιο, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Γαβριήλ (εδάφιο 21), παρουσίασε στον Δανιήλ το ευαγγέλιο της σωτηρίας εκατοντάδες χρόνια πριν από τον ερχομό του Χριστού, καθότι **του παρουσίασε το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα!**

Τι αποκάλυψε ο Γαβριήλ για το Πρόσωπο του Σωτήρα;
Στο τέλος του εδαφίου 24, διαβάσαμε τα εξής λόγια:

«... και να χρισθή ο Άγιος των αγίων.»

Μόνο ένα Πρόσωπο υπάρχει μέσα σε όλο το σύμπαν που είναι ο «*Άγιος των αγίων*» --- ο **Θεός!** Άρα, από τα λόγια του Γαβριήλ αντιλαμβανόμαστε ότι Εκείνος που θα ερχότανε να γίνει ο Χριστός για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α']:21), θα ήταν ο Θεός με σάρκα (Φιλιππησίους 2[β']:6-11· Ιωάννης 1[α']:1,14)!

Τι είπε ο Γαβριήλ για το έργο του Σωτήρα;
Είπε ότι θα:

- 1. Έφερνε τέλος στις παραβάσεις!**
- 2. Έφερνε τέλος στις αμαρτίες!**
- 3. Έκανε εξιλέωση για τις ανομίες!**
- 4. Έφερνε αιώνια δικαιοσύνη!**
- 5. Σφράγιζε όραση και προφητεία!**

Τώρα, ας εξετάσουμε τα παραπάνω πέντε σημεία ένα-ένα τη φορά:

1. Θα έφερνε τέλος στις παραβάσεις.

Έφερε ο Ιησούς τέλος στις παραβάσεις;

Βεβαίως! Έφερε τέλος στις παραβάσεις με το να βγάλει από τη μέση την παλαιά διαθήκη με το Νόμο της και με τις διατάξεις που ήταν εναντίον του λαού του Ισραήλ (Κολοσσαείς 2[β΄]:14), και με το να στερεώσει τη νέα διαθήκη με το αίμα Του (Ιερεμίας 31[λα΄]:31· Ματθαίος 26[κστ΄]:28).

Τι σχέση έχει ο Νόμος με τις παραβάσεις;

Στο εδάφιο Ρωμαίους 4[δ΄]:15, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι,

«... όπου δεν υπάρχει νόμος, δεν υπάρχει ούτε παράβαση.» (Λόγος)

2. Θα έφερνε τέλος στις αμαρτίες.

Έφερε ο Ιησούς τέλος στις αμαρτίες;

Ασφαλώς! Παρακαλώ εξετάστε τα παρακάτω εδάφια!

Λουκάς 24[κδ΄]:47

«... να κηρυχθεί στο όνομά του ... άφεση αμαρτιών σε όλα τα έθνη, ξεκινώντας από την Ιερουσαλήμ.»

Ιωάννης 1[α΄]:29

«Κατά την επόμενη ημέρα, ο Ιωάννης βλέπει τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν, και λέει: Δέστε, ο Αμνός τού Θεού, που σηκώνει την αμαρτία τού κόσμου.»

Πράξεις 13[ιγ´]:38

«... διαμέσου αυτού κηρύττεται προς εσάς άφεση αμαρτιών»

Εβραίους 9[θ´]:26

«... τώρα, όμως, φανερώθηκε μια φορά, στο τέλος των αιώνων, για να αθετήσει την αμαρτία διαμέσου τής δικής του θυσίας.»

Ματθαίος 26[κστ´]:28

«επειδή, τούτο είναι το αίμα μου, αυτό τής καινούργιας διαθήκης, που χύνεται χάρη πολλών για άφεση αμαρτιών.»

3. Θα έκανε εξιλέωση για τις ανομίες.

Έκανε ο Ιησούς εξιλέωση για τις ανομίες;

Αναμφιβόλως! Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Α΄ Ιωάννου 3[γ´]:4,5

«⁴Καθένας που πράττει την αμαρτία, πράττει και την ανομία· επειδή, η αμαρτία είναι η ανομία. ⁵Και γνωρίζετε ότι εκείνος φανερώθηκε για να σηκώσει τις αμαρτίες μας και σ' αυτόν αμαρτία δεν υπάρχει.»

Ρωμαίους 3[γ´]:24,25

«²⁴ανακηρύσσονται, όμως, δίκαιοι, δωρεάν, με τη χάρη του, διαμέσου τής απολύτρωσης που έγινε με τον Ιησού Χριστό· ²⁵τον οποίο ο Θεός προκαθόρισε ως μέσον εξιλέωσης διαμέσου τής πίστης, με βάση το αίμα του, προς φανέρωση της δικαιοσύνης του, για την άφεση των αμαρτημάτων, που έγιναν στο παρελθόν, μέσα στη μακροθυμία τού Θεού»

Εβραίους 2[β']:17

«Γι' αυτό, έπρεπε να ομοιωθεί σε όλα με τους αδελφούς, για να γίνει ελεήμονας και πιστός αρχιερέας σ' αυτά που αφορούν τον Θεό, για να κάνει εξιλέωση χάρη των αμαρτιών τού λαού.»

Τίτος 2[β']:14

«ο οποίος έδωσε τον εαυτό του για χάρη μας, για να μας λυτρώσει από κάθε ανομία, και να μας καθαρίσει για τον εαυτό του λαόν εκλεκτό, ζηλωτήν καλών έργων.»

Α' Ιωάννου 2[β']:2

«Κι αυτός είναι μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας· και όχι μονάχα για τις δικές μας, αλλά και για τις αμαρτίες όλου τού κόσμου.»

Α' Ιωάννου 4[δ']:10

«Σε τούτο βρίσκεται η αγάπη, όχι ότι εμείς αγαπήσαμε τον Θεό, αλλ' ότι αυτός μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό του ως μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας.»

4. Θα έφερνε αιώνια δικαιοσύνη.

Έφερε ο Ιησούς αιώνια δικαιοσύνη;

Ναι, έφερε! Ας εξετάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Ρωμαίους 3[γ']:21-26

«²¹Τώρα, όμως, χωρίς τον νόμο, φανερώθηκε η δικαιοσύνη τού Θεού, έχοντας τη μαρτυρία τού νόμου και των προφητών· ²²δικαιοσύνη, όμως, του Θεού, διαμέσου τής πίστεως στον Ιησού Χριστό, προς όλους κι επάνω σε όλους εκείνους που πιστεύουν· επειδή, δεν υπάρχει διαφορά· ²³δεδομένου ότι, όλοι αμάρτησαν, και στερούνται

τη δόξα τού Θεού· ²⁴ανακηρύσσονται, όμως, δίκαιοι, δωρεάν, με τη χάρη του, διαμέσου τής απολύτρωσης που έγινε με τον Ιησού Χριστό· ²⁵τον οποίο ο Θεός προκάθόρισε ως μέσον εξιλέωσης διαμέσου τής πίστης, με βάση το αίμα του, προς φανέρωση της δικαιοσύνης του, για την άφεση των αμαρτημάτων, που έγιναν στο παρελθόν, μέσα στη μακροθυμία τού Θεού· ²⁶προς φανέρωση της δικαιοσύνης του στον παρόντα καιρό, για να είναι αυτός δίκαιος, και ΝΑ ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΕΙ ΔΙΚΑΙΟΝ ΕΚΕΙΝΟΝ ΠΟΥ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ».

Ρωμαίους 10[ι']:3,4

«³Επειδή, μη γνωρίζοντας τη δικαιοσύνη τού Θεού, και ζητώντας να συστήσουν τη δική τους δικαιοσύνη, δεν υποτάχθηκαν στη δικαιοσύνη τού Θεού. ⁴Αφού, το τέλος τού νόμου είναι Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΝΑΝ ΠΟΥ ΠΙΣΤΕΥΕΙ.»

Εβραίους 9[θ']:12

«ούτε με αίμα τράγων και μοσχαριών, αλλά διαμέσου τού δικού του αίματος, μια φορά για πάντα μπήκε μέσα στα άγια, αφού απέκτησε ΑΙΩΝΙΑ ΛΥΤΡΩΣΗ.»

Α' Κορινθίους 1[α']:30

«Αλλά, εσείς είστε απ' αυτόν εν Χριστώ Ιησού, που έγινε σε μας σοφία από τον Θεό, ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΗ.»

Παρακαλώ σημειώστε:

Στα εδάφια Ρωμαίους 3[γ']:22 και 10[ι']:4, η δικαιοσύνη του Θεού είναι **μόνο προς όλους εκείνους που πιστεύουν στον Ιησού!** Στους Ιουδαίους που δεν πίστευαν σ' Αυτόν, ο Ιησούς είπε,

«Σας είπα, λοιπόν, ότι θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας· επειδή, αν δεν πιστέψετε ότι εγώ είμαι, θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας.» (Ιωάννης 8[η΄]:24)

Και στους γραμματείς και Φαρισαίους είπε,

«Φίδια, γεννήματα από οχιές, πώς θα ξεφύγετε από την καταδίκη τής γέεννας;»

Από τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού, αντιλαμβανόμαστε ότι η αιώνια δικαιοσύνη Του δεν θα είχε ισχύ προς όλους τους Ιουδαίους σαν έθνος, αλλά μόνο προς τους Ιουδαίους που θα άκουγαν το ευαγγέλιο και που θα πίστευαν ότι **ο Ιησούς είναι ο Γιαχβέ (ο Κύριος) του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι΄]:13, το Όνομα του Οποίου έπρεπε να επικαλεστούν** (στον Οποίον έπρεπε να προσευχηθούν), **ώστε να σωθούν** (Ρωμαίους 10[ι΄]:1,9,13-14)!

5. Θα σφράγιζε όραση και προφητεία

Σφράγισε (εκπλήρωσε) **ο Ιησούς «όραση και προφητεία»;**

Ασφαλώς! Στο εδάφιο Ματθαίος 5[ε΄]:17 ο Ιησούς είπε ότι δεν ήλθε να καταργήσει τον νόμο ή τους προφήτες, αλλά, να **εκπληρώσει!** Και από τις Γραφές γνωρίζουμε ότι εκπλήρωσε (**«σφράγισε»**) κάθε προφητεία η οποία αναφερόταν στο Πρόσωπο και στο έργο του Χριστού όσον αφορά την αμαρτία! Επάνω στον σταυρό φώναξε, **«Τετέλεσται»** (Ιωάννης 19[ιθ΄]:30)!

Ε. Με ποιο τρόπο ολοκλήρωσε ο Ιησούς τα παραπάνω πέντε σημεία;

Α. Διαμέσου του θανάτου και της αναστάσεώς Του!

Αυτό σημαίνει ότι ο Χριστός, με τον θάνατό Του επάνω στον σταυρό, **αφαίρεσε από την μέση τον Νόμο** (Κολοσσαείς 2[β΄]:14), και έσωσε από την ενοχή **των παραβάσεων και των αμαρτιών** όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν (Ματθαίος 1[α΄]:21). **Επειδή Εκείνος που είναι η δικαιοσύνη όλων εκείνων που πιστεύουν σ' Αυτόν** (Ρωμαίους 10[ι΄]:4) **ζει στον αιώνα, έτσι είναι και η δικαιοσύνη τους: Αιώνια --- όχι προσωρινή!**

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΑΡΕΝΘΕΣΗ

Το γεγονός ότι ο Ιησούς αφαίρεσε από τη μέση τον Νόμο, είναι πολύ σημαντικό. Πρέπει να το προσέξουν εκείνοι που ισχυρίζονται ότι οι πραγματικά αναγεννημένοι ακόλουθοι του Κυρίου Ιησού Χριστού κινδυνεύουν να χάσουν τη σωτηρία τους. Αυτό το λέω, επειδή, στην προσπάθειά τους να αποδείξουν ότι η αντιλογία τους είναι βασισμένη στις Γραφές, χρησιμοποιούν τα εδάφια Ιεζεκιήλ 18[ιη΄]:24,26. Εκεί λέει,

«²⁴ Όταν, όμως, ο δίκαιος επιστρέψει από τη δικαιοσύνη του, και πράξει αδικία, [και] πράξει σύμφωνα με όλα τα βδελύγματα που πράττει ο άνομος, τότε θα ζήσει; Ολόκληρη η δικαιοσύνη του που έκανε δεν θα μνημονευθεί στην ανομία του που ανόμησε, και στην αμαρτία του που αμάρτησε, σ' αυτές θα πεθάνει ... ²⁶ Όταν επιστρέψει ο δίκαιος από τη δικαιοσύνη του, και πράξει αδικία, και πεθάνει μέσα σ' αυτή, εξαιτίας τής αδικίας του που έπραξε θα πεθάνει.»

Αυτό που πρέπει να καταλάβουν σ' αυτό το σημείο, είναι το γεγονός ότι τα παραπάνω λόγια είναι μέρος της παλαιάς διαθήκης, της «**διακονίας του θανάτου**» όπως την αποκάλεσε ο απόστολος Παύλος στο εδάφιο Β΄ Κορινθίους 3 [γ΄]:7. Δεν είναι μέρος της νέας, η οποία είναι **διακονία**

χάριτος και αιώνιας ζωής! Όταν εξηγώ αυτό το σημείο, οι αντιλέγοντες αντιδρούν με την ερώτηση που ακολουθεί:

«Γιατί, άλλαξε ο Θεός; Δεν είναι ο Θεός ο ίδιος και χθες και σήμερα και στους αιώνες;»

Η απάντησή μου είναι, «Όχι, ο Θεός δεν άλλαξε! **Η διαθήκη Του άλλαξε!** Εκείνος είχε υποσχεθεί ότι θα κάνει μια καινούργια διαθήκη (Ιερεμίας 31[λα΄]:31). Και ο Ιησούς ίδρυσε αυτή την καινούργια διαθήκη, με το αίμα του σταυρού Του (Ματθαίος 26[κστ]:26-28). Εκείνοι που ήλθαν στον Χριστό και **έλαβαν την αιώνια σωτηρία σύμφωνα με την υπόσχεσή Του**, έγιναν μέτοχοι της καινούργιας διαθήκης, όχι της παλαιάς!»

ΤΩΡΑ ΠΙΣΩ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Πράγματι, ο Χριστός εκπλήρωσε την παραπάνω προφητεία του Δανιήλ, και με τη θυσία Του, εισήγαγε αιώνια δικαιοσύνη! Επομένως, **εκείνοι που λένε ότι ένας πραγματικά σωσμένος πιστός κινδυνεύει να χάσει τη σωτηρία του λόγω αμαρτίας, μειώνουν την αξία και την αποτελεσματικότητα της αιώνιας θυσίας του Ιησού!** Ο Ιησούς πέθανε για **ΟΛΕΣ** τις αμαρτίες **εκείνων που πιστεύουν σ' Αυτόν:** Για τις χθεσινές, για τις σημερινές, και για τις αυριανές! **ΓΙΑ ΟΛΕΣ** (Ματθαίος 12[ιβ΄]:31)! **Εκείνοι που δεν πιστεύουν σ' Αυτόν, θα πεθάνουν μέσα στις αμαρτίες τους** (Ιωάννης 8[η΄]:24).

Άρα λοιπόν, επαναλαμβάνω, αφού ο Ιησούς έφερε **τέλος** στις παραβάσεις και στις αμαρτίες, τότε, ούτε οι παραβάσεις, ούτε και οι αμαρτίες επηρεάζουν τη σωτηρία εκείνων που πιστεύουν στον Χριστό!

Όπως είδαμε προηγουμένως, ο Ιησούς ο Δίκαιος είναι η αιώνια δικαιοσύνη όλων εκείνων που απλά, πιστεύουν σ' Αυτόν! Ας θυμηθούμε το κήρυγμα του Παύλου από τα εδάφια Πράξεις 13[ιγ']:38,39:

«Ας είναι, λοιπόν, γνωστό σε σας, άνδρες αδελφοί, ότι διαμέσου αυτού (του Ιησού) κηρύττεται προς εσάς ΑΦΕΣΗ ΑΜΑΡΤΙΩΝ· ΚΑΙ ΑΠΟ ΟΛΑ, ΑΠΟ ΟΣΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΑΤΕ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ ΝΑ ΔΙΚΑΙΩΘΕΙΤΕ, ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΟΥΤΟΥ (του Ιησού), ΚΑΘΕΝΑΣ ΠΟΥ ΠΙΣΤΕΥΕΙ, ΑΝΑΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣ.»

Πιστεύω ότι τα παραπάνω λόγια του Παύλου τα λένε όλα! Είναι όμως πολλοί οι αντιλέγοντες, οι οποίοι με κατηγορούν ότι ένα τέτοιο ευαγγέλιο είναι από τον Σατανά! Νομίζουν ότι τους προτρέπω να ζουν σε αμαρτία! Νομίζουν ότι λέω, «Αφού δεν πρόκειται να χάσεις τη σωτηρία σου αν αμαρτήσεις, τότε, είσαι ελεύθερος/η να πας εκεί έξω και να κάνεις όποια αμαρτία θέλεις!» Αλήθεια; Έτσι λέω; Η κήρυξη του αληθινού ευαγγελίου της σωτηρίας από τη ΧΑΡΗ του Θεού διαμέσου της ΠΙΣΤΗΣ στον Ιησού, δεν προτρέπει κανέναν να ζει μέσα στην αμαρτία. Στην επιστολή Α' Ιωάννου 2[β']:1,2, ο απόστολος Ιωάννης έγραψε:

«Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΑΜΑΡΤΗΣΕΤΕ. Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον· και αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου.»

Ε. Με ποιο τρόπο μας βοηθάει ο Ιησούς αν κάποιος από εμάς αμαρτήσει;

Α. Όχι μόνο έχυσε το αίμα Του επάνω στον σταυρό και έγινε ιλασμός για τα αμαρτήματά μας, όχι μόνο έγινε ο Λυτρωτής μας που πλήρωσε τη τιμωρία που εμείς έπρεπε να πληρώσουμε για τα αμαρτήματά μας, αλλά και μετά την ανάστασή Του, έγινε ο Αρχιερέας μας (Εβραίους 2[β΄]:17), και ο Μεσίτης μας (Α΄ Τιμόθεον 2[β΄]:5), που προσεύχεται στον Θεό για μας. Ας εξετάσουμε αυτές τις δύο θέσεις που κατέχει, για να δούμε πως μας ωφελούν:

Η ΙΕΡΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Από το έβδομο κεφάλαιο της προς Εβραίους επιστολής, μαθαίνουμε ότι ο Ιησούς έγινε **ιερέας** κατά την τάξη Μελχισεδέκ. Ας διαβάσουμε τα εδάφια 15-17. Εκεί λέει,

«Και είναι ακόμα περισσότερο καταφάνερο, για τον λόγο ότι, σύμφωνα με την ομοιότητα του Μελχισεδέκ σηκώνεται ένας άλλος ιερέας, ο οποίος δεν έγινε σύμφωνα με νόμο σαρκικής εντολής, αλλά σύμφωνα με ΔΥΝΑΜΗ ΑΤΕΛΕΥΤΗΤΗΣ ΖΩΗΣ. Επειδή, δίνει τη μαρτυρία, λέγοντας ότι: «Εσύ είσαι ιερέας ΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑ σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ».»

Και στα εδάφια 24,25, λέει για τον Ιησού τα ακόλουθα:

«εκείνος, όμως, επειδή μένει στον αιώνα, έχει αμετάθετη την ιεροσύνη. Γι' αυτό, μπορεί και να σώζει ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ αυτούς που προσέρχονται στον Θεό διαμέσου αυτού, ζώντας πάντοτε για να μεσιτεύσει για γάρη τους.»

Από τα παραπάνω εδάφια, βλέπουμε ότι η ιεροσύνη του Ιησού είναι «**αμετάθετη**» (δηλαδή, δεν θα περάσει σε άλλους, δεν θα περάσει σε διαδόχους). Γι' αυτό το λόγο, ο

Ιησούς μπορεί, δηλαδή, έχει τη δύναμη, να σώζει **«ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ»** (δηλαδή, στο παντελές, εντελώς, με άλλα λόγια, **πλήρως και τελείως**) εκείνους που αποφασίζουν να προσέλθουν στον Θεό διαμέσου αυτού (Ιωάννης 14[ιδ΄]:6)! Και τα εδάφια Εβραίους 5[ε΄]:9,10, μας βεβαιώνουν ότι ο Ιησούς καταστάθηκε αίτιος **ΑΙΩΝΙΑΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ** για όλους εκείνους που Τον υπακούν. Ας διαβάσουμε με προσοχή αυτά τα εδάφια:

«Και αφού έγινε τέλειος, καταστάθηκε αίτιος ΑΙΩΝΙΑΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ σε όλους αυτούς που τον υπακούν, καθώς ονομάστηκε από τον Θεό αρχιερέας σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ.»

ΜΕ ΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΣΩΖΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ, ΣΑΝ ΑΙΩΝΙΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ;

Με ποιο τρόπο αφαιρούσαν οι ιερείς της παλαιάς διαθήκης τις αμαρτίες του λαού; Δεν ήταν μέσω της προσφοράς του αίματος των ζώων; Ο Ιησούς πρόσφερε το δικό Του αίμα, και έτσι **πλήρωσε μια για πάντα** για τις αμαρτίες όλων εκείνων που Τον αναγνώρισαν ως Θεό και που ομολόγησαν αυτή τους την πίστη με το στόμα τους (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,10). Το δικό Του αίμα δεν ήταν σαν το αίμα των ζώων, που στην πραγματικότητα, δεν είχε τη δύναμη να αφαιρεί αμαρτίες (Εβραίους 10[ι΄]:4). Η δική Του προσφορά αίματος για τις αμαρτίες εκείνων που πίστευαν σ' Αυτόν, ήταν **αιώνια**. Έγινε **μια φορά για πάντα, και «ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ» τους πιστούς** (Εβραίους 10[ι΄]:10,14). Με άλλα λόγια, έφερε για τους πιστούς **«ΑΙΩΝΙΑ ΛΥΤΡΩΣΗ»** (Εβραίους 9[θ΄]:12).

Οι παραπάνω λέξεις, **«ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ»**, είναι πολύ σημαντικές για το θέμα που εξετάζουμε. Ας διαβάσουμε με προσοχή τα εδάφια Εβραίους 10[ι΄]:14-17:

«Επειδή, με μία προσφορά ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ αυτούς που αγιάζονται. Μάλιστα, μας δίνει τη μαρτυρία και το Πνεύμα το Άγιο· επειδή, αφού είπε πρωτότερα: «Αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω σ' αυτούς ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος: Θα δώσω τούς νόμους μου στις καρδιές τους, και θα τους γράψω επάνω στις διάνοιές τους», προσθέτει: «ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΟΜΙΕΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΘΑ ΤΙΣ ΘΥΜΑΜΑΙ ΠΛΕΟΝ»»!!

Αφού λοιπόν η αιώνια θυσία του Ιησού έφερε αιώνια λύτρωση για τους πιστούς --- όχι για τους άπιστους, είναι κατανοητό ότι η διδασκαλία που λέει ότι οι πιστοί κινδυνεύουν να χάσουν την σωτηρία τους, αντιλογεί στην βιβλική αλήθεια. Μειώνει την αξία της αιώνιας θυσίας του Ιησού! Μειώνει την αποτελεσματικότητά της! Μειώνει την αιώνια ιεροσύνη Του! Εάν δεν υπήρχε περίπτωση να αμαρτάνουν οι πιστοί, δεν θα υπήρχε ανάγκη για την ιεροσύνη του Χριστού!

Βασισμένοι στην παραπάνω βιβλική αλήθεια, ρωτάμε:

Είναι δυνατόν τα οφέλη της αιώνιας θυσίας και της αιώνιας λύτρωσης του Κυρίου Ιησού να εξαρτώνται από την καλή μας διαγωγή; Μήπως η διδασκαλία που λέει ότι οι σωσμένοι πιστοί κινδυνεύουν να χάσουν τη σωτηρία τους εάν αμαρτάνουν, έχει βοηθήσει τους υποστηρικτές της να μην αμαρτάνουν πλέον; Εάν έτσι έχει το πράγμα, θα κάνουμε καλά να διαβάσουμε τα εδάφια Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:8-10). Εκεί ο Ιωάννης λέει,

«Αν πούμε ότι δεν έχουμε αμαρτία, εξαπατούμε τον εαυτό μας και η αλήθεια δεν υπάρχει μέσα μας. Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, ο Θεός είναι πιστός και δίκαιος ώστε να συγχωρήσει σε μας τις αμαρτίες, και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία. Αν πούμε ότι δεν αμαρτήσαμε,

κάνουμε αυτόν ψεύτη και ο λόγος του δεν υπάρχει μέσα μας.»

Σκεφτείτε:

Εάν η αιώνια σωτηρία μας εξαρτάται από την καλή μας διαγωγή, τότε ποια ήταν η ανάγκη της θυσίας και της απολύτρωσης του Ιησού για μας; Ποια η ανάγκη για την αιώνια ιεροσύνη Του;

Η ΜΕΣΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Πριν από λίγο, διαβάσαμε τα εδάφια Εβραίους 7[ζ']:24-26. Εκεί, συναντήσαμε τα περί της **ιεροσύνης** του Κυρίου Ιησού, και τα σχολιάσαμε. Τώρα, ας διαβάσουμε ξανά το εδάφιο 25, και ας παρατηρήσουμε τα τελευταία λόγια του, όπου ο συγγραφέας της επιστολής αναφέρεται στην **μεσιτεία** του Ιησού:

«Συνεπώς, δύναται και να σώζει παντελώς εκείνους που προσέρχονται μέσω αυτού στο Θεό, ΠΑΝΤΟΤΕ ΖΩΝΤΑΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΣΙΤΕΥΕΙ ΥΠΕΡ ΑΥΤΩΝ.» (Μεταγλώττιση)

Τα τελευταία λόγια, **«πάντοτε ζώντας, για να μεσιτεύει υπέρ αυτών»**, είναι πολύ σημαντικά! Αποκαλύπτουν ότι ο Σωτήρας που ζει για πάντα, **έχει έναν σκοπό: Να μεσιτεύει υπέρ των πιστών!** Εάν δεν υπήρχε περίπτωση για τους πιστούς να αμαρτήσουν ξανά, τότε **δεν θα υπήρχε ανάγκη της μεσιτείας Του!** Η διδασκαλία της αντιλογίας, μειώνει την **ανάγκη της μεσιτείας του Ιησού!** Θέτει την ευθύνη για τον αγιασμό αποκλειστικά επάνω στους πιστούς, και αυτός είναι ο λόγος που γεννάται η **αμφιβολία αν θα τα καταφέρουν να διατηρήσουν την σωτηρία τους ή όχι!**

ΠΟΙΑΝΟΥ ΕΥΘΥΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΒΑΤΩΝ; ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ Ή ΤΟΥ ΠΟΙΜΕΝΑ;

Από τα εδάφια Ιωάννης 10[ι']:11-15, μαθαίνουμε ότι ο Ιησούς είναι ο **καλός Ποιμένας**, ο οποίος ακόμη και την ψυχή Του βάζει για να σώσει **τα πρόβατά Του** (δηλαδή εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν). Ας διαβάσουμε τα λόγια Του:

«¹¹Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός· ο ποιμένας ο καλός την ψυχή του βάζει για χάρη των προβάτων. ¹²Αλλά, ο μισθωτός, και ο οποίος δεν είναι ποιμένας, του οποίου τα πρόβατα δεν είναι δικά του, βλέπει τον λύκο να έρχεται, και αφήνει τα πρόβατα, και φεύγει· και ο λύκος τα αρπάζει, και σκορπίζει τα πρόβατα. ¹³Και ο μισθωτός φεύγει, επειδή είναι μισθωτός, και δεν τον μέλει για τα πρόβατα. ¹⁴Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός, και γνωρίζω τα δικά μου, και γνωρίζομαι από τα δικά μου, ¹⁵καθώς ο Πατέρας γνωρίζει εμένα, και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα· και την ψυχή μου βάζω για χάρη των προβάτων.»

Από τα παραπάνω εδάφια, μαθαίνουμε ότι Εκείνος που σώζει τα πρόβατα από τον «λύκο», είναι ο «**Ποιμένας**». Για να εννοήσουμε αυτό το σημείο καλύτερα, επιτρέψτε μου να δώσω ένα παράδειγμα:

Οι αντιλέγοντες λένε ότι οι σωσμένοι Χριστιανοί, θα πρέπει να νικήσουν **όλες** τις αντιξοότητες που στέλνει εναντίον τους ο σατανάς, προκειμένου να διατηρήσουν τη σωτηρία τους. Ο σατανάς χρησιμοποιεί πολλούς μεθόδους εναντίον των «**προβάτων**» του «**καλού Ποιμένα**». Μερικά από τα όπλα του είναι ο διωγμός, τα υλικά πλούτη, και η σάρκα. Τώρα, ας παρομοιάσουμε αυτά τα 'όπλα' του σατανά με «**λύκους**». Αν ένα «**πρόβατο**» βρεθεί αντιμέτωπο

με ένα, δύο, ή περισσότερους «*λόκους*», θα έχει τη δύναμη να τους νικήσει; Είναι δυνατόν να σώσει το «*πρόβατο*» τον εαυτόν του; **Ασφαλώς όχι!** Τότε, Ποιος έχει τη δύναμη να σώσει το «*πρόβατο*» του «*Καλού Ποιμένα*»; Είναι κατανοητό λοιπόν, ότι η ευθύνη της σωτηρίας και της διαρκούς προστασίας των «*προβάτων*» είναι του «*Καλού Ποιμένα*», του Παντοκράτορα Ιησού, ο Οποίος **κρατάει τα πάντα με τον λόγο της δυνάμεως αυτού** (Εβραϊούς 1[α΄]:3)! Εκείνος έχει τη δύναμη να κρατάει το δικό Του «*πρόβατο*» στο στήθος Του με το ένα Του χέρι, και συγχρόνως να μάχεται εναντίον του «*λόκου*» που προσπαθεί να καταφάει το «*πρόβατο*»!

Ο Ιησούς έδωσε την υπόσχεση που ακολουθεί:

«Και εγώ δίνω σ' αυτά (στα «πρόβατα») ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ· ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΧΑΘΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑ, και κανένας δεν θα τα αρπάξει από το χέρι μου.» (Ιωάννης 10[ι΄]:28)

Επίσης, στο εδάφιο Ιωάννης 11[ια΄]:26, ο αξιόπιστος Ιησούς επανέλαβε την υπόσχεσή Του λέγοντας,

«Και καθένας που ζει και πιστεύει σε μένα, ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΕ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙ ΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑ. Το πιστεύεις αυτό;»

Ποιος θέλει να αντιλογήσει στις παραπάνω **ατράνταχτες υποσχέσεις του Ιησού;**

Πάνω σ' αυτό το σημείο, οι αντιλέγοντες επικαλούνται την ελεύθερη βούληση, και λένε ότι υπάρχει περίπτωση για το «*πρόβατο*» να εξασκήσει τη δική του ελεύθερη βούληση, και να πηδήσει έξω από το χέρι του Ιησού/Θεού, και να τρέξει μακριά Τους και να χαθεί! Απορώ, γιατί επιμένουν με τόσο ζήλο να αφαιρέσουν την

δόξα για τη σωτηρία από τον Ιησού και να τη δώσουν στον άνθρωπο! Ξεχνάνε ότι ο Ιησούς είπε ότι ήρθε για να σώσει το χαμένο; Ο Ιησούς είπε ότι αν ένα από τα πρόβατά Του χαθεί, Εκείνος θα αφήσει τα 99 πρόβατα και θα τρέξει να σώσει το χαμένο (Ματθαίος 18[ιη']:11-14)! Πιστεύουμε ότι έχει τη δύναμη να το εκτελέσει; Γιατί να μη δώσουμε τη δόξα για την πλήρη και τέλεια σωτηρία μας σ' Αυτόν, όπως είπε ο Ιούδας στα εδάφια Ιούδας 1[α']:24,25; Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Και σ' ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΣΑΣ ΦΥΛΑΞΕΙ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΚΟΝΤΑΨΕΤΕ, ΚΑΙ ΝΑ ΣΑΣ ΣΤΗΣΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΑΜΩΜΟΥΣ ΜΕ ΑΓΑΛΙΑΣΗ, στο μόνο Θεό το σωτήρα μας, ας είναι δόξα, μεγαλοσύνη, κράτος και εξουσία πριν από κάθε αιώνα και τώρα και σε όλους τους αιώνες διαμέσου του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας. Αμήν.»

Από τα παραπάνω λόγια του Ιούδα, βλέπουμε ότι Εκείνος που έχει τη δύναμη να φυλάξει τους πιστούς χωρίς να σκοντάψουνε, και να τους στήσει μπροστά Του άμωμους, είναι ο Θεός --- όχι οι πιστοί! Ο δε απόστολος Πέτρος, το είπε, με έναν ευθύ τρόπο, ότι οι πιστοί ΦΡΟΥΡΟΥΝΤΑΙ από τη δύναμη του Θεού:

«για μια κληρονομιά άφθαρτη και αμόλυντη και αμάραντη, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΜΕΝΗ ΣΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΓΙΑ ΣΑΣ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΦΡΟΥΡΕΙΣΤΕ ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΘΕΟΥ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΠΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑ που είναι έτοιμη να αποκαλυφτεί κατά τον έσχατο καιρό.» (Α' Πέτρου 1[α']:4,5)

Βλέπουμε λοιπόν ότι η ευθύνη για τη διατήρηση της σωτηρίας των πιστών είναι του Θεού, και Εκείνος ΔΕΝ ΘΑ ΑΠΟΤΥΧΕΙ! Ο απόστολος Παύλος ήτανε βέβαιος ότι ο

Θεός δεν θα γευθεί ήτα! Στο εδάφιο Φιλιπησίους 1[α']:6, έγραψε,

«επειδή, ΕΙΜΑΙ ΒΕΒΑΙΟΣ, ακριβώς σε τούτο, ΟΤΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΣΕ ΣΑΣ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΕΡΓΟ, ΘΑ ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΣΕΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.»

Ένα από τα καλά έργα που ο Θεός άρχισε μέσα στους πιστούς, είναι η πίστη που τους έδωσε. Στο εδάφιο Ρωμαίους 12[ιβ']:3, ο απόστολος Παύλος αναφέρεται «στο μέτρο της πίστης» που ο Θεός μοιράζει στον κάθε έναν πιστό, και στα εδάφια Α' Κορινθίους 12[ιβ']:8-11, ο απόστολος λέει ότι μεταξύ άλλων χαρισμάτων που δίνονται στους πιστούς από το Πνεύμα το άγιο, είναι και η πίστη (εδάφιο 9). Άρα, σύμφωνα με τα λόγια του παραπάνω εδαφίου (Φιλιπησίους 1[α']:6), αφού Εκείνος που αρχίζει την πίστη μέσα στους πιστούς είναι ο Θεός, Εκείνος και θα την διατηρήσει, και θα την ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕΙ μέσα τους, μέχρι την ημέρα του Ιησού Χριστού! Ο δε συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής, στο εδάφιο Εβραίους 12[ιβ']:2, μας διαβεβαιώνει ότι Εκείνος που αρχίζει (ο Αρχηγός) και που τελειοποιεί (ο Τελιωτής) την πίστη μας, είναι ο Ιησούς! Ας διαβάσουμε αυτό το εδάφιο:

«αποβλέποντας στον Ιησού, ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΤΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ, ο οποίος, εξαιτίας της χαράς που ήταν μπροστά του, υπέφερε σταυρό, καταφρονώντας τη ντροπή, και κάθισε στα δεξιά τού θρόνου τού Θεού.»

Η παραπάνω δήλωση του λόγου του Θεού, δεν αφήνει κανένα περιθώριο για αποτυχία! Εάν πλανηθούμε και πιστέψουμε ότι οι πραγματικά αναγεννημένοι πιστοί μπορούν να χάσουν τη πίστη τους, και ότι γι' αυτό το λόγο

μπορούν να χάσουν τη σωτηρία τους, όχι μόνο θα βρεθούμε σε απευθείας εναντίωση με τον λόγο του Θεού, αλλά επίσης **θα προσβάλλουμε τον Ιησού** με τον υπαινιγμό μας ότι Εκείνος δεν έχει τη δύναμη να είναι ο «Τελειωτής της πίστης μας»!

Εάν δεις κάποιον **να φεύγει από την πίστη**, θα είναι ένας από εκείνους που αναφέρονται στα εδάφια Ματθαίος 7[ζ'] :23 και Α' Ιωάννου 2[β'] :19. Ο άνθρωπος αυτός **θα παρυσιαζότανε σαν αναγεννημένος**, και σε κάποια στιγμή, βγήκε έξω από τον όμιλο των πραγματικά αναγεννημένων, μέσα στους οποίους **ο Θεός είχε αρχίσει το καλό έργο της πίστης**. Το άτομο αυτό **δεν έχασε τη σωτηρία του**, επειδή, **ποτέ δεν την είχε!** Εάν όμως, ήτανε πραγματικά αναγεννημένος, η απομάκρυνσή του θα είναι **προσωρινή**, επειδή, **ο Καλός ο Ποιμένας θα τον ξαναφέρει στον Ε-αυτόν Του!** Ο Ιησούς δεν θα χάσει κανέναν από εκείνους που ο Θεός φέρνει σ' Αυτόν για σωτηρία, ακριβώς όπως είπε ο Παύλος στα εδάφια Α' Κορινθίους 1[α'] :8,9. Ας διαβάσουμε τους λόγους του:

«ο οποίος και ΘΑ ΣΑΣ ΣΤΗΡΙΞΕΙ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΑΜΕΠΤΟΥΣ, κατά την ημέρα τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Πιστός είναι ο Θεός, διαμέσου τού οποίου προσκληθήκατε στο να είστε κοινωνοί τού Υιού του, του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας.»

Το γεγονός ότι η διατήρηση της σωτηρίας των πιστών είναι του Ιησού, φανερώνεται από τα ίδια Του τα λόγια. Ας δούμε τι λέει στα εδάφια Ιωάννης 6[στ'] :37-40:

«Κάθε τι που μου δίνει ο Πατέρας, θάρθει σε μένα· και ΕΚΕΙΝΟΝ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΕ ΜΕΝΑ, ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΝ ΒΓΑΛΩ

ΕΞΩ· επειδή, κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα εκείνου που με απέστειλε. Και το θέλημα του Πατέρα, που με απέστειλε, είναι τούτο: ΚΑΘΕ ΤΙ ΠΟΥ ΜΟΥ ΕΛΩΣΕ, ΝΑ ΜΗ ΑΠΟΛΕΣΩ ΤΙΠΟΤΕ ΑΠ' ΑΥΤΟ, ΑΛΛΑ ΝΑ ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΣΩ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΣΧΑΤΗ ΗΜΕΡΑ. Και το θέλημα εκείνου που με απέστειλε είναι τούτο: Καθένας που βλέπει τον Υιό και πιστεύει σ' αυτόν, ΝΑ ΕΧΕΙ ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ, ΚΑΙ ΕΓΩ ΘΑ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΗΣΩ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΣΧΑΤΗ ΗΜΕΡΑ.»

Η παραπάνω αποκάλυψη του θελήματος του Θεού, και η υπόσχεση του Παντοκράτορα Υιού του Θεού, ότι δεν θα απωλέσει κανέναν, διαλύει την ψευδή διδασκαλία της αντιλογίας! Παρόλα ταύτα, οι αντιλέγοντες συνεχίζουν την επίθεσή τους εναντίον όλων των παραπάνω αληθειών, και λένε, «Ναι, αλλά, εάν οι πιστοί δεν ζήσουν μια ζωή αγιοσύνης, θα χάσουν τη σωτηρία τους!»

Η ερώτηση είναι, **Ποιος αγιάζει τον πιστό;** Έχει ο πιστός τη δύναμη να αγιάσει τον εαυτόν του; Ας δώσουμε προσοχή στο σημείο που ακολουθεί.

ΠΟΙΑΝΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΕΥΘΥΝΗ ΝΑ ΑΓΙΑΣΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ;

Στα εδάφια Εφεσίους 2[β'] :8-10, διαβάζουμε:

«Επειδή, κατά χάρη είστε σωσμένοι, διαμέσου τής πίστεως· κι αυτό δεν [είναι] από σας· [είναι] δώρο του Θεού· όχι από έργα, ώστε να μη καυχηθεί κάποιος. Επειδή, ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΕΙΜΑΣΤΕ, καθώς κτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό για καλά έργα, που ο Θεός προετοίμασε, για να περπατήσουμε μέσα σ' αυτά.»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι **εκείνοι που έχουν σωθεί από τη χάρη του Θεού** --- όχι από έργα,

είναι δικό Του έργο, είναι δημιούργημα Θεού! Τα καλά έργα που ο Θεός προετοίμασε γι' αυτούς, **δεν είναι για να κερδίσουν σωτηρία**, αλλά, για να περπατήσουν μέσα σ' αυτά, **επειδή ΕΙΝΑΙ σωσμένοι!**

Οι σωσμένοι δεν είναι δημιούργημα του εαυτού τους, ούτε και έχουνε τη δύναμη να αγιάσουν τον εαυτόν τους. Στα εδάφια Α΄ Θεσσαλονικείς 5[ε΄]:23,24, διαβάζουμε ότι **Ο ΘΕΟΣ θα αγιάσει και θα διατηρήσει** τους πραγματικά αναγεννημένους πιστούς **στο πλήρες** --- «*ολοκληρωτικά*». Ας διαβάσουμε αυτά τα λόγια:

«²³Και ο ίδιος ο Θεός τής ειρήνης είτε να σας ΑΓΙΑΣΕΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ· και να διατηρηθεί ολόκληρο το πνεύμα σας, και η ψυχή, και το σώμα, άμεμπτα στην παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού. ²⁴ΠΙΣΤΟΣ [είναι] ΕΚΕΙΝΟΣ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΣΑΣ ΚΑΛΕΙ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΘΑ [το] ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ.»

Επιπλέον, στο εδάφιο Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:30, ο απόστολος Παύλος είπε ότι ο ίδιος, **ο Ιησούς Χριστός, έγινε η αγιοσύνη μας!** Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Αλλά, εσείς είστε απ' αυτόν εν Χριστώ Ιησού, που έγινε σε μας σοφία από τον Θεό, και δικαιοσύνη και ΑΓΙΑΣΜΟΣ και απολύτρωση.»

Τέλος, από τα εδάφια Εφεσίους 5[ε΄]:25-27, μαθαίνουμε ότι **Εκείνος που έχει τη δύναμη να αγιάσει την Εκκλησία Του**, ώστε Εκείνη να γίνει **άγια** και άμωμος, χωρίς να έχει κηλίδα ή ρυτίδα, **είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός!** Ας διαβάσουμε και αυτά τα εδάφια:

«Οι άνδρες, αγαπάτε τας γυναίκας σας, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, ΔΙΑ ΝΑ ΑΓΙΑΣΗ ΑΥΤΗΝ, καθάρισας με το λουτρόν του ύδατος ΔΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, διά να παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή τι των τοιούτων, αλλά ΔΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΑΜΩΜΟΣ.»

Σύμφωνα με τα παραπάνω, ο Ιησούς έχει τη δύναμη να καθάρισει, να αγιάσει την Εκκλησία Του, και να την παραστήσει για τον Εαυτό Του χωρίς να έχει κηλίδα, δια του λόγου Του! Απλά, θα πει σ' εκείνους που αποτελούν την Καινούργια Κτίση, που Εκείνος έφερε σε ύπαρξη, 'Γίνετε άγιοι', και εκείνοι θα αγιασθούν! Μήπως έτσι, με τον Λόγο Του, δεν έφερε σε ύπαρξη και την παλαιά κτίση; *«Είπε»*, δηλαδή μίλησε, και όλα έγιναν!

Επομένως, η ευθύνη να αγιάσει τους πιστούς είναι του Θεού και του Χριστού, επειδή οι πιστοί, δηλαδή η Εκκλησία του Θεού του ζώντος, είναι ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟ! Όλα ήλθαν σε ύπαρξη από Αυτούς και όλα είναι γι' Αυτούς (Ρωμαίους 11[ια']:36· Κολοσσαείς 1[α']:16). Ας υμνήσουμε τον Θεό γεμάτοι από αγαλλίαση (Ιούδας 1[α']:24,25)!

ΔΥΟ ΕΙΔΗ ΘΑΝΑΤΟΥ

Σύμφωνα με τις Γραφές, υπάρχουν δύο είδη θανάτου:

Πρώτον: Ο θάνατος που βασίλευσε πάνω από όλους τους ανθρώπους λόγω της αμαρτίας (Ρωμαίους 5[ε']:17-21). Όλοι οι άνθρωποι πεθαίνουν, επειδή όλοι, ανεξαιρέτως, είναι ένοχοι αμαρτίας· και όπως είπε ο απόστολος Παύλος, *«ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος»* (Ρωμαίους 6[στ']:23). Αυτός ο θάνατος στερεί τους ανθρώπους από το να

έχουν ελπίδα για αιώνια ζωή. Ο μόνος τρόπος που υπάρχει για να αποφύγουν οι άνθρωποι αυτόν τον χωρίς ελπίδα θάνατο, είναι να πιστέψουν στον Υιό του Θεού, ο οποίος έχει τα κλειδιά του Άδη και του θανάτου (Αποκάλυψις 1[α΄]:18). **Εκείνοι που δεν θα πιστέψουν ότι ο Ιησούς είναι ο Μονογενής Υιός του Θεού, και επομένως, από τη φύση Του Θεός** (Ιωάννης 1[α΄]:1· 3[γ΄]:16· Ρωμαίους 9[θ΄]:5), **θα πεθάνουν μέσα στις αμαρτίες τους** (Ιωάννης 8[η΄]:24).

Δεύτερον: Ο θάνατος που χρησιμοποιεί ο Θεός σαν μέρος της **διαπαιδαγώγησης των σωσμένων παιδιών Του**, όταν εκείνοι ζουν μέσα σε αμαρτία, ή όταν εκείνοι, σαν τους Χριστιανούς της Κορίνθου του πρώτου αιώνα, δεν παίρνουν στα σοβαρά τον συμβολισμό του ψωμιού και του κρασιού που συμβολίζουν το σώμα και το αίμα του Κυρίου, τα οποία ο Κύριος θυσίασε για να πληρώσει για τις αμαρτίες τους. Αν τα θεωρούν σαν ένα κοινό φαγητό, **αν δεν τους δίνουν την απαιτούμενη αξία**, και δεν θυμούνται με σεβασμό και εκτίμηση το έργο που έκανε ο Κύριος επάνω στον σταυρό, **τότε, μπορεί να αρρωστήσουν, και να πεθάνουν ακόμη**. Η δήλωση αυτή, βασίζεται στα εδάφια Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:27-30. Ας τα διαβάσουμε:

«²⁷Ωστε, όποιος τρώει τούτον τον άρτο ή πίνει το ποτήρι τού Κυρίου με ανάξιο τρόπο, θα είναι ένοχος του σώματος και του αίματος του Κυρίου. ²⁸Ας δοκιμάζει, λοιπόν, ο άνθρωπος τον εαυτό του, και έτσι ας τρώει από τον άρτο, και ας πίνει από το ποτήρι. ²⁹Επειδή, αυτός που τρώει και πίνει με ανάξιο τρόπο, τρώει και πίνει κατάκριση στον εαυτό του, μη διακρίνοντας το σώμα τού Κυρίου. ³⁰ΓΓ' ΑΥΤΟ, υπάρχουν ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΑΣ ΠΟΛΛΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΑΡΡΩΣΤΟΙ, ΚΑΙ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΑΡΚΕΤΟΙ.»

Ο παραπάνω θάνατος, **δεν είναι η απώλεια της σωτηρίας τους!** Π.χ., στο εδάφιο Α΄ Κορινθίους 5[ε΄]:1-5, διαβάζουμε για τον αναγεννημένο Χριστιανό ο οποίος διέπραττε πορνεία με την γυναίκα του πατέρα του, και μαθαίνουμε ότι παρόλο που **το σώμα του θα καταστρεφόταν από τον Σατανά** λόγω αυτής της αμαρτίας, **ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΑ ΣΩΘΕΙ** κατά την ημέρα του Κυρίου. Ας διαβάσουμε το εδάφιο 5. Εκεί, λέει:

«να παραδώσετε τον άνθρωπο αυτού τού είδους στον σατανά για όλεθρο της σάρκας, ΩΣΤΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΝΑ ΣΩΘΕΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ.»

Πως γνωρίζουμε ότι αυτό το άτομο ήτανε ένας πραγματικά αναγεννημένος Χριστιανός;

Δώστε προσοχή στα εδάφια 5 και 11-13. Εάν δεν ήτανε αναγεννημένος Χριστιανός, δεν θα υπήρχε ανάγκη να τον παραδώσουν στον σατανά (εδάφιο 5) επειδή ήδη θα βρισκότανε στην εξουσιοδότηση του Σατανά (Α΄ Ιωάννου 3 [γ΄]:8). Επίσης, στα εδάφια 12 και 13, ακούμε τον Παύλο να τους λέει ότι εκείνοι έπρεπε **να κρίνουν τους μέσα**, ενώ ο Θεός **θα κρίνει τους έξω** (από τη Χριστιανική εκκλησία). Στο κάτω-κάτω, εάν δεν ήτανε ένας πραγματικά αναγεννημένος Χριστιανός, πως θα σωνόταν το πνεύμα του στην ημέρα του Κυρίου; Το βιβλικό ευαγγέλιο δεν προμηθεύει άλλους τρόπους διαμέσου των οποίων κάποιος μπορεί να σωθεί!

Έτσι, από την παραπάνω περίπτωση αντιλαμβανόμαστε ότι **ένας πραγματικά αναγεννημένος Χριστιανός δεν μπορεί να χάσει τη σωτηρία του λόγω αμαρτίας**. Αλλά, είναι δεδομένο ότι η παραπάνω κατάληξη του αποστόλου Παύλου **δεν δίνει την ελευθερία σε πραγματικά αναγεν-**

νημένους Χριστιανούς να ζουν σε αμαρτία. Και ο απόστολος Ιωάννης έγραψε,

«Καθένας που έχει γεννηθεί από τον Θεό, ΔΕΝ ΠΡΑΤΤΕΙ ΑΜΑΡΤΙΑ, για τον λόγο ότι δικό του σπέρμα μένει μέσα σ' αυτόν, και δεν μπορεί να αμαρτάνει, επειδή γεννήθηκε από τον Θεό.» (Α΄ Ιωάννου 3[γ']:9)

Είναι δυνατόν για έναν πραγματικά αναγεννημένο Χριστιανό να διαπράξει κάποια αμαρτία;

Βεβαίως! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Θεός μας προμήθευσε με τον «μηχανισμό», να το πούμε έτσι, της μετάνοιας και της συγχώρεσης. Στα εδάφια Α΄ Ιωάννου 1[α']:7-10, διαβάζουμε:

«⁷Αν, όμως, περπατάμε μέσα στο φως, όπως αυτός είναι μέσα στο φως, έχουμε κοινωνία ο ένας με τον άλλον, και ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ, ΜΑΣ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΜΑΡΤΙΑ. ⁸Αν πούμε ότι δεν έχουμε αμαρτία, εξαπατούμε τον εαυτό μας και η αλήθεια δεν υπάρχει μέσα μας. ⁹ΑΝ ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΜΑΣ, ο Θεός είναι πιστός και δίκαιος ώστε να ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙ ΣΕ ΕΜΑΣ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ, και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία. ¹⁰Αν πούμε ότι δεν αμαρτήσαμε, κάνουμε αυτόν ψεύτη και ο λόγος του δεν υπάρχει μέσα μας.»

Επίσης, στο εδάφιο Α΄ Κορινθίους 3[γ']:15, ο απόστολος Παύλος μας εξηγεί ότι **ΤΟ ΕΡΓΟ** ενός αναγεννημένου Χριστιανού, μπορεί να κατακαεί, **ΑΥΤΟΣ ΟΜΩΣ, ΘΑ ΣΩΘΕΙ!**

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Από τα παραπάνω παραδείγματα, βλέπουμε ότι τα σωσμένα παιδιά του Θεού, δεν χάνουν την σωτηρία τους λόγω αμαρτίας, διότι το αίμα του Ιησού Χριστού τους καθαρίζει

από όλες τις αμαρτίες τους. Μπορεί να αρρωστήσουν, ακόμη και να πεθάνουν (Πράξεις 5[ε΄]:5,10), αλλά, δεν θα χάσουν τη σωτηρία τους! Η υπόσχεση του Κυρίου Ιησού είναι βροντερή. Στο εδάφιο Ιωάννης 5[ε΄]:24, είπε:

«Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, ότι εκείνος που ακούει τον λόγο μου, και πιστεύει σ' αυτόν που με απέστειλε, ΕΧΕΙ ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ, ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΙΣΗ ΔΕΝ ΕΡΧΕΤΑΙ, ΑΛΛΑ ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΜΕΤΑΒΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΣΤΗ ΖΩΗ.»

Τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού, υποστηρίζουν το γεγονός ότι εκείνοι που πιστεύουν σ' Αυτόν, **σώζονται από τη χάρη του Θεού διαμέσου της πίστης** στον Αληθινό Ιησού της Γραφής --- **όχι από έργα**. Η σωτηρία είναι **ΔΩΡΟ του Θεού** (Εφεσίους 2[β΄]:8,9)! **Αυτοί δεν θα περάσουν ποτέ από κρίση μεταξύ ζωής και θανάτου, επειδή έχουν ήδη μεταβεί από τον θάνατο στη ζωή!** Ας διαβάσουμε τα λόγια του Κυρίου Ιησού και από το εδάφιο Ιωάννης 3[γ΄]:18, όπου είπε στον Νικόδημο τα ακόλουθα:

«Όποιος πιστεύει σ' αυτόν (στον Ιησού), ΔΕΝ ΚΡΙΝΕΤΑΙ όποιος, όμως, δεν πιστεύει, έχει ήδη κριθεί, επειδή δεν πίστεψε στο όνομα του μονογενή Υιού τού Θεού.»

Όταν θα έλθει ο καιρός που θα ανοιχτούν τα βιβλία για να κριθούν οι άνθρωποι **«σύμφωνα με τα έργα τους»**, που είναι γραμμένα μέσα σ' αυτά τα βιβλία (Αποκάλυψις 20 [κ΄]:12), οι αναγεννημένοι Χριστιανοί **θα έχουν ήδη ζήσει και συμβασιλέψει με τον Χριστό για χίλια χρόνια** (Αποκάλυψις 20[κ΄]:6)! Άρα, η διδασκαλία που λέει ότι τα πραγματικά αναγεννημένα παιδιά του Θεού μπορούν να χάσουν τη σωτηρία τους, **ΑΝΤΙΑΟΓΕΙ** σε όλες τις παραπάνω διδασκαλίες της Γραφής που έχω αναφέρει μέχρι τώρα! **Αγνοεί την δήλωση του Ιησού** ότι τη στιγμή που πίστε-

ψαν σ' Αυτόν, μετέβηκαν από τον θάνατο στη ζωή! Τελεία και παύλα! Εκείνο που μετράει είναι οι υποσχέσεις του Ιησού --- όχι τα λόγια των ανθρώπων που λένουν, «Ναι, αλλά...εάν...»! Οι Χριστιανοί στηρίζουν την πίστη τους επάνω στο θεμέλιο των υποσχέσεων του Ιησού --- όχι επάνω σε υποθετικά «εάν»!

ΤΙ ΑΛΛΟ ΕΛΑΒΕ ΧΩΡΑ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΙΣΤΕΨΑΝΕ ΣΤΟΝ ΜΟΝΟΓΕΝΗ ΥΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Η κατανόηση του **τι έγιναν οι πιστοί την στιγμή που πίστεψαν στον Μονογενή Υιό του Θεού**, θα τους βοηθήσει να απαλλαγθούν από τον φόβο και την αμφιβολία που πιθανόν να έχει ενσταλάξει στις καρδιές τους η διδασκαλία της αντιλογίας. Θα τους βοηθήσει να **αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη τους** στην δύναμη του **«μεγάλου Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού»** (Τίτος 2[β']:13). Ας κάνουμε σκέψεις επάνω στα σημεία που ακολουθούν:

1. Έγιναν παιδιά του Θεού (Ιωάννης 1[α']:12,13).

Όσοι πίστεψαν στον Μονογενή Υιό του Θεού από την ημέρα της Πεντηκοστής, έγιναν **πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί επειδή το Άγιο Πνεύμα ήλθε να κατοικήσει μέσα τους για πάντα** (Ιωάννης 14[ιδ']:16). Όταν αυτό έλαβε χώρα, **έγιναν Παιδιά του Θεού επειδή αναγεννήθηκαν από το «άφθαρτο σπέρμα» του Θεού, το οποίο μένει στον αιώνα** (Α' Πέτρου 1[α']:23). Και επειδή είναι αδύνατον για το **άφθαρτο Σπέρμα του Θεού να αποτύχει, μένουν και αυτοί στον αιώνα!** Η διδασκαλία της αντιλογίας, δεν μπορεί να σταθεί μπροστά σ' αυτή την αλήθεια του ευαγγελίου! **Βλασφημεί την αναγέννηση και δεν συνειδητοποιεί ότι το άφθαρτο Σπέρμα του Θεού, ποτέ δεν θα γίνει φθαρτό ώστε να ξεπέσει!**

2. Έλαβαν αιώνια ζωή! Ας διαβάσουμε το εδάφιο Ιωάννης 3[γ']:36. Εκεί, λέει,

«Όποιος πιστεύει στον Υιό, ΕΧΕΙ αιώνια ζωή· όποιος, όμως, απειθεί στον Υιό, δεν θα δει ζωή, αλλά η οργή του Θεού μένει επάνω του.»

Παρακαλώ προσέξτε ότι το παραπάνω εδάφιο λέει ότι, «Όποιος πιστεύει στον Υιό, ΕΧΕΙ αιώνια ζωή». Δεν λέει «θα λάβει αιώνια ζωή»! Άρα, εκείνοι που πιστεύουν στον Μονογενή Υιό του Θεού, λαμβάνουν, αμέσως, **αιώνια** ζωή --- **όχι προσωρινή!** Και στα εδάφια Α΄ Ιωάννου 5[ε']: 11-13, ακούμε τον Ιωάννη να λέει ξανά,

«Και η μαρτυρία είναι τούτη, ότι: Ο ΘΕΟΣ ΕΛΩΣΕ ΣΕ ΜΑΣ ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ, κι αυτή η ζωή είναι μέσα στον Υιό του. Εκείνος που έχει τον Υιό, έχει τη ζωή· εκείνος που δεν έχει τον Υιό του Θεού, τη ζωή δεν έχει. ΑΥΤΑ ΤΑ ΕΓΡΑΨΑ ΣΕ ΣΑΣ ΠΟΥ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΕΧΕΤΕ ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ, και για να πιστεύετε στο όνομα του Υιού του Θεού.»

Η διδασκαλία της αντιλογίας δεν μπορεί να διαγράψει αυτή την υπόσχεση του ευαγγελίου!

3. Έγιναν «Καινούργια Κτίση»

Ε. Τι είναι η καινούργια κτίση;

Α. Η ένωση του Θεού με τον άνθρωπο!

Η καινούργια κτίση δεν αποτελείται μόνο από τον πιστό, αλλά, και από τη Θεότητα. Με άλλα λόγια, τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, **που κατοικούν μέσα σε όλους εκείνους που πιστεύουν** και ακολουθούν τον Αληθινό Ιησού της Γραφής, ο οποίος είναι ο Ισχυρός Θεός του

εδαφίου Ησαΐας 9[θ']:6. **Εάν η Θεότητα δεν κατοικίσει μέσα στον άνθρωπο, δεν υπάρχει καινούργια κτίση!** Η παραπάνω δήλωση υποστηρίζεται από τα εδάφια που ακολουθούν:

Ιωάννης 14[ιδ']:23

«Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Αν κάποιος με αγαπάει, θα φυλάξει τον λόγο μου, και **ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει, και θάρθουμε σ' αυτόν, και θα κατοικήσουμε μέσα σ' αυτόν.**»

Αποκάλυψις 3[γ']:20

«Πρόσεξε, στέκομαι στη θύρα και κρούω· αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, και ανοίξει τη θύρα, **θα μπω μέσα σ' αυτόν, και θα δειπνήσω μαζί του κι αυτός μαζί μου.**»

Ρωμαίους 8[η']:9

«Εσείς, όμως, δεν είστε τής σάρκας, αλλά του Πνεύματος, αν **το Πνεύμα τού Θεού κατοικεί μέσα σας.** Αλλά, αν κάποιος δεν έχει το Πνεύμα τού Χριστού, αυτός δεν είναι δικός του.»

Β' Κορινθίους 5[ε']:17

«Γι' αυτό, αν κάποιος είναι εν Χριστώ, **είναι καινούργιο κτίσμα.** τα αρχαία πέρασαν, δέστε, τα πάντα έγιναν καινούργια.»

Οι λέξεις, «καινούργιο κτίσμα», δεν αναφέρεται στην παλαιά δημιουργία του ανθρώπου. Για εκείνους που πίστεψαν στον Χριστό, **ο παλαιός άνθρωπος πέθανε** (Ρωμαίους 6 [στ']:6.7)! **Δεν υπάρχει πλέον!** Τώρα ο πιστός έγινε μια καινούργια κτίση που ο Θεός έφερε σε ύπαρξη με τον **Λόγο Του που έγινε σάρκα**, επειδή τίποτα δεν ήλθε σε ύπαρξη χωρίς Αυτόν (Ιωάννης 1[α']:3· Κολοσσαείς 1[α']:16)! Όπως είπε ο απόστολος Παύλος, **αυτό που μετράει**

τώρα, είναι η καινούργια κτίση! Στο εδάφιο Γαλάτας 6 [στ']:15 είπε,

«... στον Ιησού Χριστό ούτε η περιτομή έχει κάποια ισχύ ούτε η ακροβυστία, αλλά η καινούργια κτίση.»

Μήπως είναι δυνατόν να στοχαστεί κάποιος ότι ο παλαιός άνθρωπος που ήταν μέρος της παλαιάς κτίσης, τον οποίον ο Θεός **αναγέννησε και τον έκανε μια καινούργια κτίση με το να κατοικήσει μέσα του**, μπορεί να ξε-αναγεννηθεί; Είναι δυνατόν να γεννηθεί για τρίτη φορά, ώστε να ξαναγίνει παλαιά κτίση, και έτσι να χάσει τη σωτηρία του; **Είναι δυνατόν να μη γνώριζε ο Θεός πριν τον κάνει καινούργια κτίση, ότι μια μέρα ο άνθρωπος αυτός θα ξαναγινόταν μέρος της παλαιάς κτίσης και έτσι θα έχανε τη σωτηρία του;** Άραγε, τι θα πει ο Θεός αν αυτός ξαναγίνει παλαιά κτίση; Μήπως πει, «Μα, δεν περίμενα να ξαναγίνει τούτος παλαιά κτίση!!! Ας φύγουμε από μέσα του και πάμε να κατοικήσουμε σε κάποιον άλλον»; Πόσο ανόητη είναι η διδασκαλία της αντιλογίας! Πόσο μακριά απέχει από την βιβλική αλήθεια! **Πράγματι, η διδασκαλία της αντιλογίας βλασφημεί την δόξα και την δημιουργική δύναμη του Πατέρα, του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος! Επίσης, κακολογεί την νοημοσύνη, και την πρόγνωση Του Θεού!**

4. Έγιναν μέρος της «Νύφης του Χριστού», ο Οποίος είναι ο «Νυμφίος» (Β' Κορινθίους 11[ια']:1· Αποκάλυψις 19[ιθ']:7).

Όταν οι αντιλέγοντες μου λένε ότι ένας σωσμένος πιστός μπορεί να χάσει τη σωτηρία του, φέρνω στην προσοχή τους το γεγονός ότι εκείνοι που πιστέψανε στον Ιησού, **έγιναν, αμέσως, μέρος της «Νύφης» Του!** Είναι αδύνατον για έναν που **πραγματικά** έχει γίνει μέρος της «Νύ-

φης» του Χριστού, να Τον αρνηθεί, και έτσι να χάσει τη σωτηρία του!

Τότε, μου λένε ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν ελεύθερη θέληση να πράξουν όπως θέλουν! Συμφωνώ! Όλοι έχουν ελεύθερη βούληση! Και εκείνοι που έγιναν η «Νύφη» του Χριστού, Τον δέχτηκαν από ελεύθερη βούληση, και αυτή τους η απόφαση και αυτή τους η πράξη, έφερε γι' αυτούς **αιώνια αποτελέσματα: Ο Θεός τους χάρισε αιώνια ζωή!** Και *«... τα χαρίσματα και η πρόσκληση του Θεού δεν επιδέχονται μεταμέλεια.»* (Ρωμαίους 11[ια']:29)!

Η παραπάνω Γραφική αλήθεια, συνέτριψε, κι' αυτή με τη σειρά της, την διδασκαλία της αντιλογίας!

5. Έγιναν «Ναός» του Θεού

Στα εδάφια Α' Κορινθίους 3[γ']:16 και Β' Κορινθίους 6[στ']:16, ο απόστολος Παύλος είπε ότι οι πιστοί αποτελούν τον «Ναό» του Θεού, **επειδή ο Θεός κατοικεί μέσα τους.** Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Α' Κορινθίους 3[γ']:16

«Δεν ξέρετε ότι ΕΙΣΤΕ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, και το Πνεύμα τού Θεού κατοικεί μέσα σας;»

Β' Κορινθίους 6[στ']:16

«... Επειδή, ΕΣΕΙΣ ΕΙΣΤΕ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΖΩΝΤΑΝΟΥ ΘΕΟΥ, όπως είπε ο Θεός, ότι: «Θα κατοικώ ανάμεσα σ' αυτούς και θα περπατάω· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου»».

Τώρα, ας κρατήσουμε για ένα λεπτό αυτή την αλήθεια στο μυαλό μας, και ας εξετάσουμε να δούμε, **ποιος είναι «ε-**

κείνος που νικάει», σύμφωνα με τις Γραφές. Οι αντιλέγοντες λένε ότι **«εκείνος που νικάει»,** είναι ο άνθρωπος που νικάει όλα τα σαρκικά του πάθη, όλες του τις αδυναμίες, και όλες τις αντιξοότητες που στέλνει εναντίον του ο σατανάς! Αυτός είναι ο λόγος που έχουν **αμφιβολίες** για το αν κάποιος θα «νικήσει» **μέχρι τέλους** ώστε να μη χάσει τη σωτηρία του! Όμως, στο εδάφιο Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:5, ακούμε τον Ιωάννη να εξηγεί, απλά και επί του σημείου, ότι **«εκείνος που νικάει» είναι εκείνος που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού!** Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Και ποιος είναι εκείνος που νικάει τον κόσμο, παρά αυτός που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού;»

Τώρα που γνωρίζουμε ότι **«εκείνος που νικάει» είναι εκείνος που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού,** ας ακούσουμε **την υπόσχεση που δίνει σ' αυτόν ο Κύριος Ιησούς,** στο εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ΄]:12. Εκεί, λέει:

«Όποιος νικάει, θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό του Θεού μου, ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΒΓΕΙ ΠΛΕΟΝ ΕΞΩ· και θα γράψω επάνω του το όνομα του Θεού μου, και το όνομα της πόλης του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό μου, και το νέο μου όνομα.»

Η διδασκαλία που λέει ότι **είναι δυνατόν** για εκείνους που πιστεύουν και ομολογούν ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού να χάσουν τη σωτηρία τους, έρχεται σε απ' ευθείας εναντίωση με το παραπάνω εδάφιο. Δηλαδή, έρχεται σε εναντίωση με την **υπόσχεση** που έδωσε σ' αυτούς ο Ιησούς, δηλαδή, ότι **Εκείνος θα τους κάνει «στύλους» μέσα στον ναό του Θεού, και ότι δεν θα βγουν έξω ΠΟΤΕ!**

Ακόμη και αυτή η Γραφική αλήθεια, κάνει την διδασκαλία της αντιλογίας να καταρρεύσει!

6. Έγιναν η «Εκκλησία» του Θεού

Η Εκκλησία του Κυρίου Ιησού δεν είναι ένα θρησκευτικό ίδρυμα. Είναι ένα «σώμα» (Κολοσσαείς 1[α΄]:24· Εφεσίους 1[α΄]:23), που αποτελείται από όλους εκείνους τους άνδρες και γυναίκες που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής. Είναι εκείνοι που ομολογούν ότι ο Ιησούς είναι «*επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας*» (Ρωμαίους 9 [θ΄]:5), και οι οποίοι έχουν μια προσωπική συγγένεια μαζί Του, *επειδή το Πνεύμα Του κατοικεί μέσα τους* (Ρωμαίους 8[η΄]:9). Αυτή είναι η Εκκλησία την οποία ο Ιησούς κτίζει επάνω στην ομολογία που είναι η **πέτρα**, δηλαδή, η **βάση**, ή **το θεμέλιο της Χριστιανικής πίστης**. Ποια είναι αυτή η ομολογία; Είναι η ομολογία που έκανε ο απόστολος Πέτρος, όταν είπε στον Ιησού, «*Συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος*» (Ματθαίος 16[ιστ΄]:16)! Οι τίτλοι «*Χριστός*» και «*Υιός του Θεού*» είναι δύο σαφείς τίτλοι που δηλώνουν **Θεότητα**, τίτλοι που οδήγησαν τους εχθρούς του Ιησού να Τον θανατώσουν για βλασφημία (Ιωάννης 5[ε΄]:18· Ματθαίος 26[κστ΄]:63-66). Αυτοί που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, είναι η **Εκκλησία που ο Θεός απέκτησε με το δικό Του αίμα** (Πράξεις 20[κ΄]:28). Τώρα, δώστε προσοχή στην πρόταση που ακολουθεί: **Είναι αδύνατον για τον Παντοδύναμο Θεό να χάσει κάτι που του ανήκει, κάτι που απέκτησε με το δικό Του αίμα!!!** Η διδασκαλία της αντιλογίας πηγαίνει ενάντια ακόμα και σ' αυτή τη Γραφική αλήθεια!

ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ;

Λίγες σελίδες πριν, κάτω από το υπότιτλο, Έγιναν «**Καινούργια Κτίση**», έγραψα:

«Δηλαδή, ο Θεός δεν γνώριζε, πριν τον κάνει καινούργια κτίση, ότι μια μέρα ο άνθρωπος αυτός θα ξαναγινόταν μέρος της παλαιάς κτίσης και έτσι θα έχανε τη σωτηρία του;»

Η παραπάνω ερώτηση είναι πολύ σημαντική, επειδή αγγίζει ένα πολύ σοβαρό σημείο της μελέτης μας. **Αφού ο Κύριος ο Θεός γνωρίζει το τέλος από την αρχή, γιατί να δώσει το δώρο της αιώνιας ζωής σ' εκείνους που ήξερε ότι κάποια ημέρα θα τη χάσουν;** Μήπως η πρόγνωση του Θεού, και η ικανότητά Του να σώζει «παντελώς» εκείνους που έρχονται σ' Αυτόν (Εβραίους 7[ζ']:25), θα πρέπει να τεθούν υπό ερώτηση;

Ας εξετάσουμε τα εδάφια Β' Πέτρου 2[β']:13, 14, όπου ο απόστολος Πέτρος, έγραψε:

«και θα πάρουν τον μισθό τής αδικίας [τους]· στοχάζονται για ηδονή την καθημερινή απόλαυση, [είναι] κηλίδες και ψεγάδια, ζουν απολαυστικά μέσα στις απάτες τους, ΣΥΜΠΟΣΙΑΖΟΥΝ ΜΑΖΙ ΣΑΣ· έχουν μάτια γεμάτα από μοιχεία, και χωρίς να σταματούν από την αμαρτία· δελεάζουν αστήρικτες ψυχές, έχουν την καρδιά γυμνασμένη σε πλεονεξίες, [είναι] παιδιά κατάρας.»

Από τα παραπάνω, βλέπουμε καθαρά ότι υπάρχουν ΔΥΟ ΟΜΑΔΕΣ Χριστιανών μέσα στη Χριστιανική κοινότητα: Οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί, και εκείνοι που «συμποσιάζουν» μαζί τους!

Οι αντιλέγοντες λένε ότι τα λόγια του παραπάνω εδαφίου, αναφέρονται σε εκείνους που κάποτε ήταν αναγεννημένοι, αλλά οι οποίοι παράπεσαν και έγιναν «παιδιά κατάρας». Εάν αυτό αληθεύει, τότε, πρέπει να ρωτήσουμε:

Το ήξερε ο Θεός ότι κάποια ημέρα στο μέλλον αυτά τα αναγεννημένα παιδιά Του θα γινόντουσαν «**παιδιά κατάρας**»;

Εάν ναι, **έκανε λάθος ο Θεός** που τους «**δόξασε**» μαζί με τον Χριστό από προ καταβολής κόσμου (Ρωμαίους 8[η΄]: 29,30); Δηλαδή, η πρόγνωση του Θεού δεν είναι αληθινή πρόγνωση **αλλά μαντεία η οποία μερικές φορές αστοχεί**; Πραγματικά, η διδασκαλία της αντιλογίας **βρίζει την ικανότητα του Θεού να γνωρίζει το μέλλον!**

Όμως, εκείνοι που θέλουν να υποστηρίξουν τη ψευδή διδασκαλία ότι είναι δυνατόν για τους πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς να χάσουν τη σωτηρία τους, **υποτιμούν τον Θεό με το να λένε ότι ο Θεός δεν γνωρίζει το μέλλον** (όπως διακηρύττει ο «Ανοικτός Θεϊσμός»)! Λένε ότι, αφού ο Θεός δεν γνωρίζει το μέλλον, δίνει την αιώνια ζωή σ' εκείνους που πιστεύουν στον μονογενή Του Υιό, αλλά, αργότερα, όταν βλέπει ότι εκείνοι φεύγουν από τη πίστη, ή εάν ζούνε σε αμαρτία, **την παίρνει πίσω!!!** Τι λέει όμως η Αγία Γραφή;

ΓΝΩΡΙΖΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ;

Απολύτως! Ο Θεός γνωρίζει όλα τα πράγματα που έχουν συμβεί στο απεριόριστο παρελθόν, όλα τα πράγματα που λαμβάνουν χώρα σήμερα, και όλα τα πράγματα που θα λάβουν χώρα στο απεριόριστο μέλλον. **Ο Θεός έχει θέσει την υπόληψή του επάνω στην ικανότητά Του να γνωρίζει και να ανακοινώνει μελλοντικά γεγονότα, πριν εκείνα συμβούν** (Ησαΐας 41[μα΄]:26· 48[μη΄]:3-8· Θρήνοι 3[γ΄]:37,38). Στα εδάφια Ησαΐας 46 [μστ΄]:9,10, ο Θεός λέει:

«Θυμηθείτε τα προγενέστερα, τα εξαρχής· επειδή, εγώ [είμαι] ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος· [εγώ είμαι] ο Θεός, και κανένας δεν [είναι] όμοιος με μένα· ο οποίος εξαρχής αναγγέλλω το τέλος, και από πρωτύτερα αυτά που ακόμη δεν συνέβησαν, λέγοντας: Η βουλή μου θα σταθεί, και θα εκτελέσω ολόκληρο το θέλημά μου.»

Από τα παραπάνω εδάφια, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός της Γραφής είναι ο Θεός της αληθινής προφητείας, την οποία προλέγει με μεγάλες λεπτομέρειες. Παρακαλώ μελετήστε τα εδάφια Δανιήλ 9[θ']:24-27· Ιωάννης 13[ιγ']:18, **19**· Ματθαίος 26[κστ']:34· Λουκάς 22[κβ']:10· Β' Πέτρου 1[α']:21.

Τώρα, ας εξετάσουμε τα εδάφια Εφεσίους 1[α']:4 και Αποκάλυψις 17[ιζ']:8, που αποδεικνύουν, πέρα από κάθε αμφιβολία, ότι ο Θεός, πραγματικά γνωρίζει το μέλλον:

Εφεσίους 1[α']:4

«καθώς ΜΑΣ ΕΚΛΕΞΕ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΑΥΤΟΥ (του Ιησού) ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, για να είμαστε άγιοι και χωρίς ψεγάδι μπροστά του με αγάπη.»

Παρακαλώ σημειώστε:

Εάν δεν γνώριζε ο Θεός το μέλλον, θα ήταν αδύνατον γι' Αυτόν να γνώριζε, πριν από την δημιουργία του κόσμου, ποιοι θα πιστεύανε στον Υιό Του!

Αποκάλυψις 17[ιζ']:8

«Το θηρίο που είδες, ήταν, και δεν είναι, και πρόκειται να ανέβει από την άβυσσο και να πάει σε απώλεια· και θα θαυμάσουν αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, βλέποντας το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, αν και είναι.»

Παρακαλώ σημειώστε ξανά:

Εάν ο Θεός δεν γνώριζε το μέλλον, θα ήταν αδύνατον γι' Αυτόν να γνωρίζει ποιοι θα λάτρευαν το «*θηρίο*» στις τελευταίες ημέρες! Αλλά, επειδή **γνωρίζει το μέλλον**, ήξερε ακριβώς ποιοι θα λάτρευαν το «*θηρίο*», και, γι' αυτό το λόγο, σύμφωνα με το παραπάνω εδάφιο, **δεν έγραψε τα ονόματά τους στο Βιβλίο της Ζωής από τη δημιουργία του κόσμου!** Επομένως, αφού **δεν έγραψε** το όνομά τους στο βιβλίο της ζωής από την δημιουργία του κόσμου, **δεν θα ήταν άστοχο και άσκοπο να δώσει σε τέτοιους ανθρώπους την σωτηρία, και μετά να τη πάρει πίσω;**

Στα εδάφια Α΄ Πέτρου 1[α΄]:1,2, διαβάζουμε:

«Ο ΠΕΤΡΟΣ, απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους παρεπίδημους, τους διασκορπισμένους στον Πόντο, τη Γαλατία, την Καππαδοκία, την Ασία και τη Βιθυνία, ΕΚΚΛΕΚΤΟΥΣ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΘΕΟΥ, με τον αγιασμό τού Πνεύματος, σε υπακοή και ραντισμό τού αίματος του Ιησού Χριστού· είτε χάρη και ειρήνη να πληθύνει σε σας.»

Τα παραπάνω λόγια του αποστόλου Πέτρου, αποδεικνύουν ότι η διδασκαλία των αντιλόγων είναι μια πραγματική αντιλογία, **η οποία βλασφημεί την πρόγνωση του Θεού!**

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τι περιέχει το βιβλίο της ζωής;

Το βιβλίο της ζωής περιέχει τα ονόματα όλων εκείνων που θα απολαύσουν την αιώνια ζωή (Αποκάλυψις 20[κ΄]:12,

15). Άλλα εδάφια που μιλούν για το βιβλίο της ζωής είναι: Έξοδος 32[λβ']:32· Ψαλμοί 69 [ξθ']:28· Δαυΐδ 12[ιβ']:1· Φιλιππησίους 4[δ']:3· Αποκάλυψις 13[ιγ']:8· 17[ιζ']:8· 21 [κα']:27· 22[κβ']:19. **Εκείνοι των οποίων τα ονόματα δεν βρίσκονται γραμμένα στο βιβλίο της ζωής, θα ριχθούν στη λίμνη της φωτιάς** (Αποκάλυψις 20[κ']:15).

Πότε γράφεται το όνομα κάποιου στο βιβλίο της ζωής;

Μερικοί πιστεύουν ότι το όνομα ενός γράφεται στο βιβλίο της ζωής στο τέλος της επίγειας ζωής του, όταν έχει αποδείξει πλέον στον Θεό ότι νίκησε όλα τα σαρκικά του πάθη, όλες του τις αδυναμίες, και όλες τις αντιξοότητες που έστειλε εναντίον του ο σατανάς! Όταν όμως διαβάζουμε το εδάφιο Φιλιππησίους 4[δ']:3, ακούμε τον απόστολο Παύλο να λέει ότι το βιβλίο της ζωής περιέχει ονόματα πιστών που ακόμα βρίσκονταν στη ζωή! Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Και παρακαλώ κι εσένα, γνήσιε σύντροφε, να τις βοηθάς, αυτές που συναγωνίστηκαν μαζί μου στο ευαγγέλιο, μαζί και με τον Κλήμη και τους υπόλοιπους συνεργάτες μου, ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.»

Όπως είδαμε προηγουμένως, σύμφωνα με την πρόγνωση του Πατέρα Θεού (Α΄ Πέτρου 1[α']:1,2), ο Θεός μας έκλεξε πριν από τη δημιουργία του κόσμου (Εφεσίους 1[α']:4). Και όπως διαβάσαμε από τα εδάφια Αποκάλυψις 13[ιγ']:8 και 17[ιζ']:8, τα ονόματα εκείνων που θα προσκυνήσουν το θηρίο, δεν γράφτηκαν στο βιβλίο της ζωής από την δημιουργία του κόσμου. Άρα, βλέπουμε ότι τα ονόματα των ανθρώπων, είτε γράφονται, είτε δεν γράφονται στο βιβλίο της ζωής από τότε, επειδή ο Θεός,

σύμφωνα με την πρόγνωση Του, γνώριζε ποιος θα πίστευε στον Υιό Του, και ποιος θα Τον αρνιόταν!

Επομένως, **θα ήταν πολύ άστοχο, και προσβλητικό για την ικανότητα του Θεού να γνωρίζει το μέλλον, αν έδινε τη σωτηρία σ' εκείνους που γνώριζε, από πριν την δημιουργία του κόσμου, ότι θα Τον αρνιόντουσαν, και μετά να την πάρει πίσω!**

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΣΦΡΑΓΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ;

Στα εδάφια Εφεσίους 1[α']:13,14, διαβάζουμε:

«¹³ στον οποίο κι εσείς [ελπίσατε], όταν ακούσατε τον λόγο τής αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας· στον οποίο και, ΚΑΘΩΣ ΠΙΣΤΕΨΑΤΕ, ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΚΑΤΕ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΗΣ· ¹⁴ που είναι ο αρραβώνας τής κληρονομιάς μας, μέχρι την απολύτρωση του λαού [του] που αποκτήθηκε, σε έπαινο της δόξας του.»

Τα παραπάνω εδάφια, μας λένε ότι εκείνοι που πιστέψανε στον Χριστό **ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΚΑΝΕ**. Το σφράγισμα δηλώνει ότι **η πράξη έχει ήδη ολοκληρωθεί!** Αυτοί σώθηκαν για πάντα!

Στο εδάφιο Εφεσίους 4[δ']:30, ο Παύλος είπε,

«Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίο ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΚΑΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΗΣ.»

Η διδασκαλία που διακηρύττει ότι εκείνοι που σφραγίσθηκαν με το Πνεύμα το Άγιο μπορούν σε κάποια στιγμή

να χάσουν την σωτηρία τους, έρχεται σε απευθείας εναντίωση με την παραπάνω ΥΠΟΣΧΕΣΗ του λόγου του Θεού, και **μειώνει το ύψος της αξίας του σωτήριου σφραγίσματος του Αγίου Πνεύματος!** Το Άγιο Πνεύμα είναι ο Παντοδύναμος Θεός! Δεν θα χάσει κανέναν από εκείνους που σφράγισε για σωτηρία και απολύτρωση! **Δεν θα αποτύχει ούτε μία φορά!**

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Από την μελέτη μας, είδαμε ότι η διδασκαλία που λέει ότι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί μπορεί να χάσουν την σωτηρία τους, **αντιλογεί με πάθος** εναντίον των αληθειών του γραπτού λόγου του Θεού, στα σημεία που ακολουθούν:

- 1. Αγνοεί το γεγονός ότι η ευθύνη της σωτηρίας και της διατήρησης της σωτηρίας των «προβάτων», είναι του Κυρίου Ιησού, του Καλού Ποιμένα (Ιωάννης 10[ι']:11-18) --- όχι των «προβάτων»!**
- 2. Αφού η διαφύλαξη της σωτηρίας των «προβάτων» που ο Ιησούς και ο Πατέρας κρατάνε μέσα στο χέρι Τους είναι δική Τους ευθύνη, η διδασκαλία που λέει ότι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί μπορεί να χάσουν την σωτηρία τους, δεν υποτιμά τα «πρόβατα», αλλά ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΑ ΘΕΟΥ, να διαφυλάξει τη σωτηρία τους!**
- 3. Αγνοεί το γεγονός ότι Εκείνος που έχει τη δύναμη να τους αγιάσει ολοκληρωτικά είναι ο Θεός, και ότι Εκείνος «θα το εκτελέσει» επειδή οι πραγ-**

ματικά αναγεννημένοι πιστοί είναι **δικό Του έργο, δικό Του δημιούργημα --- όχι του εαυτού τους!**

4. Βλασφημεί **ΤΗΝ ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**, ο οποίος τους **προγνώρισε**, τους **προόρισε** να γίνουν σύμμορφοι με την εικόνα του Υιού Του, **τους κάλεσε, τους δικαίωσε, και τους δόξασε, ΠΡΙΝ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!**
5. Αμφισβητεί **ΤΙΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΙΩΝΙΑΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ**, που δίνουν ο Θεός, ο Χριστός, και που με έναν καθαρό τρόπο παρουσιάζουν οι απόστολοι!
6. Αγνοεί το γεγονός ότι **η σωτηρία είναι ΔΩΡΟ, ΧΑΡΙΣΜΑ από τον Θεό**, σε εκείνους που πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός, και **αντιλογεί** στα λόγια της Αγίας Γραφής που λέει ότι «... **ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΕΝ ΕΠΙΔΕΧΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑ.**»
7. Βλασφημεί **την δόξα και την δύναμη του Δημιουργού, δηλαδή, του Πατέρα, του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΕΦΕΡΑΝ ΤΗ ΝΕΑ ΚΤΙΣΗ ΣΕ ΥΠΑΡΞΗ! Η ΝΕΑ ΚΤΙΣΗ ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΕΙ ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΧΑΘΕΙ! Η παλαιά πέθανε επάνω στον σταυρό με τον Χριστό (Ρωμαίους 6[στ']:6)!**
8. Αγνοεί το γεγονός ότι **όλοι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί ΕΧΟΥΝ ΗΔΗ ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΕΙ ΔΙΚΑΙΟΙ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ (Ρωμαίους 8[η']:30), όχι από την αξία τους, ούτε και**

από τα έργα τους, αλλά, **ΕΠΕΙΔΗ ΠΙΣΤΕΨΑΝ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ**, και επειδή **ο Χριστός που κατοικεί μέσα τους είναι η δικαιοσύνη τους** (Ρωμαίους 10[ι´]:4).

- 9. Βλασφημεί την αναγέννηση** η οποία δεν επιτυγχάνεται «... **από φθαρτό σπέρμα, αλλά από ΑΦΘΑΡΤΟ ...**» (Α΄ Πέτρου 1[α´]:23). Δεν συνειδητοποιεί ότι **το άφθαρτο Σπέρμα του Θεού δεν μπορεί ούτε να αποτύχει, ούτε και να γίνει ποτέ φθαρτό** ώστε να ξεπέσει!
- 10. Μειώνει το ύψος της αξίας του αιώνιου και σωτήριου σφραγίσματος του Αγίου Πνεύματος, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΤΟΥΣ ΣΦΡΑΓΙΣΕ ΓΙΑ ΣΩΤΗΡΙΑ!**
- 11. Αγνοεί το γεγονός ότι ο Θεός Ιησούς έχει αγοράσει το κάθε ένα μέλος της Εκκλησίας Του, με το δικό Του αίμα, και ότι ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΝ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΤΟΥ ΑΝΗΚΕΙ!**

Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, για τη διδασκαλία της αντιλογίας να είναι αληθινή και βιβλική, αφού αντιλογεί και αντιστέκεται σε τόσο πολλές Γραφικές αλήθειες, σαν αυτές που παρουσίασα στο παρόν βιβλίο!

Η διδασκαλία που αντιλογεί σε τόσο πολλές Γραφικές αλήθειες, και που υψώνεται σαν ένα οχύρωμα ενάντια στη γνώση των υποσχέσεων του Θεού και του Χριστού, προσπαθεί να μειώσει την παντοδυναμία Τους! Στα εδάφια Β΄ Κορινθίους 10[ι´]:3-5, ο απόστολος Παύλος έγραψε:

«επειδή, αν και περπατάμε με σάρκα, όμως δεν πολεμάμε κατά σάρκα· επειδή, τα όπλα τού πολέμου μας δεν

[είναι] σαρκικά, αλλά δυνατά με τον Θεό ΓΙΑ ΚΑΘΑΙΡΕΣΗ ΟΧΥΡΩΜΑΤΩΝ· δεδομένου ότι, ΚΑΘΑΙΡΟΥΜΕ ΛΟΓΙΣΜΟΥΣ, και κάθε ύψωμα, που ΑΛΑΖΟΝΙΚΑ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, και αιχμαλωτίζουμε κάθε νόημα στην υπακοή τού Χριστού.»

ΑΚΟΜΑ ΔΥΟ ΕΔΑΦΙΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΟΙ ΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΕΣ, ΠΡΟΣΠΑΘΩΝΤΑΣ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥΣ ΩΣ ΒΙΒΛΙΚΗ

Υπάρχουν δύο μέρη στην προς Εβραίους επιστολή, τα οποία οι αντιλέγοντες τα χρησιμοποιούν σαν το θεμέλιο και το οχύρωμα στην προσπάθειά τους να παρουσιάσουν την διδασκαλία τους σαν βιβλική. Πιστεύω ότι θα είναι ωφέλιμο να τα μελετήσουμε. Τα εδάφια αυτά είναι το **Εβραίους 6 [στ´]:4-6** και το **Εβραίους 10[ι´]:26-29**.

Αυτά τα εδάφια περιέχουν δυνατές προειδοποιήσεις, και μας πληροφορούν ότι κάποιοι θα χάσουν την ευκαιρία να κληρονομήσουν την αιώνια ζωή. Οι αντιλέγοντες επιμένουν ότι αυτές οι προειδοποιήσεις απευθύνονται προς πραγματικά αναγεννημένους πιστούς. Αλλά, μια προσεκτική μελέτη επάνω στην προς Εβραίους επιστολή, θα μας βοηθήσει να εξακριβώσουμε εάν οι προειδοποιήσεις απευθύνονται προς εκείνους, ή εάν απευθύνονται σε άτομα που έχουν γνωρίσει καλά το ευαγγέλιο της σωτηρίας, αλλά που **αρνούνται** να εισέλθουν σ' αυτή. Ας αρχίσουμε με το να διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Εβραίους 6[στ´]:4-6

«Επειδή, είναι αδύνατον αυτοί που μια φορά φωτίστηκαν, και γεύτηκαν την επουράνια δωρεά, που έγιναν μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος, και γεύτηκαν τον καλό λόγο τού Θεού, και τις δυνάμεις τού μέλλοντα αιώνα, και έπειτα, αφού παρέπεσαν, είναι αδύνατον να τους ανακαι-

νίζει κανείς ξανά σε μετάνοια, ανασταυρώνοντας στον εαυτό τους τον Υιό του Θεού, και καταντροπιάζοντας.»

Εβραίους 10[1']:26-29

«Επειδή, αν εμείς αμαρτάνουμε εθελούσια, αφού λάβαμε τη γνώση τής αλήθειας, δεν απολείπεται πλέον θυσία για τις αμαρτίες· αλλά κάποια φοβερή αναμονή κρίσης και έξαψη φωτιάς, η οποία πρόκειται να κατατρώει τούς ενάντιους. Αν κάποιος αθετήσει τον νόμο του Μωυσή, με βάση τη μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων, πεθαίνει χωρίς έλεος· στοχάζεστε πόσο χειρότερης τιμωρίας θα κριθεί άξιος αυτός που καταπάτησε τον Υιό του Θεού, και νόμισε κοινό το αίμα τής διαθήκης με το οποίο αγίαστηκε, και έβρισε το πνεύμα τής χάριτος;»

Για να μπορέσουμε να εννοήσουμε αυτά τα εδάφια στο πλήρες, θα πρέπει να διακρίνουμε, από την ίδια την προς Εβραίους επιστολή, εάν γράφτηκε για μια Εβραϊκή Χριστιανική εκκλησία η οποία αποτελείτο **αποκλειστικά από πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς, ή εάν περιλάμβανε και Εβραίους 'πιστούς' οι οποίοι δεν είχαν αναγεννηθεί ακόμη.** Ας εξετάσουμε αυτή την επιστολή κάπως πιο προσεκτικά.

Για ποιους γράφτηκε η προς Εβραίους επιστολή;

Η προς Εβραίους επιστολή γράφτηκε για μια Χριστιανική εκκλησία, η οποία αποτελείτο μόνο από Εβραίους. Αυτό φαίνεται καθαρά από το γεγονός ότι όταν μελετούμε την επιστολή, παρατηρούμε ότι **πουθενά δεν αναφέρεται σε Εθνικούς!** Η επιστολή γράφτηκε για να τους παρουσιάσει το Ποιος είναι ο Ιησούς, και για να συγκρίνει την Παλαιά Διαθήκη με την Καινή. Λέγοντας όμως αυτό, δεν σημαίνει ότι η επιστολή δεν είναι χρήσιμη και ωφέλιμη για όλους

τους Χριστιανούς, είτε εκείνοι είναι Εβραίοι, είτε είναι Εθνικοί. Από τα γραφόμενα του Συγγραφέα της προς Εβραίους επιστολής, διακρίνουμε ότι εκείνη η Χριστιανική εκκλησία αποτελείτο από **τρεις** διαφορετικές ομάδες Εβραίων ‘Χριστιανών’:

Η πρώτη ομάδα, αποτελείτο από **αναγεννημένους Χριστιανούς**. Αυτή η ομάδα, είχε γευθεί **διωγμό** για την πίστη τους στον Χριστό, αλλά, **δεν είχε ωριμάσει ακόμα σε γνώση**. Αυτή η δήλωση υποστηρίζεται από τα δύο εδάφια που ακολουθούν:

Εβραίους 5[ε’]:12

«Επειδή, ενώ ως προς τον καιρό έπρεπε να είστε δάσκαλοι, έχετε πάλι ανάγκη στο να σας διδάσκει [κάποιος] τα αρχικά στοιχεία των λόγων τού Θεού· και καταντήσατε να έχετε ανάγκη από γάλα, και όχι από στερεή τροφή.»

Εβραίους 10[ι’]:34

«Επειδή, δείξατε συμπάθεια στα δεσμά μου, και δεχθήκατε με χαρά την αρπαγή των υπαρχόντων σας, ξέροντας ότι έχετε για τον εαυτό σας περιουσία στους ουρανούς καλύτερη και η οποία μένει.»

Η επιστολή γράφτηκε για να δυναμώσει την πίστη τους στην **καινούργια διαθήκη**. Τους έφερε στην προσοχή ότι:

1. Δεν χρειαζόντουσαν πλέον τον Ναό. Τώρα είχαν **την αληθινή σκηνή, τον αληθινό ναό** (Εβραίους 8[η’]:2,7).
2. Δεν χρειαζόντουσαν την παλαιά Λευιτική ιεροσύνη. Τώρα είχαν μια **καινούργια και καλύτερη ιε-**

ροσύνη, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ (Εβραίους 7[ζ']:11).

3. Δεν χρειαζόντουσαν πλέον τις θυσίες των ζώων. Τώρα είχαν **την μοναδική και αιώνια θυσία του Ιησού** (Εβραίους 10[ι']:11,12).
4. Τώρα είχαν **μια καλύτερη διαθήκη** (Εβραίους 7 [ζ']:22), με **καλύτερες υποσχέσεις** (Εβραίους 8 [η']:6).

Η δεύτερη ομάδα, αποτελείτο από Εβραίους 'Χριστιανούς' οι οποίοι, ήταν νέοι μέσα στην εκκλησία, και οι οποίοι **δεν γνώριζαν ή δεν είχαν πιστέψει ακόμη στο γεγονός ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν Θεός**. Αυτή η ομάδα χρειαζόταν να λάβει διδαχή πάνω σ' αυτό το θέμα, και ο Συγγραφέας το παρουσίασε (στα πρώτα δύο κεφάλαια της επιστολής), με έναν δυναμικό τρόπο.

Η τρίτη ομάδα, αποτελείτο από Εβραίους 'Χριστιανούς' οι οποίοι **είχαν ακούσει το ευαγγέλιο, γνώριζαν καλά το Ποιος ήταν ο Ιησούς Χριστός, αλλά, οι οποίοι ΑΜΕΛΟΥΣΑΝ να εισέλθουν μέσα στην τόσο μεγάλη σωτηρία που είχε προμηθεύσει ο Θεός**. Ας διαβάσουμε **την προειδοποίηση** του Συγγραφέα **προς αυτούς**, από τα εδάφια Εβραίους 2[β']:1-4:

«¹Γι' αυτό, εμείς πρέπει να προσέχουμε περισσότερο σε όσα ακούσαμε, για να μη ξεπέσουμε ποτέ. ²Επειδή, αν ο λόγος που μιλήθηκε διαμέσου αγγέλων έγινε βέβαιος, και κάθε παράβαση και παρακοή έλαβε δίκαιη ανταπόδοση, ³πώς εμείς θα ξεφύγουμε, ΑΝ ΑΜΕΛΗΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΗ ΣΩΤΗΡΙΑ; Η οποία, αφού άρχισε να διακη-

ρύσσεται διαμέσου τού Κυρίου, βεβαιώθηκε σε μας από εκείνους που άκουσαν· ⁴και ο Θεός έδινε επιπρόσθετη μαρτυρία με σημεία και τέρατα, και με διάφορα θαύματα, και με διανομές τού Αγίου Πνεύματος, σύμφωνα με τη θέλησή του.»

Οι αντιλέγοντες, δεν δίνουν καμία προσοχή στην παραπάνω λέξη «**ΑΜΕΛΗΣΟΥΜΕ**», η οποία είναι το κλειδί της κατανόησής μας, για το αν αυτή η ομάδα είχε λάβει τη σωτηρία ή όχι! Τα λόγια, «**αν αμελήσουμε μια τόσο μεγάλη σωτηρία**», ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΤΟΥΝ ΣΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ, ΕΠΕΙΔΗ, ΕΚΕΙΝΟΙ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΑΜΕΛΗΣΕΙ ΝΑ ΕΙΣΕΛΘΟΥΝ Σ' ΑΥΤΗΝ!

Εκείνοι, λοιπόν, που αμελούσαν να εισέλθουν στην τόσο μεγάλη σωτηρία που είχε προμηθεύσει ο Θεός, δεν είχαν λάβει ακόμα τη σωτηρία! Γι' αυτό, ο Συγγραφέας τους προειδοποίησε με αυστηρούς λόγους! Με άλλα λόγια, τους είπε,

«Ακούσατε το ευαγγέλιο από εκείνους που το άκουσαν από την αρχή από τον Κύριο. Το ευαγγέλιο αυτό βεβαιώθηκε σ' εμάς από εκείνους. Είδατε ότι ο Θεός έδινε επιπρόσθετη μαρτυρία διαμέσου εκείνων με σημεία, και με θαύματα, και με διάφορα έργα δυνάμεως. ΕΑΝ ΑΜΕΛΗΣΕΤΕ ΜΙΑ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΗ ΣΩΤΗΡΙΑ, πως θα μπορέσετε να αποφύγετε τη δίκαιη ανταπόδοση για τη ανυπακοή σας; Θα θέλατε να ομοιάσετε με τους προγόνους μας οι οποίοι έλαβαν μια τέτοια τιμωρία στην έρημο λόγω παρακοής;»

Έτσι λοιπόν, αντιλαμβανόμαστε ότι αυτή η ομάδα των Εβραίων 'Χριστιανών', γνώριζε την αλήθεια για τον Χρι-

στό, αλλά ποτέ δεν είχε υποταχθεί σ' Αυτόν. Ενώ, διανοητικά, είχαν βεβαιωθεί ότι ο Χριστός ήταν πραγματικά Θεός, αμελούσαν ή αρνιόντουσαν να κάνουν την ομολογία που σώζει (Ρωμαίους 10[ι']:9,10). Κάτι τέτοιο είχαν κάνει και άλλοι συμπατριώτες τους στο παρελθόν. Ας διαβάσουμε τα εδάφια Ιωάννης 12[ιβ']:42,43. Εκεί λέει,

«⁴² *Αλλ' όμως, και από τους άρχοντες πολλοί πίστεψαν σ' αυτόν (στον Ιησού)· εντούτοις, εξαιτίας των Φαρισαίων ΔΕΝ ΟΜΟΛΟΓΟΥΣΑΝ, για να μη γίνουν αποσυνάγωγοι.*
⁴³ *Επειδή, αγάπησαν τη δόξα των ανθρώπων περισσότερο, παρά τη δόξα του Θεού.»*

Όταν παρουσιάζω στους αντιλέγοντες το εδάφιο Εβραίους 2[β']:1-4, για να τους αποδείξω ότι οι προειδοποιήσεις που δίνει ο Συγγραφέας μέσω της επιστολής **απευθύνονται προς αυτή την ομάδα 'πιστών'**, εκείνοι, αντί να κάνουν σκέψεις επάνω στη σημασία της λέξης **«αμελήσουμε»**, τραβούν την προσοχή μου στις λέξεις **«εμείς»** και **«σε μας»**, οι οποίες περιλαμβάνουν και τον Συγγραφέα.

«Είδες;» μου λένε, «Η προειδοποίηση είναι και γι' αυτόν που ήταν σωσμένος. Άρα, εκείνοι που είναι σωσμένοι, μπορούν να παρακούσουν και να τιμωρηθούν με το να χάσουν τη σωτηρία τους, σαν εκείνους που τιμωρήθηκαν στην έρημο, και έχασαν την ζωή τους λόγω παρακοής!»

Ο συλλογισμός τους δεν υποστηρίζεται από τις Γραφές! Εφόσον ο Συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής ήταν αναγεννημένος και φυσικά σωσμένος, δεν είναι δυνατόν να πούμε ότι **εκείνος είχε αμελήσει** να εισέλθει στην τόσο μεγάλη σωτηρία που προσφέρει ο Θεός! Αυτός ο συλλογισμός είναι πραγματικά ένα μεγάλο οξύμωρο! Εκείνοι που έχουν λάβει την σωτήρια χάρη του Θεού, είναι εκείνοι που

δεν αμέλησαν να ομολογήσουν με το στόμα τους, και με πίστη στην καρδιά τους, ότι ο Ιησούς είναι ο ΚΥΡΙΟΣ, δηλαδή, ο Γιαχβέ των εδαφίων Ρωμαίους 10[ι´]:9,10,13, στον οποίον κάποιος πρέπει να προσευχηθεί προκειμένου να σωθεί!

ΤΟΤΕ, ΓΙΑΤΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ;

Το γεγονός ότι ο συγγραφέας περιλαμβάνει και τον εαυτό του όταν χρησιμοποιεί λέξεις όπως «*εμείς*», «*εμάς*», και «*αδελφοί*», δεν αποδεικνύει ότι απευθυνόταν μόνο σε αναγεννημένους Χριστιανούς, όπως ισχυρίζονται οι αντιλέγοντες. **Ας μη ξεχνάμε ότι μιλούσε σε συμπατριώτες του, είτε ήταν σωσμένοι, είτε άσωστοι!** Όταν μίλας σε συμπατριώτες σου, βάζεις και τον εαυτόν σου μέσα, και θα χρησιμοποιήσεις λέξεις σαν αυτές που συναντήσαμε προηγουμένως, όπως «*εμείς*», «*εμάς*», και «*αδελφοί*». Παραδείγματος χάριν, στα εδάφια Πράξεις 22 [κβ´]:1 και 23[κγ´]:1, ο Παύλος κήρυξε σε συμπατριώτες του που δεν ήταν Χριστιανοί, και τους αποκάλεσε «*αδελφούς*»! Ας ρίξουμε μια ματιά σ' αυτά τα εδάφια:

Πράξεις 22[κβ´]:1

«Άνδρες ΑΔΕΛΦΟΙ και πατέρες, ακούστε την απολογία μου, που αυτή τη στιγμή κάνω προς εσάς.»

Πράξεις 23[κγ´]:1

«Και ο Παύλος, ατενίζοντας στο συνέδριο, είπε: Άνδρες ΑΔΕΛΦΟΙ, εγώ έζησα μπροστά στον Θεό με κάθε καλή συνείδηση μέχρι τούτη την ημέρα.»

Όταν όμως ο Παύλος κήρυξε στους Αθηναίους, **οι οποίοι δεν ήταν συμπατριώτες του**, δεν τους αποκάλεσε ‘άνδρες αδελφούς’, αλλά, **«Άνδρες Αθηναίοι»**. Ας διαβάσουμε το εδάφιο Πράξεις 17[ιζ’]:22:

«Και ο Παύλος, αφού στάθηκε όρθιος, στο μέσον του Αρείου Πάγου, είπε: ΑΝΔΡΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ, σας βλέπω, από κάθε πλευρά, στο έπακρον θεολάτρεις.»

Επομένως, όταν, στα εδάφια Εβραίου 2[β’]:1-4, ο Συγγραφέας έγραψε τα λόγια, «... **εμείς πρέπει να προσέχουμε περισσότερο σε όσα ακούσαμε, για να μη ξεπέσουμε ποτέ.** ²**Επειδή, αν ο λόγος που μιλήθηκε διαμέσου αγγέλων έγινε βέβαιος, και κάθε παράβαση και παρακοή έλαβε δίκαιη ανταπόδοση,** ³**πώς εμείς θα ξεφύγουμε, ΑΝ ΑΜΕΛΗΣΟΥΜΕ ...»**, δεν εννοούσε, «εμείς οι αναγεννημένοι και σωσμένοι Χριστιανοί», αλλά, **«εμείς οι Εβραίοι!»**

Για να καταλάβουμε καλύτερα αυτό το σημείο, ας δώσουμε προσοχή στο εδάφιο Εβραίου 13[ιγ’]:10. Εκεί ο Συγγραφέας τους είπε,

«ΕΧΟΥΜΕ θυσιαστήριο, από το οποίο δεν έχουν εξουσία να φάνε αυτοί που λατρεύουν στη σκηνή.»

Εδώ, ακούμε τον Συγγραφέα να τους λέει, **«ΕΧΟΥΜΕ θυσιαστήριο»**. Στα σίγουρα, η λέξη **«έχουμε»**, περιλαμβάνει και τον εαυτόν του! Τώρα, τι θα πούμε; Ξέρουμε ότι ο Συγγραφέας ήταν αναγεννημένος Χριστιανός, και ότι στα εδάφια Εβραίου 10[ι’]:10-12, τους είχε πει ότι **η θυσία του Ιησού είναι αιώνια και ότι αντικατέστησε τις θυσίες των ζώων**, που στην πραγματικότητα, δεν μπορούσαν να συγχωρήσουν τις αμαρτίες του λαού! Είχαν οι Χριστιανοί ανάγκη θυσιαστηρίου; Ασφαλώς, όχι! Καταλαβαίνου-

με λοιπόν, ότι με την έκφραση «*έχουμε θυσιαστήριο*», εννοούσε, «*εμείς οι Εβραίοι έχουμε θυσιαστήριο*» --- όχι εμείς οι αναγεννημένοι και σωσμένοι Χριστιανοί!

Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν, ότι ο Συγγραφέας της επιστολής, παρότρυνε αυτή την ομάδα να φτάσουν στην πίστη που σώζει (εκείνη την πίστη που απαιτεί να κάνουν, με το δικό τους στόμα, με την δική τους ελεύθερη θέληση, με κατανόηση για το Ποιος είναι ο Ιησούς, και με πίστη στην καρδιά τους, την απαιτούμενη ομολογία που σώζει [Ρωμαίους 10[ι']:9,10]). Καθώς διαβάσαμε προηγουμένως, από τα εδάφια Εβραίους 2[β']:1-4, θα έπρεπε να γνωρίζουν τα πράγματα της Χριστιανικής πίστης με ένα καλύτερο τρόπο, επειδή η αλήθεια είχε βεβαιωθεί σ' αυτούς από τους αποστόλους με θαύματα και με δώρα του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό και τους είπε να **ΜΗΝ ΑΜΕΛΗΣΟΥΝ** μια τόσο μεγάλη σωτηρία. Και αυτός είναι ο λόγος που, στα εδάφια Εβραίους 6[στ']:4-6, τους έδωσε αυτή την τόσο δυνατή προειδοποίηση:

«⁴Επειδή, είναι αδύνατον αυτοί που μια φορά ΦΩΤΙΣΤΗΚΑΝ, και γεύτηκαν την επουράνια δωρεά, που έγιναν μετοχοί του Αγίου Πνεύματος, ⁵και γεύτηκαν τον καλό λόγο του Θεού, και τις δυνάμεις του μέλλοντα αιώνα, ⁶και έπειτα, αφού παρέπεσαν, είναι αδύνατον να τους ανακαινίζει κανείς ξανά σε μετάνοια, ανασταυρώνοντας στον εαυτό τους τον Υιό του Θεού, και καταντροπιάζοντας.»

Εδώ, είναι αναγκαίο να δώσουμε προσοχή στο γεγονός ότι μιλάει για εκείνους «*που μια φορά ΦΩΤΙΣΤΗΚΑΝ*». Δεν μιλάει για εκείνους που «*μια φορά ΣΩΘΗΚΑΝ*». Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ του «*ΦΩΤΙΣΘΗΚΑΝ*» και του «*ΣΩΘΗΚΑΝ*».

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΦΩΤΙΣΤΗΚΑΝ;

Σημαίνει ότι 'είδαν' (Ιωάννης 6[στ']:40) το γεγονός ότι ο **Ιησούς είναι ο ΚΥΡΙΟΣ**, ο Γιαχβέ του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι']:13! Σημαίνει ότι «**έλαμψε επάνω τους ο φωτισμός του ευαγγελίου ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ που είναι εικόνα του Θεού**» (Β' Κορινθίους 4[δ']:4).

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΙΣΜΕΝΟΣ ΑΛΛΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΜΕΝΟΣ;

Βεβαίως! Στα εδάφια Ματθαίος 7[ζ']:22,23, ο Ιησούς είπε ότι, «**Πολλοί θα μου πουν κατά την ημέρα εκείνη: Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου, και στο ονομά σου εκβάλαμε δαιμόνια, και στο όνομά σου κάναμε πολλά θαύματα; Και, τότε, θα ομολογήσω σ' αυτούς, ότι: ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΣΑΣ ΓΝΩΡΙΣΑ· φεύγετε από μένα εσείς που εργάζεστε την ανομία.**»

Από τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού, βλέπουμε ότι υπάρχουν άτομα που **ΦΩΤΙΣΤΗΚΑΝ** επειδή **γνώρισαν το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ο ΚΥΡΙΟΣ** (Γιαχβέ)! Άλλωστε, γι' αυτό και στα παραπάνω εδάφια Τον αποκάλεσαν «**Κύριο**»! Επιπλέον, προφήτευσαν, και χρησιμοποίησαν το Παντοδύναμο Όνομα του Ιησού, για να κάνουν θαύματα, και για να βγάλουν δαιμόνια (επίσης δεξ Μάρκος 9[θ']:38-40)! Εν τούτοις, εκείνη την ημέρα, ο Ιησούς θα τους πει, «**ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΣΑΣ ΓΝΩΡΙΣΑ**»! Δηλαδή, παρόλο που είχαν **φωτισθεί**, είχαν **γευθεί την επουράνια δωρεά**, είχαν γίνει **μέτοχοι των έργων του Αγίου Πνεύματος**, είχαν **γευθεί τον καλό λόγο του Θεού**, και τις **δυνάμεις του μέλλοντα αιώνα, δεν ήταν σωσμένοι!**

ΤΙ ΕΛΕΙΠΕ;

Έλειπε η συγγένεια! Το ρήμα 'γινώσκω' (γνωρίζω), σημαίνει ότι **υπάρχει μια προσωπική σχέση** μεταξύ δύο α-

τόμων. Αυτό μπορούμε να το επιβεβαιώσουμε και από το εδάφιο Ματθαίος 1[α΄]:25. Εκεί, μιλάει για τον Ιωσήφ και για την Μαρία, την μητέρα του ανθρώπου Ιησού, και λέει,

«και ΔΕΝ ΕΓΝΩΡΙΖΕΝ ΑΥΤΗΝ, εωσού εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιησούν.»

Οι λέξεις, *«δεν εγνώριζεν αυτήν»*, δεν εννοούν ότι ο Ιωσήφ δεν ήξερε την Μαρία ωσότου εκείνη γέννησε τον πρωτότοκο γιο της. Εννοούν ότι δεν την είχε ‘γνωρίσει’ όπως ένας σύζυγος γνωρίζει τη σύζυγό του, ωσότου γέννησε τον Ιησού!

Οι άνθρωποι για τους οποίους μίλησε ο Ιησούς στα εδάφια Ματθαίος 7[ζ΄]:22,23, έμοιαζαν με εκείνους τους ‘Χριστιανούς’ που ήταν μέρος της Χριστιανικής εκκλησίας των Λαοδικέων, **οι οποίοι δεν είχαν ανοίξει την πόρτα της καρδιά τους για να εισέλθει μέσα τους ο Ιησούς.** Γι’ αυτό ο Ιησούς τους είπε,

«Πρόσεξε, στέκομαι στη θύρα και κρούω· αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, και ανοίξει τη θύρα, θα μπω μέσα σ’ αυτόν, και θα δειπνήσω μαζί του κι αυτός μαζί μου.»
(Αποκάλυψις 3[γ΄]:20)!

Όταν ο Ιησούς εισέλθει για να κατοικήσει μέσα στον πιστό, την ίδια στιγμή εισέρχονται και ο Πατέρας (Ιωάννης 14 [ιδ΄]:23), και το Άγιο Πνεύμα (Ρωμαίους 8[η΄]:11)! Τότε, το Πνεύμα του Θεού συμμαρτυρεί με το πνεύμα μας ότι είμαστε τέκνα Θεού (Ρωμαίους 8[η΄]:16). **Τότε υπάρχει μια προσωπική συγγένεια μεταξύ Θεού και πιστού!** Αλλιώς, μπορεί οι άνθρωποι να φωνάζουν όσο δυνατά θέλουν ότι είναι Χριστιανοί, αλλά, **δεν είναι σωσμένοι!** Εάν

ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα δεν κατοικούν μέσα τους, δεν είναι ούτε αναγεννημένοι, ούτε και μέρος της καινούργιας κτίσης που ο Θεός έφερε σε ύπαρξη με το να κατοικήσει μέσα τους!

Επομένως, μπορεί να **γεύθησαν** την ουράνια δωρεά, μπορεί να **γεύτηκαν** τον καλό λόγο του Θεού, μπορεί να **γεύθησαν** τις δυνάμεις του μέλλοντα αιώνα, μπορεί να έγιναν **μέτοχοι των έργων του Αγίου Πνεύματος**, επειδή φωτίστηκαν απ' Αυτόν για να **'δουν'** τον Θεό Ιησού, και τους βοήθησε να γευθούν τα έργα Του εις το Όνομα του Παντοδύναμου Ιησού, αλλά, **δεν είχαν γίνει μέτοχοι του Προσώπου του Αγίου Πνεύματος!** Εκείνοι είχαν γίνει μέτοχοι μόνο **των έργων** του Αγίου Πνεύματος! Ένας γίνεται μέτοχος του **Προσώπου** του Αγίου Πνεύματος, μόνο όταν Εκείνος κατοικήσει μέσα του! Όταν η Θεότητα κατοικήσει μέσα στον πιστό, **εκείνος ΠΟΤΕ δεν θα χάσει τη σωτηρία του!**

Όταν αντιλαμβανόμαστε τα παραπάνω σημεία, βλέπουμε ότι η διδασκαλία της αντιλογίας μας παρουσιάζει μια πολύ αδύναμη Θεότητα! Μια Θεότητα που μετά, αφού σώσει τον πιστό, παρόλο που ο Ιησούς και ο Πατέρας κρατάνε το πρόβατό Τους στο χέρι Τους (Ιωάννης 10[ι']:28-30), δεν θα μπορέσουν να το σώσουν όταν εκείνο **παραπέσει**, όπως λένε, ή εάν πηδήσει έξω από το χέρι Τους!

Και τι θα πούμε για το Άγιο Πνεύμα που είναι **το άφθαρτο Σπέρμα του Θεού** που κατοικεί μέσα στον αναγεννημένο πιστό (Α' Πέτρου 1[α']:23); Μήπως υπάρχει περίπτωση να γίνει φθαρτό και να ξεπέσει; Πως είναι δυνατόν, λοιπόν, μια τέτοια διδασκαλία να είναι βιβλική και αληθινή; Καλώ όλους εκείνους που πιστεύουν σ' αυτή τη διδασκαλία, να έλθουν σε μετάνοια! Κάντε το τώρα!

Εκείνοι που έχουν φωτιστεί και εννοούν στο πλήρες ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο **ΚΥΡΙΟΣ**, δηλαδή ο **Γιαχβέ** των εδαφίων Ρωμαίους 10[ι']:9,13, το Όνομα του Οποίου πρέπει να επικαλεστούν για να σωθούν, και ακόμα αρνούνται να Τον ομολογήσουν με το στόμα τους (Ιωάννης 12[ιβ']:42,43), και δεν ανοίγουν την πόρτα της καρδιάς τους ώστε να Τον προσκαλέσουν να εισέλθει, **δεν έχουν καμία δικαιολογία**. Σ' αυτή τη περίπτωση, ο Θεός δεν μπορεί να κάνει τίποτα άλλο **από το να τους προειδοποιήσει**. Όταν ένα άτομο **γνωρίζει την αλήθεια και την αρνείται**, όπως έκαναν και άλλοι Εβραίοι στην εποχή που ο Κύριος Ιησούς ήταν στην γη (Ιωάννης 12[ιβ']:42,43· 3[γ']:18), θα λάβει τη χειρότερη από τις τιμωρίες.

Βλέπουμε λοιπόν, ότι οι προειδοποιήσεις δεν απευθύνονται προς τους πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς, αλλά, προς εκείνους που γνώρισαν τα πράγματα της μεγάλης σωτηρίας που προσφέρει ο Θεός, έφτασαν πολύ κοντά στη σωτηρία, αλλά, που **ΑΜΕΛΗΣΑΝ** (ή αρνήθηκαν) να εισέλθουν σ' αυτήν!

Η αποδοχή μας ότι η επιστολή προς τους Εβραίους απευθύνεται σε περισσότερες από μία ομάδες Εβραίων 'Χριστιανών', είναι αναγκαία για την κατανόησή της. Παραδείγματος χάριν, εάν είχε γραφεί μόνο για πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς, και εάν οι προειδοποιήσεις ήταν γι' αυτούς (όπως λένε οι αντιλέγοντες), τότε, θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε σοβαρά προβλήματα όταν εξηγούμε εδάφια που είναι **ΑΔΥΝΑΤΟΝ** να εφαρμόζονται σ' αυτούς, όπως είναι τα εδάφια Εβραίους 10[ι']:26-29. Εκεί λέει,

«²⁶Επειδή, αν εμείς αμαρτάνουμε εθελούσια, ΑΦΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΤΗ ΓΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, δεν απολείπεται πλέον

θυσία για τις αμαρτίες· ²⁷αλλά κάποια φοβερή αναμονή κρίσης και έξαψη φωτιάς, η οποία πρόκειται να κατάτρώει τούς ενάντιους. ²⁸Αν κάποιος αθετήσει τον νόμο του Μωυσή, με βάση τη μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων, πεθαίνει χωρίς έλεος· ²⁹στοχάζεστε πόσο χειρότερης τιμωρίας θα κριθεί άξιος αυτός που καταπάτησε τον Υιό του Θεού, και νόμισε κοινό το αίμα της διαθήκης με το οποίο αγιαστήκαμε, και έβρισε το πνεύμα της χάρις;»

«Είδες;» λένε οι αντιλέγοντες, «Αυτή είναι μια από τις πιο δυνατές προειδοποιήσεις που δίνει η Γραφή για τους αναγεννημένους Χριστιανούς! Λέει ότι εάν **ΕΜΕΙΣ** αμαρτάνουμε εθελούσια, ΔΕΝ ΑΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΜΑΣ! Θα λάβουμε την χειρότερη από τις τιμωρίες, γιατί αν αμαρτάνουμε εθελούσια, καταπατούμε τον Υιό του Θεού, θεωρούμε κοινό το αίμα της διαθήκης με το οποίο αγιαστήκαμε, και βρίζουμε το πνεύμα της χάρις!»

Είναι εντελώς αδύνατον για το Πνεύμα το Άγιο, που είναι ο Πραγματικός Εμπνευστής της Βίβλου, να πάει ενάντια στις δικές Του διδασκαλίες (που έχουμε εξετάσει μέχρι τώρα), όπως είναι **οι υποσχέσεις** του ευαγγελίου για αιώνια σωτηρία, η θέση του Ιησού ως **Αρχιερέας**, η θέση του Ιησού ως **Μεσίτης**, η **αιώνια θυσία Του** για τις αμαρτίες εκείνων που πιστεύουν σ' Αυτόν, η **πρόγνωσή Του**, και τόσες άλλες! Γι' αυτό, προτείνω να ξεχωρίσουμε τα παραπάνω τέσσερα εδάφια, και να τα εξετάσουμε με προσοχή, ένα-ένα τη φορά:

Εδάφιο 26:

«^αΕπειδή, αν εμείς αμαρτάνουμε εθελούσια, αφού λάβαμε τη γνώση της αλήθειας, ^βδεν απολείπεται πλέον θυσία για τις αμαρτίες.»

Εδάφιο 27:

«αλλά κάποια φοβερή αναμονή κρίσης και έξαψη φωτιάς, η οποία πρόκειται να κατατρώει τούς ενάντιους.»

Εδάφιο 28:

«Αν κάποιος αθετήσει τον νόμο του Μωυσή, με βάση τη μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων, πεθαίνει χωρίς έλεος.»

Εδάφιο 29:

«στοχάζεστε πόσο χειρότερης τιμωρίας θα κριθεί άξιος αυτός που καταπάτησε τον Υιό του Θεού, και νόμισε κοινό το αίμα της διαθήκης με το οποίο αγιάστηκε, και έβρισε το πνεύμα της χάριτος;»

Εξέταση του εδαφίου 26^α

«^{26α} Επειδή, αν εμείς αμαρτάνουμε εθελούσια, αφού λάβαμε τη γνώση της αλήθειας,»

Προηγουμένως είδαμε, ότι όταν ο Συγγραφέας χρησιμοποίησε τη λέξη «*εμείς*», δεν εννοούσε «εμείς οι αναγεννημένοι Χριστιανοί», αλλά, «εμείς οι Εβραίοι». (Δες τα σχόλια κάτω από τον υπότιτλο, «**ΤΟΤΕ, ΓΙΑΤΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ;**» [Σελίδα 97]).

Τα παραπάνω λόγια του εδαφίου 26^α, είναι σχεδόν όμοια με τα λόγια των εδαφίων Εβραίους 6[στ']⁴:4-6 που εξετάσαμε προηγουμένως. Στο εδάφιο 4, διαβάσαμε:

«⁴Επειδή, είναι αδύνατον αυτοί που μια φορά φωτίστηκαν,»

Απ' αυτές τις δύο περιπτώσεις, βλέπουμε ότι ο Συγγραφέας μιλάει για εκείνους που «*φωτίστηκαν*», ή που «*λάβανε τη γνώση τής αλήθειας*» --- όχι για εκείνους που «*σώθησαν*»! Ας κρατήσουμε στο μυαλό μας, αυτή την αλήθεια! (Διάβασε τα σχόλια κάτω από τον υπότιτλο, «*ΜΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΙΣΜΕΝΟΣ, ΑΛΛΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΜΕΝΟΣ;*» [Σελίδα 100]).

Εξέταση του εδαφίου 26^β

«^{26β} *δεν απολείπεται πλέον θυσία για τις αμαρτίες*»

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΝ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΛΟΓΙΑ; ΔΗΛΑΔΗ, ΕΑΝ ΕΝΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΔΙΑΠΡΑΤΤΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΤ' ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ; ΔΕΝ ΑΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΚΑΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΟΥ;

Δυστυχώς, αυτό ισχυρίζονται οι αντιλέγοντες! Λες και θέλουν να μας πουν ότι επειδή πιστεύουν ότι οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί μπορούν να χάσουν τη σωτηρία τους, αυτή τους η πίστη (ή ο φόβος), τους έχει βοηθήσει να φτάσουν στο σημείο να μην αμαρτάνουν ποτέ πλέον στη ζωή τους, ότι έτσι, μ' αυτό τον τρόπο, ήδη φθάσανε στην τελειότητα! Αν έτσι είχαν τα πράγματα, αν δεν αμαρτάνουν πλέον, τότε, δεν έχουν ανάγκη της θυσίας του Χριστού! Ούτε έχουν πλέον ανάγκη της μεσιτείας Του, και της αιώνιας ιεροσύνης Του! Τι λέει όμως ο γραπτός λόγος του Θεού επάνω σ' αυτό το σημείο; Ας δούμε:

Εάν τα παραπάνω λόγια, «*δεν απολείπεται πλέον θυσία για τις αμαρτίες*», εφαρμόζονταν σε πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς, θα ερχόντουσαν σε απευθείας εναντίωση με άλλα εδάφια, όπως είναι το Α' Ιωάννου 1[α']: 7-10 και το Α' Ιωάννου 2[β']: 1,2. Ας τα διαβάσουμε:

Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:7-10

«⁷Αν, όμως, περπατάμε μέσα στο φως, όπως αυτός είναι μέσα στο φως, έχουμε κοινωνία ο ένας με τον άλλον, και το αίμα τού Ιησού Χριστού, του Υιού του, μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία. ⁸Αν πούμε ότι δεν έχουμε αμαρτία, εξαπατούμε τον εαυτό μας και η αλήθεια δεν υπάρχει μέσα μας. ⁹Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, ο Θεός είναι πιστός και δίκαιος ώστε να συγχωρήσει σε μας τις αμαρτίες, και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία. ¹⁰Αν πούμε ότι δεν αμαρτήσαμε, κάνουμε αυτόν ψεύτη και ο λόγος του δεν υπάρχει μέσα μας.»

Α΄ Ιωάννου 2[β΄]:1,2

«¹Παιδάκια μου, αυτά σας τα γράφω, για να μη αμαρτήσετε· αν, όμως, κάποιος αμαρτήσει, έχουμε παράκλητο προς τον Πατέρα, τον Ιησού Χριστό τον Δίκαιο. ²Κι αυτός είναι μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας· και όχι μονάχα για τις δικές μας, αλλά και για τις αμαρτίες όλου τού κόσμου.»

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΛΟΙΠΟΝ ΤΑ ΛΟΓΙΑ, «ΔΕΝ ΑΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ»;

Φαίνεται ότι η εκκλησία των Εβραίων, βρισκόταν μέσα στην πόλη της Ιερουσαλήμ, και όπως είδαμε προηγουμένως, είχαν γευθεί διωγμό (Εβραίους 10[ι΄]:32-34)!

Σύμφωνα με τα παραπάνω εδάφια, ο διωγμός φαίνεται να ερχόταν από τους συμπατριώτες τους, τους Ιουδαίους, οι οποίοι τους χλεύαζαν, και άρπαζαν τα υπάρχοντά τους. Αυτό το γεγονός, επιβεβαιώνεται επίσης από το εδάφιο Α΄ Θεσσαλονικείς 2[β΄]:14. Ίσως αυτός ο διωγμός να ήταν η αιτία που μερικοί απ' εκείνους που πήγαιναν σ' αυτή την εκκλησία, είχαν σταματήσει να συναθροίζονται (Εβραίους 10 [ι΄]:25). Ίσως αυτός ο διωγμός να έκανε μερικούς απ'

εκείνους να σκεφτούν να φύγουν από την Χριστιανική πίστη, και να ξαναγυρίσουν στον Ιουδαϊσμό, ώστε να τον αποφύγουν!

Εκείνοι που είχαν ζυγώσει τη Χριστιανική πίστη, είχαν κατανοήσει στο πλήρες ότι στα μάτια του Θεού, οι θυσίες των ζώων δεν είχαν καμιά αξία πλέον! Γνώριζαν ότι αν διέπρατταν κάποια αμαρτία εκουσίως, οι θυσίες των ζώων, δεν θα μπορούσαν να τους καθαρίσουν από τις αμαρτίες τους!

Επίσης, είχαν κατανοήσει στο πλήρες το Ποιος είναι ο Ιησούς, αλλά, είχαν ΑΜΕΛΗΣΕΙ να ομολογήσουν ότι **Αυτός είναι ο Θεός τους!** Είχαν ΑΜΕΛΗΣΕΙ να εισέλθουν μέσα στην τόσο μεγάλη σωτηρία από τις αμαρτίες τους που τους είχε προσφέρει ο Θεός! Έτσι, **εάν έφευγαν μακριά από τον Χριστό και από την αιώνια θυσία Του**, και ξαναγύριζαν στον Ιουδαϊσμό για να αποφύγουν τον διωγμό, **εάν διέπρατταν κάποια αμαρτία εκουσίως, ποια θυσία θα τους καθάριζε; Ούτε η θυσία του Χριστού, ούτε και οι θυσίες των ζώων!** Αυτός ήταν ο λόγος που ο Συγγραφέας τους είπε ότι εάν αμαρτήσουν εκουσίως, **«δεν απολείπεται πλέον θυσία για τις αμαρτίες»!**

Όπως είδαμε λοιπόν, η παραπάνω προειδοποίηση, δεν απευθύνεται προς πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς, επειδή ο Χριστός, **διαμέσου του δικού Του αίματος, έχει αποκτήσει γι' αυτούς «αιώνια λύτρωση».** Ας διαβάσουμε τα εδάφια Εβραίους 9[θ']:11-15:

«Και όταν ήρθε ο Χριστός, ο αρχιερέας των αγαθών που επρόκειτο να ακολουθήσουν, διαμέσου τής μεγαλύτερης και τελειότερης σκηνής, όχι χειροποίητης, δηλαδή, όχι αυτής τής κατασκευής, ούτε με αίμα τράγων και μοσχα-

ριών, αλλά διαμέσου τού δικού του αίματος, μια φορά για πάντα μπήκε μέσα στα άγια, αφού ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΑΙΩΝΙΑ ΛΥΤΡΩΣΗ. Επειδή, αν το αίμα των ταύρων και των τράγων και η στάχτη τής δάμαλης, που ραντίζει τούς μολυσμένους, αγιάζει προς την καθαρότητα της σάρκας, πόσο μάλλον το αίμα τού Χριστού, ο οποίος διαμέσου τού αιωνίου Πνεύματος πρόσφερε τον εαυτό του χωρίς ψεγάδι στον Θεό, θα καθαρίσει τη συνείδησή σας από νεκρά έργα, στο να λατρεύετε τον ζωντανό Θεό; Και γι' αυτό είναι μεσίτης καινούργιας διαθήκης, ώστε, διαμέσου τού θανάτου, που έγινε για απολύτρωση των παραβάσεων κατά την πρώτη διαθήκη, να πάρουν την υπόσχεση οι καλεσμένοι τής ΑΙΩΝΙΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ.»

Εξέταση του εδαφίου 27:

«²⁷ αλλά κάποια φοβερή αναμονή κρίσης και έξαψη φωτιάς, η οποία πρόκειται να κατατρώει τούς ενάντιους.»

Σύμφωνα με τις υποσχέσεις του ευαγγελίου, είναι ΑΔΥΝΑΤΟΝ να περιμένει τον πραγματικά αναγεννημένο Χριστιανό «*κάποια φοβερή αναμονή κρίσης και έξαψη φωτιάς*» επειδή διέπραξε ή διαπράττει κάποια αμαρτία εκουσίως! Ας θυμόμαστε το μεγάλο παράδειγμα που συναντήσαμε νωρίς στην μελέτη μας, όταν εξετάσαμε τα εδάφια Α΄ Κορινθίους 5[ε΄]:1-5. Εκεί είδαμε ότι μπορεί ο αναγεννημένος άνδρας που διέπραττε αμαρτία εκουσίως να παραδοθεί στον σατανά για να καταστραφεί η σάρκα του, αλλά, **το πνεύμα του θα σωθεί κατά την ημέρα του Κυρίου Ιησού! Και δεν υπάρχει προσωποληψία στον Θεό** (Πράξεις 10[ι΄]:34)!

Το εδάφιο 27, δείχνει καθαρά ότι μια τέτοια τιμωρία θα πέσει επάνω στους «*ενάντιους*»! Όταν οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί πέφτουν σε αμαρτία, **δεν είναι «ε-**

νάντιοι» του Θεού και του Χριστού. Πέφτουν σε αμαρτία από την αδυναμία της σάρκας τους, **και καθώς εκείνοι είναι δικό Του δημιούργημα** (Εφεσίους 2[β´]:10), **Εκείνος θα τους βοηθήσει να γίνουν αρκετά δυνατοί ώστε να σταματήσουν να αμαρτάνουν** (Φιλιππησίους 4[δ´]:13), **και να μετανοήσουν** (Πράξεις 5 [ε´]:31· 11[ια´]: 18· Ρωμαίους 2[β´]:4)!

ΣΕ ΠΟΙΟΥΣ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΩΣ «ENANTI-OYΣ»;

Όταν διαβάζουμε τα εδάφια Α΄ Θεσσαλονικείς 2[β´]:14-16, μαθαίνουμε ποιοι ήταν οι «ενάντιοι». Εκεί, λέει:

«Επειδή, εσείς, αδελφοί, γίνετε μιμητές των εκκλησιών του Θεού, που είναι στην Ιουδαία, εν Χριστώ Ιησού, δεδομένου ότι, κι εσείς πάθατε τα ίδια από τους δικούς σας ομοεθνείς, όπως κι αυτοί από τους ΙΟΥΔΑΙΟΥΣ· οι οποίοι και τον Κύριο Ιησού θανάτωσαν και τους δικούς τους προφήτες, κι εμάς έθεσαν υπό διωγμό, και στον Θεό δεν αρέσουν, και σε όλους τούς ανθρώπους είναι ENANTIOI· οι οποίοι μάς εμποδίζουν να μιλήσουμε προς τα έθνη για να σωθούν, για να αναπληρώσουν τις δικές τους αμαρτίες πάντοτε· ΕΦΤΑΣΕ, ΟΜΩΣ, ΕΠΑΝΩ ΤΟΥΣ Η ΟΡΓΗ ΣΕ ΤΕΛΕΙΟ ΒΑΘΜΟ.»

Άρα, τα λόγια του Συγγραφέα, «*αλλά κάποια φοβερή αναμονή κρίσης και έξαψη φωτιάς, η οποία πρόκειται να κατατρώει τούς ενάντιους*», φαίνεται ότι αναφέρονται στην προφητεία που είχε δώσει ο Ιησούς για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, η οποία έλαβε χώρα το έτος 70 μ.Χ. Ας διαβάσουμε τα λόγια του Κυρίου Ιησού από τα εδάφια Λουκάς 21[κα´]:20-22, και Ματθαίος 23[κγ´]:34-39:

Λουκάς 21[κα΄]:20-22

«Και όταν δείτε την Ιερουσαλήμ περικυκλωμένη από στρατόπεδα, τότε γνωρίστε ότι πλησίασε η ερήμωσή της. Τότε, αυτοί [που είναι] στην Ιουδαία, ας φεύγουν στα βουνά· και εκείνοι που είναι μέσα σ' αυτή, ας αναχωρούν έξω· και εκείνοι που είναι στα χωράφια, ας μη μπαίνουν μέσα σ' αυτή. Επειδή, ΑΥΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΗΜΕΡΕΣ ΕΚΔΙΚΗΣΗΣ, για να εκπληρωθούν όλα τα γραμμένα.»

Ματθαίος 23[κγ΄]:34-39

«Γι' αυτό, δέστε, εγώ στέλνω σε σας προφήτες και σοφούς και γραμματείς· και απ' αυτούς θα θανατώσετε και θα σταυρώσετε, και απ' αυτούς θα μαστιγώσετε στις συναγωγές σας, και θα καταδιώξετε από πόλη σε πόλη για νάρθει επάνω σας κάθε δίκαιο αίμα, που χύνεται επάνω στη γη, από το αίμα του δικαίου Άβελ, μέχρι το αίμα του Ζαχαρία, του γιου του Βαραχία, που τον φονεύσατε ανάμεσα στον ναό και στο θυσιαστήριο. Σας διαβεβαιώνω: ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΘΑΡΘΟΥΝ ΕΠΑΝΩ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΓΕΝΕΑ. Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, εσύ που φονεύεις τούς προφήτες, κι εσύ που λιθοβολείς τούς απεσταλμένους σε σένα, πόσες φορές θέλησα να συγκεντρώσω τα παιδιά σου, με τον ίδιο τρόπο που η κότα συγκεντρώνει τα μικρά της κάτω από τις φτερούγες της, αλλά δεν θελήσατε; Δέστε, Ο ΟΙΚΟΣ ΣΑΣ ΑΦΗΝΕΤΑΙ ΣΕ ΣΑΣ ΕΡΗΜΟΣ. Επειδή, σας λέω: Στο εξής, δεν θα με δείτε, μέχρις ότου πείτε: Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου.»

Επομένως, εάν εκείνοι που είχαν γνωρίσει στο πλήρες την πίστη στον Ιησού γυρνούσαν πίσω στον Ιουδαϊσμό, που ήταν **εναντίον** του Ιησού, θα γινόντουσαν και εκείνοι, αναγκαστικά, **ενάντιοι**, και θα γευόντουσαν και εκείνοι την

φοβερή κρίση και την έξαψη της φωτιάς που θα κατάκαιγε την Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ.!

Εξέταση του εδαφίου 28:

«²⁸ *Αν κάποιος αθετήσει τον νόμο του Μωυσή, με βάση τη μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων, πεθαίνει χωρίς έλεος»*

Τα παραπάνω λόγια είναι απλά. Είναι μια μικρή υπενθύμιση για το τι συνέβαινε κάτω από τον Νόμο του Μωυσή, και ο Συγγραφέας την χρησιμοποιεί σαν μια εισαγωγή για το επόμενο εδάφιο.

Εξέταση του εδαφίου 29:

«²⁹ *στοχάζεστε πόσο χειρότερης τιμωρίας θα κριθεί άξιος αυτός που καταπάτησε τον Υιό του Θεού, και νόμισε κοινό το αίμα της διαθήκης με το οποίο αγιάστηκε, και έβρισε το πνεύμα της χάρις;»*

Ξανά, πριν πούμε οτιδήποτε άλλο, θα πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι, ότι όταν οι πραγματικά αναγεννημένοι Χριστιανοί διαπράττουν κάποια αμαρτία εκουσίως, **δεν καταπατούν τον Υιό του Θεού, δεν θεωρούν ως κοινό το αίμα της διαθήκης, και δεν βρίζουν το Πνεύμα της χάρις!**

ΠΩΣ ΚΑΤΑΠΑΤΑΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΟΜΙΖΕΙ ΟΤΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΟ;

Η έκφραση «**καταπατάει τον Υιό του Θεού**», σημαίνει ότι **Τον βάζει κάτω από τα πόδια του**, ότι δεν αναγνωρίζει το **ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ** ώστε να Του δώσει ακριβώς την ίδια τιμή που ένας δίνει και στον Πατέρα (Ιωάννης 8[η']: 48,49: 5[ε']:23)! Οι Ιουδαίοι δεν δέχτηκαν τη μαρτυρία Του ότι ήταν ο **Μονογενής Υιός του Θεού**, και ότι γι' αυ-

τό τον λόγο ήταν από την φύση Του Θεός (Ιωάννης 3[γ']:16· 1[α']:1). Τον θεωρούσαν σαν έναν **κοινό άνθρωπο** και γι' αυτό θέλανε να τον σκοτώσουν (Ιωάννης 5[ε']:18· 10[ι']:33· Ματθαίος 27 [κζ']:43)! Έτσι, ασφαλώς, αφού Τον θεωρούσαν σαν έναν **κοινό άνθρωπο**, τότε θεωρούσαν ότι και **ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΚΟΙΝΟ**, ότι δεν είχε **καμιά μεγαλύτερη αξία** από εκείνη των κοινών ανθρώπων!

ΠΩΣ ΒΡΙΖΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΧΑΡΗΣ;

Όταν ο Ιησούς έβγαζε δαιμόνια, οι Φαρισαίοι είπαν ότι «... *Αυτός δεν βγάζει τα δαιμόνια, παρά μονάχα διαμέσου του Βεελζεβούλ, του άρχοντα των δαιμονίων.*» (Ματθαίος 12 [ιβ']:24). Στο εδάφιο 12[ιβ']:28, ακούμε τον Ιησού να τους λέει, «... *αν εγώ βγάζω τα δαιμόνια διαμέσου τού Πνεύματος τού Θεού, έφτασε επομένως σε σας η βασιλεία του Θεού.*» Και στη συνέχεια, στα εδάφια 12[ιβ']:31,32, ακούμε τον Ιησού να τους λέει,

«Γι' αυτό, σας λέω: Κάθε αμαρτία και βλασφημία θα συγχωρεθεί στους ανθρώπους· η βλασφημία, όμως, ενάντια στο Πνεύμα, δεν θα συγχωρεθεί στους ανθρώπους. Και όποιος πει έναν λόγο ενάντια στον Υιό τού ανθρώπου, θα του συγχωρεθεί· όποιος, όμως, πει ενάντια στο Πνεύμα το Άγιο, δεν θα του συγχωρεθεί, ούτε σε τούτον τον αιώνα ούτε στον μέλλοντα.»

Από την παραπάνω περίπτωση, αντιλαμβανόμαστε ότι **όταν κάποιος αποδώσει τα έργα του Αγίου Πνεύματος στον σατανά, βρίζει ή βλασφημεί το Άγιο Πνεύμα!**

Τώρα, από τη μελέτη μας, είδαμε ότι κάποιοι από την Χριστιανική εκκλησία των Εβραίων, **ΕΙΧΑΝ ΑΜΕΛΗΣΕΙ** να εισέλθουν στην τόσο μεγάλη σωτηρία που τους είχε προσφέρει ο Θεός. Ίσως, μερικοί από αυτούς να σκεφτό-

ντουςαν να φύγουν από τη Χριστιανική πίστη και να ξαναγαυρίσουν στον Ιουδαϊσμό, ώστε να αποφύγουν τον διωγμό. Εάν έκαναν κάτι τέτοιο, **θα βρισκόntonουσαν στην ίδια κατηγορία με τους παραπάνω, άπιστους στον Ιησού συμπατριώτες τους.** Ιδού ο λόγος που με έκανε να σκεφτώ κάτι τέτοιο:

Το γεγονός ότι άρχισαν να συναναστρέφονται με την Χριστιανική εκκλησία, είχε γίνει γνωστό στους συγγενείς τους, στους φίλους τους, στην κοινότητα, και φυσικά και στους προεστώτες, δηλαδή, στους αρχηγούς της Ιουδαϊκής θρησκείας της πόλης τους! Τώρα, αν θέλανε να ξαναγαυρίσουν στον Ιουδαϊσμό, θα έπρεπε να ικανοποιήσουν τους αρχηγούς της τοπικής συναγωγής! Θα έπρεπε να συμφωνήσουν μαζί τους! Θα έπρεπε να καταπατήσουν τον Ιησού όπως και εκείνοι! Θα έπρεπε να Τον αρνηθούν! Θα έπρεπε να ομολογήσουν ενώπιον των πρεσβυτέρων, ότι ο Ιησούς δεν ήταν ο ΚΥΡΙΟΣ (Γιαχβέ), ότι απλώς ήταν ένας κοινός άνθρωπος, οπότε το αίμα Του ήταν κοινό! Και θα έπρεπε να ομολογήσουν ότι τα θαύματα, τα χαρίσματα, και οι δυνάμεις του Αγίου Πνεύματος που είχαν γευθεί οι ίδιοι, στην πραγματικότητα ήταν του σατανά! **Μ' αυτό τον τρόπο, θα έβριζαν και εκείνοι το Άγιο Πνεύμα!** Με λίγα λόγια, θα γινόντουσαν και εκείνοι ΑΠΟΣΤΑΤΕΣ! Άσε δε, που θα ξανάρχιζαν να λαμβάνουν μέρος στις θυσίες των ζώων για την συγχώρεση των αμαρτιών τους, μια πράξη που θα ήταν μεγάλη βλασφημία εναντίον της αιώνιας θυσίας του Ιησού Χριστού, διαμέσου της οποίας είχαν «*αγιασθεί*»!

ΜΙΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ

Οι αντιλέγοντες λένε ότι τα λόγια του εδαφίου 29, «*νόμισε κοινό το αίμα τής διαθήκης με το οποίο αγιάστηκε, και έβρισε το πνεύμα τής χάριτος*», απευθύνονται σε αναγεν-

νημένους Χριστιανούς, επειδή μόνο οι αναγεννημένοι Χριστιανοί έχουν αγιασθεί με το αίμα της διαθήκης. Άρα, λένε, αν ένας αναγεννημένος Χριστιανός **βρίσει το Άγιο Πνεύμα**, θα χάσει τη σωτηρία του!

Πριν ασχοληθούμε με τη λέξη «**αγιασθεί**», του εδαφίου 29, και με το εάν απευθύνεται σε πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς, θα ήθελα να ρωτήσω τους αντιλέγοντες το εξής:

Ας πούμε ότι υπάρχει ένας παράλυτος που βρίσκεται σε αναπηρική καρέκλα, και ένας πραγματικά αναγεννημένος Χριστιανός ζητάει από τον Θεό, στο όνομα του Κυρίου Ιησού, να τον θεραπεύσει. Εάν ο Θεός τιμήσει την προσευχή του, και ο άνθρωπος σηκωθεί και περπατήσει, πιστεύετε ότι υπάρχει περίπτωση για τον πραγματικά αναγεννημένο Χριστιανό να αποδώσει την θεραπεία του παράλυτου στον σατανά; **Ελάτε τώρα!** Πραγματικά πιστεύετε πως είναι δυνατόν για ένα πραγματικό παιδί του Θεού, να βρίσει το Άγιο Πνεύμα που κατοικεί μέσα του, με έναν τόσο χυδαίο τρόπο; **Εσείς θα το κάνατε;** Εάν κάποιος το κάνει, σημαίνει ότι ποτέ δεν είχε αναγεννηθεί! Σημαίνει ότι ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, ποτέ δεν είχαν έλθει να κατοικήσουν μέσα του!

Έτσι λοιπόν, είναι φανερό ότι σ' αυτό το εδάφιο, ο Συγγραφέας αναφέρεται σε **άπιστους** (στον Ιησού) **ανθρώπους** --- όχι σε πιστούς που ο Θεός τους έκανε να γίνουν Καινούργια Κτίση και οι οποίοι μετά ξέπεσαν, όπως λέει η διδασκαλία της αντιλογίας! **Μόνο ένας άπιστος** θα μπορούσε να **καταπατήσει τον Υιό του Θεού, να θεωρεί το αίμα Του κοινό, και να βρίζει το Άγιο Πνεύμα** --- όχι ένα πραγματικά αναγεννημένο παιδί του Θεού που μπορεί να έπεσε σε αμαρτία! Αυτό είναι αδύνατον να συμβεί, επειδή

ό,τι αρχίζει ο Κύριος μέσα στους πιστούς, έχει τη δύναμη να το επιτελέσει!

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ΕΝΑΣ ΑΠΙΣΤΟΣ (ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ) ΙΟΥΔΑΙΟΣ, ΝΑ ΕΧΕΙ «ΑΓΙΑΣΘΕΙ» ΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ;

Ο Συγγραφέας δεν απευθύνεται σε άπιστους Εθνικούς! Όπως είδαμε πριν, όλη η επιστολή αποτελεί ένα ‘κήρυγμα’ για την εκκλησία των Εβραίων Χριστιανών της Ιερουσαλήμ, κατά την διάρκεια διωγμού από τους συμπατριώτες τους. Το Ισραήλ είχε μια διαφορετική **σχέση** με τον Αληθινό Θεό Γιαχβέ. **Εκείνος ήταν ο Πατέρας τους, και εκείνοι ήταν τα παιδιά Του** (Δευτερονόμιον 32[λβ’]:6)! **Εκείνος ήταν ο Σύζυγος, και η Ιερουσαλήμ ήταν η γυναίκα Του. Εκείνος είχε εισέλθει σε συνθήκη μαζί της** (Ιεζεκιήλ 16 [ιστ’]:8)!

Όταν ο Θεός έδωσε τον Νόμο Του στον Ισραήλ, ήταν καταννητό ότι **οι Ισραηλίτες θα λάβαιναν αιώνια ζωή** εάν τηρούσαν στο ακέραιο, **όλα τα διατάγματα του Νόμου** (Γαλάτας 3[γ’]:12). Όταν οι Ισραηλίτες διέπρατταν κάποια αμαρτία, αγιαζόντουσαν (καθαριζόντουσαν) με το αίμα των ζώων που θυσίαζαν σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου! Αυτή ήταν η συνθήκη που είχε κάνει ο Θεός με τους περιτετμημένους απογόνους του Αβραάμ, όταν τους έδωσε **την πρώτη διαθήκη** (την παλαιά), στο όρος Σινά ή Χωρήβ (Δευτερονόμιο 5[ε’]:2,3). Έτσι, λοιπόν, αντιλαμβανόμαστε ότι **ο Θεός έβλεπε τον λαό Του, σαν έναν αγιασμένο λαό, επειδή ο ίδιος, ο Άγιος Θεός, κατοικούσε ανάμεσά τους** (Αριθμοί 35[λε’]:34).

Στη συνέχεια, από τα εδάφια Ιερεμίας 31[λα’]:31-33, μαθαίνουμε ότι ο Θεός θα έκανε **μια καινούργια διαθήκη με τον λαό Του**. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω στον οίκο Ισραήλ, και στον οίκο Ιούδα, ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΙΑΘΗΚΗ· όχι σύμφωνα με τη διαθήκη, που έκανα στους πατέρες τους, κατά την ημέρα που τους έπιασα από το χέρι για να τους βγάλω από την Αίγυπτο· επειδή, αυτοί παρέβηκαν τη διαθήκη μου, και εγώ τους αποστράφηκα, λέει ο Κύριος· αλλ' αυτή [θα είναι] η διαθήκη, που θα κάνω στον οίκο Ισραήλ: Ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, θα βάλω τον νόμο μου στα ενδόμυχά τους, και θα τον γράψω στις καρδιές τους· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου.»

Την παραπάνω υπόσχεση για μια καινούργια διαθήκη, την επαναλαμβάνει ο Συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής, στο κεφάλαιο 8[η'], και εδάφια 7-13. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Επειδή, αν η πρώτη εκείνη σκηνή ήταν άμεμπτη, δεν θα υπήρχε ανάγκη να ζητηθεί τόπος για μια δεύτερη· επειδή, καθώς τους κατηγορεί, λέει: «Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα πραγματοποιήσω επάνω στον οίκο Ισραήλ κι επάνω στον οίκο Ιούδα ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ· όχι σύμφωνα με τη διαθήκη που έκανα προς τους πατέρες τους, κατά την ημέρα που τους έπιασα από το χέρι, για να τους βγάλω έξω από τη γη της Αιγύπτου· δεδομένου ότι, αυτοί δεν έμειναν στη διαθήκη μου, και εγώ τους παραμέλησα, λέει ο Κύριος. Επειδή, αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω προς τον οίκο του Ισραήλ ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος: Θα δώσω τους νόμους μου στη διάνοιά τους, και θα τους γράψω επάνω στην καρδιά τους, και θα είμαι σ' αυτούς Θεός, κι αυτοί θα είναι σε μένα λαός. Και δεν θα διδάσκουν κάθε ένας τον πλησίον του, και κάθε ένας τον αδελφό του, λέγοντας: Γνώρισε τον Κύριο· για τον λόγο

ότι, όλοι τους θα με γνωρίζουν, από μικρόν μέχρι μεγάλον. Επειδή, ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΕΛΕΗΜΟΝΑΣ ΣΤΙΣ ΑΔΙΚΙΕΣ ΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΟΜΙΕΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΘΑ ΤΙΣ ΘΥΜΑΜΑΙ ΠΛΕΟΝ». Λέγοντας, όμως, «καινούργια», έκανε παλιά την πρώτη· αυτό δε που παλιώνει και γερνάει, [είναι] κοντά σε αφανισμό.»

Από τα παραπάνω εδάφια, ειδικά από τα λόγια, *‘Θα δώσω τους νόμους μου στη διάνοιά τους, και θα τους γράψω επάνω στην καρδιά τους, και θα είμαι σ' αυτούς Θεός, κι αυτοί θα είναι σε μένα λαός’*, βλέπουμε ότι η εφαρμογή της καινούργιας διαθήκης, δεν θα άλλαζε την σχέση μεταξύ Θεού και Εβραίων! Εκείνος θα εξακολουθούσε να είναι ο Πατέρας τους, και εκείνοι θα εξακολουθούσαν να είναι ο «άγιος» λαός Του. Μόνο που τώρα, η αγιοσύνη τους δεν θα εξαρτιόταν πλέον από το αίμα των ζώων, αλλά από το αίμα της καινούργιας διαθήκης (Ματθαίος 26 [κστ’]:28), δηλαδή, από το αίμα του Κυρίου Ιησού Χριστού, που χύθηκε για την άφεση των αμαρτιών τους (Ματθαίος 1[α’]:21).

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΝΑ ΕΙΧΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΓΙΑΣΕΙ;

Βεβαίως! Το αίμα της θυσίας του Ιησού επάνω στον σταυρό, ήταν τόσο δυνατό και πολύτιμο, που όπως είπε ο Ιωάννης για τον Ιησού, Αυτός έγινε το «... μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας· και όχι μονάχα για τις δικές μας, αλλά και για τις αμαρτίες όλου τού κόσμου.» (Α΄ Ιωάννου 2[β’]:2).

Η αλήθεια των παραπάνω λόγων του αποστόλου Ιωάννη, αντηχούν τα λόγια του Ιωάννη του Βαπτιστή, που είπε για τον Ιησού, «... Δέστε, ο Αμνός τού Θεού, που σηκώνει την αμαρτία τού κόσμου.» (Ιωάννης 1[α’]:29).

ΣΗΚΩΣΕ Ο «ΑΜΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ;

Ασφαλώς!

ΜΕ ΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ;

Με το να χύσει το Αίμα Του επάνω στον σταυρό!

ΤΙ ΣΗΜΑΝΕ ΑΥΤΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ;

Σήμανε ότι οι υποσχέσεις του Θεού προς αυτούς, εκπληρώθηκαν! Χύνοντας το αίμα Του επάνω στον σταυρό, ο Αμνός του Θεού,

1. Έφερε ένα τέλος στις παραβάσεις τους!
2. Έφερε ένα τέλος στις αμαρτίες τους!
3. Έκανε εξιλέωση για τις ανομίες τους!
4. Εισήγαγε γι' αυτούς αιώνια δικαιοσύνη!

ΠΩΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ;

Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται από το εδάφιο Δανιήλ 9 [θ']:24. Ας το διαβάσουμε με προσοχή:

«Εβδομήντα εβδομάδες διορίστηκαν για τον λαό σου, και για την άγια πόλη σου, ώστε να συντελεστεί η παράβαση, και να τελειώσουν οι αμαρτίες, και να γίνει εξιλέωση για την ανομία, και να εισαχθεί αιώνια δικαιοσύνη, και να σφραγιστεί η όραση και η προφητεία και να χριστεί ο Άγιος των αγίων.»

ΟΤΑΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ ΣΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥΣ, ΜΗΠΩΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΒΛΕΠΕΙ ΩΣ ΤΟΝ ΑΓΙΑΣΜΕΝΟ ΛΑΟ ΤΟΥ; ΜΗΠΩΣ Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΕΦΕΡΕ ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ ΤΟΥΣ;

Οπωσδήποτε όχι! Οι Ισραηλίτες ήταν ο «αγιασμένος» λαός Του όταν τους καθάριζε από τις αμαρτίες τους κατά τη διάρκεια των ετών που βρισκόντουσαν κάτω από τον Νόμο του Μωυσή, και **συνέχισαν** να είναι ο «αγιασμένος» λαός Του όταν ο Ιησούς πρόσφερε το δικό Του αίμα για να τους αγιάσει! Ενώ το αίμα των ζώων, στην πραγματικότητα, δεν είχε τη δύναμη να τους αγιάζει (Εβραίους 10[ι´]:4), **το αίμα της καινούργιας διαθήκης, ΤΟΥΣ ΑΓΙΑΣΕ ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ!**

Από τα παραπάνω, βλέπουμε ότι η θυσία του Ιησού, δεν έφερε ένα τέλος στη συγγένεια που είχαν οι Ισραηλίτες με τον Θεό Γιαχβέ (Ρωμαίους 11[ια´]:1)! Ο απόστολος Παύλος, εξηγεί την περίπτωση αυτή με ένα καθαρό τρόπο. Ας διαβάσουμε προσεκτικά μερικά εδάφια από το κεφάλαιο Ρωμαίους 11[ια´]:

«¹Λέω, λοιπόν: Μήπως ο Θεός απέρριψε τον λαό του; ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· επειδή, και εγώ Ισραηλίτης είμαι, από το σπέρμα του Αβραάμ, από τη φυλή του Βενιαμίν. ²Ο ΘΕΟΣ ΔΕΝ ΑΠΕΡΡΙΨΕ ΤΟΝ ΛΑΟ ΤΟΥ, ΠΟΥ ΤΟΝ ΠΡΟΓΝΩΡΙΣΕ. Ή, δεν ξέρετε τι λέει η γραφή για τον Ηλία; Πώς μιλάει στον Θεό ενάντια στον Ισραήλ, λέγοντας: ³«Κύριε, θανάτωσαν τους προφήτες σου, και κατέσκαψαν τα θυσιαστήριά σου· και εναπέμεινα μόνος εγώ, και ζητούν την ψυχή μου». ⁴Αλλά, τι του αποκρίνεται ο Θεός; «Άφησα στον εαυτό μου 7.000 άνδρες, που δεν έκαμψαν [το] γόνατο στον Βάαλ». ⁵Έτσι, λοιπόν, και στον τωρινό καιρό ΑΠΕΜΕΙΝΕ [κάποιο] ΥΠΟΛΟΙΜΜΑ, σύμφωνα με εκλογή κατά

χάρη ... ⁷Τι, λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν πέτυχε εκείνο που ζητάει· ΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ, ΟΜΩΣ, ΤΟ ΠΕΤΥΧΑΝ, αλλά οι υπόλοιποι τυφλώθηκαν· ... ¹¹Λέω, λοιπόν: Μήπως σκόνταψαν, ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ; ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· αλλά, με την πτώση τους [έγινε] η σωτηρία στα έθνη, για να τους παρακινήσει σε ζηλοτυπία. ¹²Και αν η πτώση τους είναι πλούτος τού κόσμου, και η ελάττωσή τους πλούτος των εθνών, πόσο μάλλον Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥΣ; ... ¹⁷αλλά, ΑΝ ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΛΑΔΙΑ ΑΠΟΚΟΠΗΚΑΝ, εσύ μάλιστα, ενώ ήσουν αγριελιά, μπολιάστηκες ανάμεσα σ' αυτά, και έγινες ενεργά συμμετοχή με τη ρίζα και με το πάχος τού [ήμερου] ελιόδεντρου, ... ²³Και εκείνοι, μάλιστα, αν δεν επιμείνουν στην απιστία, θα μπολιαστούν· δεδομένου ότι, ο Θεός είναι δυνατός [κι] αυτούς, επίσης, να μπολιάσει. ²⁴Επειδή, αν εσύ αποκόπηκες από τη φυσική αγριελιά και μπολιάστηκες, παρά φύση, σε ήμερο ελιόδεντρο, πόσο μάλλον αυτοί, τα φυσικά [κλαδιά,] θα μπολιαστούν στο ίδιο τους το ελιόδεντρο; ²⁵Επειδή, δεν θέλω να αγνοείτε, αδελφοί, το μυστήριο τούτο (για να μη υψηλοφρονείτε), ότι στον Ισραήλ έγινε τύφλωση κατά ένα μέρος, μέχρις ότου μπουν μέσα όλα τα έθνη. ²⁶και έτσι, ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΙΣΡΑΗΛ ΘΑ ΣΩΘΕΙ, όπως είναι γραμμένο: «ΑΠΟ ΤΗ ΣΙΩΝ ΘΑΡΘΕΙ Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ, ΚΑΙ ΘΑ ΑΠΟΔΙΩΞΕΙ ΤΙΣ ΑΣΕΒΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΑΚΩΒ. ²⁷Κι αυτή [είναι] από μένα η διαθήκη σ' αυτούς, όταν ΑΦΑΙΡΕΣΩ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΟΥΣ». ²⁸Σύμφωνα μεν με το ευαγγέλιο [είναι] εχθροί για σας· σύμφωνα, όμως, με την εκλογή [είναι] ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ. ²⁹Επειδή, ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΕΝ ΕΠΙΔΕΧΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑ. ³⁰Δεδομένου ότι, όπως κι εσείς απειθήσατε κάποτε στον Θεό, τώρα όμως ελεηθήκατε μέσα στην απείθεια τούτων, ³¹έτσι κι αυτοί, τώρα απείθησαν στο δικό σας έλεος, για να ελεηθούν κι αυτοί. ³²Επειδή, ο Θεός έκλεισε

τους πάντες μέσα στην απείθεια, για να ελεήσει τους πάντες.»

Έτσι, λοιπόν, το αίμα της διαθήκης που έχυσε ο Ιησούς επάνω στον σταυρό, αγίασε τους Ισραηλίτες! Τώρα, **η σωτηρία τους εξαρτιόταν από το εάν θα πίστευαν ότι ο Ιησούς ήταν ο «Κύριος» (ΓΧΒΧ: Ιωήλ 2[β΄]:32/Ρωμαίους 10:9,13,14), για να μπορέσουν να προσευγηθούν σ' Αυτόν. Η σωτηρία τους θα εξαρτιόταν από το εάν θα πίστευαν ότι ο Ιησούς ήταν ο Θεός Λόγος ο Οποίος έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α΄]:1,14), για να πεθάνει για τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α΄]:21/Ησαΐας 53[γγ΄]:4,5). Εάν θα πίστευαν, και εάν θα ομολογούσαν αυτή την πίστη με το δικό τους στόμα, θα λάβαιναν τη σωτηρία, επειδή, η πληρωμή για τις αμαρτίες τους, είχε ήδη κατατεθεί! Το έργο είχε ήδη γίνει στο πλήρες! Πριν πεθάνει ο Ιησούς επάνω στον σταυρό, φώναξε τη λέξη 'Τετέλεσται' (Ιωάννης 19[ιθ΄]:30)! Εκείνος που δεν θα εκτιμούσε το αίμα της καινής διαθήκης με το Οποίο αγιάστηκε, και θα το θεωρούσε σαν κοινό, σαν το αίμα ενός κοινού ανθρώπου, θα κρινόταν από τον Θεό. Θα ήταν άξιος να λάβει τη χειρότερη από τις τιμωρίες!**

Από την παραπάνω μελέτη, αντιλαμβανόμαστε ότι **είναι αδύνατον για τα εδάφια Εβραίους 6[στ΄]:4-6 και 10[ι΄]:26-29 να εφαρμοστούν σε πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς!** Καταλήγουμε λοιπόν στο συμπέρασμα, ότι **εκείνοι που φαίνεται ότι 'παραπέφτουν' από τον Κύριο και ότι χάνουν τη σωτηρία τους, είναι εκείνοι που αυτοαποκαλούνται «αναγεννημένοι», αλλά οι οποίοι, σαν και αυτούς που αναφέρονται στα εδάφια Ματθαίος 7[ζ΄]:22, 23, δεν είχαν την εμπειρία της αναγέννησης!**

ΤΕΛΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Πιστεύω ότι παρουσίασα αρκετά εδάφια, για να υποστηρίξω το αληθινό ευαγγέλιο Του Θεού (Ρωμαίους 1[α']:1), και για να δοξάσω τον Πατέρα, τον Υιό, και το Άγιο Πνεύμα, για το έργο που κάνουν στην Καινούργια Κτίση, που με τόση αγάπη και δύναμη έφεραν σε ύπαρξη!

Υπάκουσα στα λόγια του Ιούδα, που στο εδάφιο Ιούδας 1[α']:3, έγραψε,

«Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω κάθε επιμέλεια να σας γράφω για την κοινή σωτηρία, αναγκάστηκα να σας γράψω, προτρέποντας στο να ΑΓΩΝΙΖΕΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ, Η ΟΠΟΙΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΕ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.»

Εξέθεσα την ψευδή διδασκαλία εκείνων που κηρύττουν ότι είναι δυνατόν για τους πραγματικά αναγεννημένους Χριστιανούς να χάσουν τη σωτηρία τους! Προσεύχομαι όπως η χάρη του Θεού τους βοηθήσει να δουν την πλάνη της διδασκαλίας τους! Όταν αυτό συμβεί, εύχομαι να αρχίσουν και εκείνοι με τη σειρά τους, να υποστηρίζουν το αληθινό ευαγγέλιο του Θεού, το ευαγγέλιο που υπόσχεται ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ (όχι προσωρινή) σε όλους εκείνους που θα:

1. πιστέψουν, και ομολογήσουν ότι ο Ιησούς είναι ο Θεός Λόγος που έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α']:1,14), και που
2. προσευχηθούν σ' Αυτόν, ώστε, σύμφωνα με την υπόσχεσή Του, να σωθούν ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ (Ρωμαίους 10 [ι']:9,10,13,14· Ιωάννης 10[ι']:28).

Ο Κύριος να σ' ευλογεί!